

เล่มที่ 1

ระยะที่ 1

การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร การเตรียมคริสตจักรให้พร้อม

บทนำ

ภาพรวมและจุดประสงค์ของคู่มือ

ระยะที่ 1: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักรและการเตรียมคริสตจักรให้พร้อม

ส่วนที่ 1: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร	23
ส่วนที่ 2: การใช้ทรัพยากรของเรา	34
ส่วนที่ 3: การวิเิมของคริสตจักรท้องถิ่น	42
ส่วนที่ 4: การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง	49

บทนำ

ยินดีต้อนรับสู่คู่มือ!
คำว่าคู่มือ เป็นภาษาสวาฮีลี แอฟริกาตะวันออกแปลว่า "การทำงานร่วมกัน" คู่มือได้ช่วยผู้นำ คริสตจักรและสมาชิกของพวกเขาให้ทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อนำความเปลี่ยนแปลงที่ดีมาสู่ทั้งชุมชน คู่มือคือกระบวนการที่นำความหวัง ความภาคภูมิใจในตนเองและการเปลี่ยนแปลงมายังคริสตจักรและชุมชนต่าง ๆ และมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์การทำงานในภูมิภาคแอฟริกาและเอเชียมานานกว่าสี่สิบปี

คู่มือคือการนำพลังงานและความตื่นตัวมาสู่คริสตจักรและชุมชน คือการคิดถึงการเปลี่ยนแปลงทางบวกที่พวกเขาสามารถจะสร้างให้แก่ตัวเองได้ เป็นการต่อยอดทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่ และส่งเสริมการค้นพบทักษะและความชำนาญใหม่ ๆ ภายในชุมชน ส่วนใหญ่โครงการพัฒนาต่าง ๆ นั้นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากภายนอก ซึ่งมักทำให้ผู้คนและชุมชนต่าง ๆ แ่ลงไปกว่าเดิม คู่มือแสวงหาในสิ่งที่ตรงกันข้าม นั่นคือการสร้างแรงบันดาลใจและเตรียมผู้คนในท้องถิ่นให้พร้อมด้วยวิสัยทัศน์ที่จะเป็นผู้กำหนดอนาคตของพวกเขาเองด้วยทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่

หนังสือคู่มือ คู่มือวิทยากรกระบวนการเล่มนี้ ได้ให้ทุกอย่างที่ท่านต้องการทราบ เพื่อช่วยเหลือคริสตจักรและชุมชนให้เกิดแรงบันดาลใจและเริ่มทำงานสร้างความเปลี่ยนแปลงในชุมชนนั้น ๆ ท่านไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ของคู่มือที่มีมาก่อนแล้ว แต่ท่านอาจพบว่า การเข้าร่วมการฝึกอบรมคู่มือก่อนการใช้คู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับท่านมากทีเดียว หากมีการให้การอบรมนี้ในพื้นที่ของท่าน

คู่มือคู่มือสำหรับวิทยากรกระบวนการครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้:

- ภาพรวมของ คู่มือ - จุดประสงค์ ประโยชน์ต่าง ๆ ของคู่มือ และบทบาทหน้าที่ของวิทยากรกระบวนการ
- การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร - การศึกษาพระคัมภีร์ และกิจกรรมเพื่อช่วยคริสตจักรให้มองเห็นภาพการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชน
- การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน - กิจกรรมและความคิดต่าง ๆ เพื่อช่วยชุมชนในการประเมินความต้องการและแหล่งทรัพยากรของตนเอง ซึ่งมาพร้อมกับการศึกษาพระคัมภีร์ตามความเหมาะสม
- การคิดฝันและการวางแผนดำเนินงาน - กิจกรรมและความคิดต่าง ๆ เพื่อช่วยชุมชนในการพัฒนาวิสัยทัศน์สำหรับการวางแผนอนาคต พร้อมกับการศึกษาพระคัมภีร์ตามความเหมาะสม
- การลงมือปฏิบัติ - กิจกรรมและคำแนะนำเพื่อช่วยให้ชุมชนแน่ใจว่าแผนต่าง ๆ นั้นจะถูกทำให้สำเร็จ และมีการเปลี่ยนแปลงทางบวกเกิดขึ้น
- การประเมินผล - การตรวจสอบว่าคริสตจักรและชุมชนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผนและดำเนินโครงการ เพื่อให้ชีวิตของผู้คนและชุมชนดีขึ้นนั้นเป็นไปอย่างไรบ้าง

ท่านสามารถใช้ระยะเวลาการทำงานเหล่านี้ได้โดยไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับตามนี้ สิ่งสำคัญก็คือท่านได้เลือกเนื้อหาในหนังสือได้อย่างเหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์ของท่าน

หนังสืออีกเล่มหนึ่งที่มาพร้อมกับหนังสือเล่มนี้คือ คู่มือผู้ประสานงานของคู่มือ ซึ่งให้ข้อมูลทุกอย่างที่องค์กรหรือคริสตจักรต้องการเพื่อเริ่มงานและบริหารโครงการคู่มือกับชุมชนต่าง ๆ

เราหวังว่าท่านจะสนุกกับการเดินทางในครั้งนี้

ฟรานซิส, ทุโล, บิล และแจ๊คกี้

ภาพรวมและ

จุดประสงค์ของคู่มือฯ

1. จุดประสงค์ของอุโมจาคืออะไร ?

อุโมจาคือการช่วยให้คริสตจักรมีวิสัยทัศน์ (นิมิต) สำหรับชุมชนของพวกเขาผ่านการเรียนพระคัมภีร์ และการทำกิจกรรมร่วมกัน **อุโมจา**คือการสร้างความกระตือรือร้นและมอบอำนาจให้กับคริสตจักรเพื่อออกไปยังชุมชนและช่วยเหลือคนในชุมชนที่จะระบุความต้องการต่าง ๆ ของพวกเขาออกมาและจัดการกับความต้องการเหล่านั้นด้วยทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่

"ถ้าเจ้าจะเอาออกไปจากท่ามกลางเจ้าเสีย ซึ่งแยก
 ซึ่งการขึ้นหน้า และซึ่งการพูดอธรรม
 ถ้าเจ้าทุ่มเทชีวิตของเจ้าแก่คนหิว
 และให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มใจ
 แล้วความสว่างแก่โลกจะเฝอขึ้นแก่เจ้าในความมืด
 และความมืดคลุมของเจ้าจะเป็นเหมือนที่เที่ยงวัน
 และพระเจ้าจะนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์
 และให้เจ้าอิ่มด้วยของดี
 และกระทำให้กระดูกของเจ้าแข็ง
 และเจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด
 เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด
 และสิ่งปรักหักพังโบราณของเจ้าจะได้รับการสร้างขึ้นใหม่
 เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น
 เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง
 ผู้ซ่อมแซมถนนให้คืนคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่"

อิสยาห์ 58:9-12

2. อุโมจามีประโยชน์อย่างไรบ้าง ?

อุโมจาสร้างอยู่บนความแข็งแกร่งและความหวังของกลุ่มคนในคริสตจักรที่ต้องการสร้างความแตกต่างในชุมชนของพวกเขา มีประโยชน์มากมายสำหรับคริสตจักรและชุมชนที่ทำโครงการอุโมจา

ประโยชน์สำหรับคริสตจักร

- การเติบโตของคริสตจักรในฐานะของอิทธิพลทางบวกภายในชุมชน
- ช่วยคริสตจักรสะท้อนพระคัมภีร์ออกมาให้เห็นและแสดงบทบาทหน้าที่ของคริสตจักรในการตอบสนองความต้องการของผู้อื่น
- ช่วยบ่งชี้ทรัพยากรต่าง ๆ ในคริสตจักร
- สร้างความสัมพันธ์ต่าง ๆ
- ความมั่นใจนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากการทำงานเป็นทีม
- ช่วยคริสตจักรให้กลายเป็นชุมชนที่เติบโต และแบ่งปันประสบการณ์และความสำเร็จ

ประโยชน์สำหรับชุมชน

- การพึ่งพาตนเอง
- การรู้สึกถึงการมีเป้าหมาย
- ความภาคภูมิใจในตนเอง
- การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน
- การมีความหวังและความเป็นอยู่ที่ดี
- มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
- ความสัมพันธ์ในชุมชนได้รับการพัฒนา

3. ระยะเวลาหลักของอุโมงค์มีอะไรบ้าง ?

ระยะที่ 1. การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักรและการเตรียมคริสตจักรให้พร้อม

อุโมงค์คือการทำงานกับผู้นำและสมาชิกของคริสตจักรเพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจความรับผิดชอบของพวกเขาตามหลักพระคัมภีร์ที่จะรับใช้ชุมชนของตนเอง ขั้นตอนนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่สมาชิกคริสตจักร และช่วยให้พวกเขาระบุถึงจุดแข็งและทรัพยากรของพวกเขาได้ เพื่อที่พวกเขาจะเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้จริง

ระยะที่ 2 การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน

เมื่อคริสตจักรมีวิสัยทัศน์แล้ว คริสตจักรจะทำงานเพื่อนำชุมชนเข้ามาด้วยกัน เพื่อพูดคุยกันถึงความต้องการต่างๆ และทรัพยากรของชุมชน เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และตัดสินใจว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องเปลี่ยนแปลง

ระยะที่ 3 การคิดค้นและวางแผนปฏิบัติงาน

เมื่อทุกคนเห็นพ้องต้องกันแล้วว่า มีสิ่งใดบ้างที่ควรได้รับการเปลี่ยนแปลง คริสตจักรและชุมชนจะทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์สำหรับอนาคต และวางแผนวิธีที่จะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับการคิดเรื่องการสร้างโครงการขึ้นมาในชุมชน โครงการที่เป็นการริเริ่มถูกออกแบบและดำเนินงานโดยชุมชนโดยใช้ทรัพยากรของชุมชนเอง

ระยะที่ 4 การลงมือปฏิบัติงาน

เมื่อชุมชนเริ่มลงมือดำเนินงานแล้ว จะมีการให้คำแนะนำต่าง ๆ เพื่อช่วยให้แน่ใจว่าแผนงานต่าง ๆ นั้นจะถูกทำให้สำเร็จและมีการเปลี่ยนแปลงในทางบวกเกิดขึ้น

ระยะที่ 5 การประเมินผล

ขั้นตอนสุดท้ายนี้ควรจะเป็นการตรวจดู ทบทวนถึงวิธีที่คริสตจักรและชุมชนได้ทำงานด้วยกันในการวางแผนและบริหารโครงการเพื่อทำให้ชีวิตของผู้คนและชุมชนดีขึ้น ในขั้นนี้ควรจะรวมเอาความรู้ อย่างเจาะลึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้เรื่องวิธีการจูงใจและส่งเสริมให้คริสตจักรและชุมชนให้ทำงานร่วมกันนั้น จะถูกนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างไรในอนาคต

ภายในระยะการทำงานต่าง ๆ เหล่านี้จะมีส่วนต่าง ๆ ที่แบ่งละเอียดออกมาเป็นขั้นตอน

วงจรแรกของอุโมงค์

ห้าระยะที่เด่นชัดนี้สามารถมองเห็นได้ในรูปแบบของวงจรอันหนึ่ง ที่เริ่มด้วยสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร และจบลงด้วยการประเมินผล

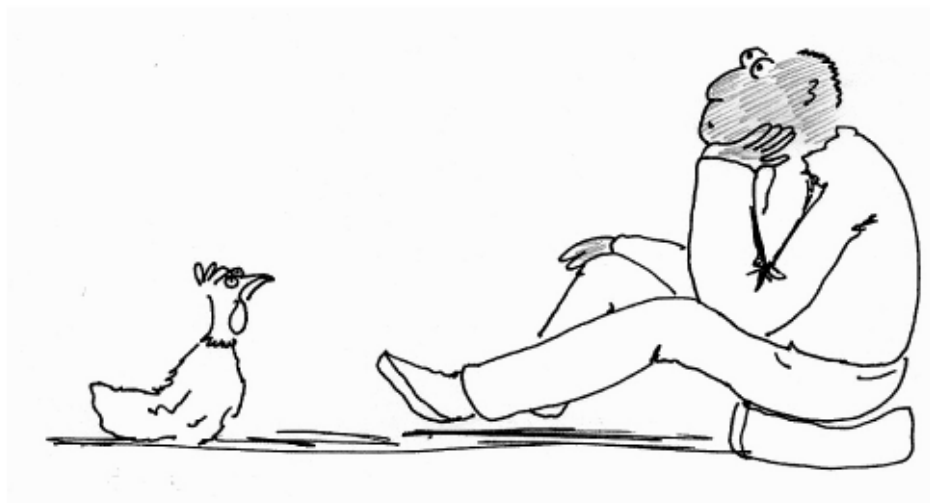
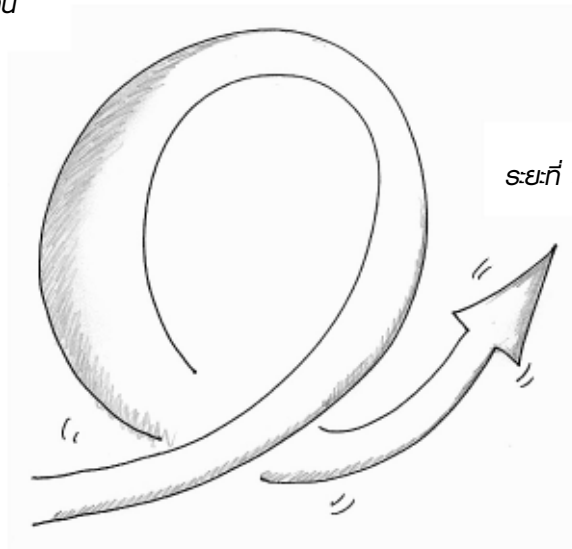
ระยะที่ 3 การคิดค้นและ
วางแผนดำเนินงาน

ระยะที่ 4 การลงมือปฏิบัติงาน

ระยะที่ 2 การสร้างวิสัยทัศน์
ให้กับชุมชน

ระยะที่ 5 การประเมินผล

ระยะที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์
ให้กับคริสตจักรและการเตรียม
คริสตจักรให้พร้อม

วงจรที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ของอุโมจา

เมื่อชุมชนมีความมั่นใจแล้ว และมีโครงสร้างที่ลงตัวสำหรับบริหารโครงการต่าง ๆ แล้ว จากนั้นพวกเขาจะสามารถสร้างวงจรของอุโมจาให้เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้อีกหลายครั้ง จนกระทั่งมันกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตชุมชน

การประเมินผลและการเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ของเรา

ชุมชนปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้นอีก

ชุมชนลงมือปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

การปฏิบัติงานของชุมชน

การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับ
คริสตจักรและการเตรียม
คริสตจักรให้มีความพร้อม

การสร้างวิสัยทัศน์

ในแต่ละวงจรของอุโมจา
สิ่งสำคัญคือ ทั้งคริสตจักร
และชุมชนได้ไตร่ตรองบทเรียนที่พวกเขา
ได้เรียนรู้จากโครงการ ที่ผ่านมาและ
นำไปประยุกต์ใช้กับ
โครงการใหม่ ๆ

4. วิธีเริ่มดำเนินงานโครงการอุโมงค์

เมื่อท่านจะเริ่มดำเนินโครงการอุโมงค์ ท่านควรจะพิจารณาถึงขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้

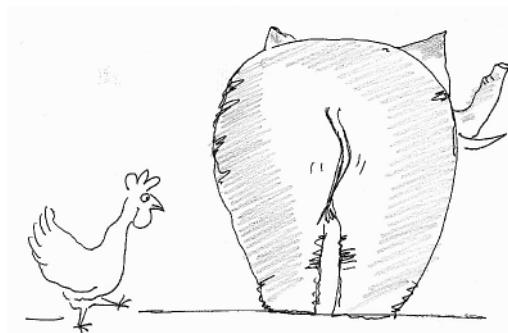
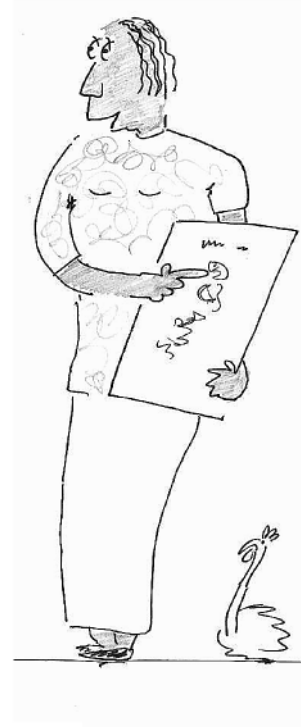
1. เมื่อระบุคริสตจักรและชุมชนได้แล้ว สิ่งสำคัญ คือ การจัดประชุมกับผู้นำคริสตจักรและผู้นำชุมชน เพื่อพูดคุยถึงระยะเวลาการทำงาน 5 ระยะเวลาและมีสิ่งใดบ้างที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง นี่เป็นเรื่องสำคัญเพื่อที่พวกเขาจะสามารถขับเคลื่อนสมาชิกทั้งหมดให้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ ขณะประชุม ที่ประชุมควรจะคิดถึงหมายกำหนดการสำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นด้วย เพื่อที่งานต่าง ๆ จะไม่ชนกันในช่วงเวลาที่มีงานมากระหว่างปี และเป็นกำหนดเวลาที่มีความสะดวกสำหรับทั้งชายและหญิง อาจใช้เวลา 2-3 เดือน สำหรับขั้นตอนนี้

2. เป็นเรื่องดีที่จะเสนอความคิดริเริ่มนี้ในช่วงการนมัสการของคริสตจักร และใช้การไคร่ครวญทางจิตวิญญาณเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคำเทศนา การทำเช่นนี้จะทำให้แนวทางนี้เด่นชัดในฐานะของการริเริ่มที่มีรากฐานมาจากคริสตจักร
3. ในกรณีส่วนใหญ่ที่พบว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อคริสตจักรและชุมชนจะสามารถทำงานหนักร่วมกันในการค้นคว้า และวางแผนในช่วงระหว่างการทำการประชุมเชิงปฏิบัติการเหล่านั้น และให้ข้อมูลตอบกลับไปยังวิทยากรกระบวนการ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เข้าร่วมว่าสามารถให้เวลาได้มากน้อยเพียงใด และควรจะต้องมีความยืดหยุ่นและสัดส่วนของเวลา ก็อาจจะแตกต่างกันออกไป

4. หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งแรกแล้ว ซึ่งควรใช้เป็นการแนะนำตัว สิ่งสำคัญคือจะต้องมีการมอบหมายงานให้คนหนึ่งหรือสองคน ที่สามารถช่วยคริสตจักรและชุมชนติดตามการดำเนินงานที่พวกเขาได้วางแผนเอาไว้แล้ว และทำงานใกล้ชิดกับวิทยากรกระบวนการ คนเหล่านี้ควรจะเป็นชายหรือหญิงที่สัสดีชื่อและได้รับความเคารพอย่างกว้างขวางในชุมชนนั้น พวกเขาอาจได้รับมอบหมายให้จัดกลุ่มย่อยที่เรียกว่ากลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะประสานงานในโครงการต่าง ๆ
5. หน้าที่บางอย่างของกลุ่มผู้ประสานงานก็คือ การดูแลตรวจสอบโครงการ รับผิดชอบในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ และทำให้แน่ใจว่ามีการลงบันทึกและเผยแพร่ข้อมูลให้กับชุมชน พวกเขาควรจะติดตามผลความก้าวหน้าของโครงการนี้ด้วยเช่นกัน และทำงานร่วมกับวิทยากรกระบวนการหากต้องมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ
6. เมื่อโครงการเริ่มขึ้นแล้ว เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ของชุมชนทราบว่ากำลังมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง
7. กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นควรจะประกอบไปด้วย ประธานหรือผู้ประสานงาน เลขานุการ เภรัญญิก และสมาชิกหลักคนอื่น ๆ ที่มีความสามารถด้านการจัดระเบียบโครงสร้างและสามารถให้ความคิดเห็นอย่างเจาะลึกได้ บางครั้งก็เป็นประโยชน์เช่นกันที่ผู้นำคริสตจักรจะไม่มาเป็นประธานหรือผู้ประสานงาน เพราะจะช่วยให้คนสามารถพูดได้อย่างเป็นอิสระสำหรับรายละเอียดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนี้ โปรดดูที่หน้า 10-11 ในเล่มที่ 2 คู่มือสำหรับวิทยากรกระบวนการ
8. กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นควรจะพบกันเป็นประจำเพื่อวางแผนต่าง ๆ สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องมีการติดตามผลระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการเหล่านั้น
9. การเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อของคนนั้นอาจใช้เวลา หากมีการเร่งทำโครงการนี้ การเปลี่ยนแปลงก็就会有ความลึกซึ้งน้อยลงไป จะต้องใช้เวลา 21 วัน กว่าที่ลูกเจี๊ยบจะเกิดมา และ 22 เดือนกว่าที่ลูกช้างจะเกิดมา จงเตรียมตัวสำหรับโครงการนี้ที่จะต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง

5. หน้าที่ของฉบับในฐานะวิทยากรกระบวนการ

บทบาทหน้าที่ของวิทยากรกระบวนการคืองานต่าง ๆ ต่อไปนี้

- พบปะกับผู้นำคริสตจักรและคริสตจักรเพื่อค้นหาวิธีที่พวกเขาจะดำเนินงานคู่มือ
- ดูแลอำนวยความสะดวกให้กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยคริสตจักรและชุมชนนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง
- ดูแลอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาพระคัมภีร์ และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์ และประยุกต์ใช้หลักการต่าง ๆ กับสถานการณ์ของพวกเขา
- ช่วยกลุ่มให้ทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี และช่วยพวกเขาแก้ไขความยากลำบากที่อาจจะเกิดขึ้น
- ทบทวนถึงสิ่งที่ใช้ได้ผลและสิ่งใดที่ควรปรับปรุง

6. อะไรคือการอำนวยความสะดวก และเหตุใดมันจึงมีความสำคัญ ?

อะไรคือการอำนวยความสะดวก ?

การอำนวยความสะดวกนั้นเกี่ยวข้องกับ:

- การให้กำลังใจทุกคนในกลุ่มที่จะมีส่วนร่วม แบ่งปันความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ในแบบที่พวกเขารู้สึกสบายใจ
- การช่วยให้กลุ่มมีความเข้าใจหรือความคิดพื้นฐานร่วมกัน ที่ทุกคนรู้สึกให้การสนับสนุน
- การยอมรับทุก ๆ คนอย่างไม่จำกัดเชื้อชาติ อายุ เพศ วัฒนธรรม อาชีพ การศึกษา ความพิการ สุขภาพ หรือสถานะทางเศรษฐกิจ
- การเป็นผู้นำโดยเป็นตัวอย่างที่ดี ผ่านการแสดงออกและทัศนคติ

เหตุใดมันจึงมีความสำคัญ ?

การดูแลอำนวยความสะดวกคือวิธีการทำงานกับชุมชนที่ดีที่สุดที่จะช่วยพวกเขาให้ค้นพบศักยภาพของเขา ด้วยตัวของพวกเขาเอง เพื่อนำการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มาสู่ชุมชน

จากการแบ่งปันความคิดของพวกเขา เราสร้างแรงบันดาลใจให้แก่กันและกัน แบ่งปันวิสัยทัศน์และสร้างอนาคต เราค้นพบสิ่งที่มีคุณค่าร่วมกัน และสร้างการอุทิศตน จากการคิดไตร่ตรองและการวิเคราะห์ว่าจะทำอย่างไร เรากำหนดวิธีที่เราจะทำการต่าง ๆ ร่วมกัน

รูธ ฮิลด์ ศิลปะของการอำนวยความสะดวก

ข้อแตกต่างระหว่างการศึกษา การสอน และการอำนวยความสะดวก

ผู้ใหญ่เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อเขาได้รับความสะดวกและได้รับอนุญาตให้แสดงความคิดและประสบการณ์ของพวกเขาออกมา การอำนวยความสะดวกนั้นก็มีพื้นฐานอยู่บนการทำงานกับพลังและแรงจูงใจของกลุ่มงานของวิทยากรกระบวนการนั้นคือการทำให้กลุ่มมีแรงจูงใจและตื่นตัวไปกับประเด็นที่พวกเขาอยากจะค้นหา

การเทศนาและการสอน

- การแบ่งปันข้อมูลในทิศทางเดียว
- การเสนอความคิดต่าง ๆ ที่ออกมาจากหน้าห้อง
- ความสัมพันธ์ที่เป็นทางการกับผู้ฟัง

การอำนวยความสะดวก

- การแบ่งปันข้อมูลจากหลายทิศทาง
- วิทยากรกระบวนการนั่งลงกับกลุ่มและส่งเสริมให้เกิดการสนทนา
- วิทยากรกระบวนการเป็นผู้นำที่ปราศจากบทบาทผู้นำอย่างเป็นทางการ

ไปหาผู้คน

อยู่กับพวกเขา

เรียนรู้จากพวกเขา

รักพวกเขา

เริ่มด้วยสิ่งที่เขารู้

สร้างด้วยสิ่งที่เขามี

แต่ด้วยผู้นำที่ดีที่สุดแล้ว

เมื่องานสำเร็จแล้ว

คนเหล่านั้นจะพูดว่า

"เราทำมันด้วยตัวของเราเอง"

เลา ซี ประเทศจีน 700 ปีก่อนคริสตศักราช

ข้อแนะนำสำหรับการอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่ม

เราจะทำให้กลุ่มพูดคุยกันได้อย่างไร

- แบ่งคนออกเป็นกลุ่มละ 2-3 คน เพื่อให้พวกเขาได้แสดงความคิดเห็น จากนั้นจึงส่งข้อมูลกลับไปยังกลุ่มหลัก สิ่งนี้ช่วยให้สมาชิกที่ขี้อายได้มีส่วนร่วม
- แบ่งกลุ่มตามเพศ อายุ หรือเชื้อชาติ และให้พวกเขาแบ่งปันมุมมองที่แตกต่างกันในหัวข้อเดียวกันนั้น
- ให้ทุกกลุ่มแจ้งข้อมูลกลับมาด้วยการใช้ละคร เพลง หรือละครใบ้
- ใช้กลุ่มประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะกับการอภิปรายในชุมชน เช่น กลุ่มย่อย กลุ่มที่มีความสนใจเหมือนกัน การระดมสมอง และการแสดงละคร

วิธีเพิ่มพลังให้กับกลุ่ม

- ใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม ซึ่งอาจเป็นการร้องเพลง เต้นรำ และเกมสำหรับเด็ก เพื่อช่วยให้คนผ่อนคลายและมีส่วนร่วม
- จัดกลุ่มใหม่เพื่อคนจะไม่ได้อยู่ในกลุ่มเดิมอยู่ตลอดเวลา
- เปลี่ยนสถานที่นัดพบของกลุ่มจากข้างในเป็นข้างนอก หรือเปลี่ยนวิธีการจัดห้อง
- คิดถึงวิธีอื่น ที่ทำให้คนส่งข้อมูลกลับมา หรือแบ่งปันข้อมูล ตัวอย่างเช่น การวาดรูป ตาราง หรือใช้สื่อที่ช่วยในการมองเห็นภาพ

เราจะจัดการกับสถานการณ์ยาก ๆ ได้อย่างไร

การจัดการกับความขัดแย้ง

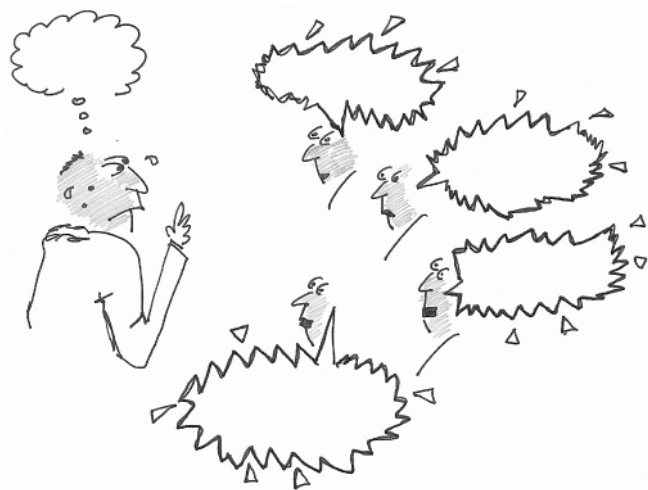
- เตือนให้เห็นถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ร่วมกันของการประชุมนั้น และดูว่าความขัดแย้งสามารถจะได้รับการแก้ไขในเวลาอื่นหรือไม่
- ให้ออกนอกกับทั้งสองฝ่ายเพื่อให้พูดถึงประเด็นของพวกเขา เพื่อจะเข้าใจสาเหตุของความขัดแย้ง
- จัดเวลาให้แต่ละฝ่ายได้พูดถึงกรณีของตนเองและให้อีกฝ่ายฟังแต่ไม่ออกความเห็น ให้แต่ละฝ่ายสรุปจุดยืนของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อชี้แนะเพื่อหนทางที่ก้าวหน้าต่อไป

วิธีการจัดการกับคนที่ชอบครอบงำผู้อื่น

- ตั้งกฎพื้นฐานและเตือนกลุ่มให้รักษากฎเหล่านั้น
- ให้งานแก่พวกเขา เช่น เขียนกระดาน หรือเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียกทุกคนให้กลับมาเข้ากลุ่มหลังช่วงพัก
- ให้เมล็ดถั่วหรือสิ่งของบางอย่างกับทุกคนจำนวนเท่า ๆ กัน และอธิบายว่าพวกเขาจะสามารถแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมได้บ่อยครั้งเท่ากับจำนวนเมล็ดถั่วเท่านั้น
- ทางเลือกอีกทางหนึ่งก็คือ เตรียมสิ่งของอันหนึ่งที่จะสามารถส่งผ่านต่อกันไปได้ และบอกว่าสมาชิกจะพูดได้ก็ต่อเมื่อกำลังถือสิ่งของนั้นอยู่เท่านั้น

วิธีจัดการกับคำถามยาก ๆ

- ยอมรับว่าเราไม่ทราบคำตอบ แต่จะพยายามหาคำตอบจากผู้รู้
- ถามในห้วงว่ามีใครบ้างที่สามารถตอบคำถามนี้ได้
- เขียนรายการคำถามยาก ๆ เหล่านั้น และอธิบายว่า ท่านจะหาเวลาเพื่อตอบพวกมันอย่างละเอียดกว่านี้ และจะตอบอย่างใช้ความคิด สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านมีเวลามากขึ้นในการหาคำตอบ

รายการตรวจเช็คสำหรับการประเมินและการพัฒนาทักษะการอำนวยความสะดวก ของท่าน

วิทยากรกระบวนการที่ดีจะไตร่ตรองว่าพวกเขากำลังทำงานอย่างไรอยู่เสมอ เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตและปรับปรุงพัฒนา นี่คือรายการตรวจเช็คที่ช่วยในกระบวนการไตร่ตรอง:

- ฉันได้ทำให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและได้รับการต้อนรับหรือไม่? หากใช่ ฉันได้ทำมันอย่างไร?
- กลุ่มเขาข้อมูลเข้าไปใช้เชื่อมโยงอย่างไร? ฉันได้ช่วยปรับข้อมูลเพื่อให้มันเข้าไปเชื่อมโยงกับกลุ่มอย่างไร?
- ฉันได้ช่วยสมาชิกที่ไม่ค่อยพูดในกลุ่มให้มีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง?
- ฉันจัดการกับความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปอย่างไร?
- ฉันดูแลคนที่ครอบงำการสนทนาของกลุ่มอย่างไร?
- ฉันตอบสนองต่อคำถามต่าง ๆ จากสมาชิกของกลุ่มอย่างไร? ฉันตอบคำถามเหล่านั้นได้หรือไม่? หากไม่ฉันจะหาข้อมูลเพิ่มเติมได้อย่างไรเพื่อที่จะช่วยให้สามารถจัดการกับคำถามได้ดีกว่านี้ในอนาคต?
- ฉันเริ่มต้นการสนทนาของกลุ่มอย่างไร? ฉันจะพัฒนามันให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร?
- ฉันส่งเสริมให้กลุ่มสนทนาต่อออกไปอีกได้อย่างไร?
- ฉันจัดการกับหัวข้อที่ละเอียดอ่อนอย่างไร?
- ฉันได้ทำให้การสนทนาเข้าสู่สรุปที่น่าพอใจหรือไม่? ฉันจะทำให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร?
- ฉันได้ทำให้แน่ใจหรือไม่ ว่าความคิดของกลุ่ม การวางแผนของกลุ่มจะถูกบันทึกเอาไว้เพื่อใช้ต่อไปในอนาคตหรือใช้แบ่งปันกับผู้อื่น?
- สมาชิกของกลุ่มได้ตัดสินใจที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการปฏิบัติหรือไม่? หากไม่ ฉันจะทำอย่างไรเพื่อส่งเสริมพวกเขา?
- ต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีการสนทนาเพิ่มเติมอีกหรือไม่ เพื่อที่จะกล่าวถึงความคิดเห็นหรือมุมมองที่สำคัญแต่ยังแอบซ่อนอยู่ในหัวข้อที่ได้คุยกันไปแล้ว?

ระยะที่ 1:

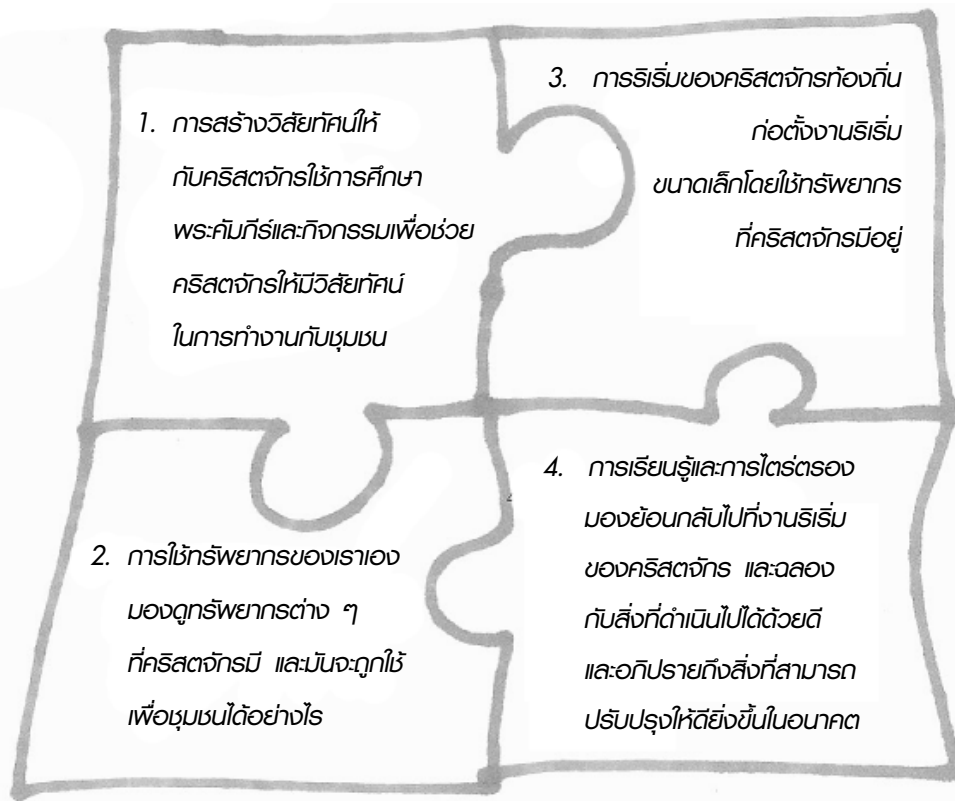
การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร
และการเตรียมคริสตจักรให้พร้อม

ภาพรวมของระยะที่ 1: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักรและการเตรียม คริสตจักรให้พร้อม

เป้าหมายของขั้นตอนนี้:

เพื่อช่วยคริสตจักรพัฒนาวิสัยทัศน์ในการทำงานกับชุมชนของคริสตจักร และใช้ทรัพยากรของพวกเขาเพื่อดำเนินงานโครงการขนาดเล็ก

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมเพิ่มพลังต่าง ๆ

มีกิจกรรมเพิ่มพลังหลายอย่างรวมอยู่ในขั้นตอนนี้ ซึ่งถูกออกแบบ ให้ใช้ก่อนหรือหลังการศึกษาพระคัมภีร์ กิจกรรมเพิ่มพลังนั้นเป็น สิ่งสำคัญ ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เข้าร่วมไม่หลับ แต่ยังช่วยให้การเรียนรู้ นั้นเป็นเรื่องสนุกและผ่อนคลายกิจกรรมเหล่านี้ยังมีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกด้วย เนื่องจาก สมาชิกได้มีประสบการณ์ร่วมกัน สิ่งสำคัญในการใช้กิจกรรมเหล่านี้ ก็คือการทำให้ออกกำลังกายและการเรียนรู้ต่าง ๆ ออกมาและเข้าใจ อย่างทะลุปรุโปร่ง

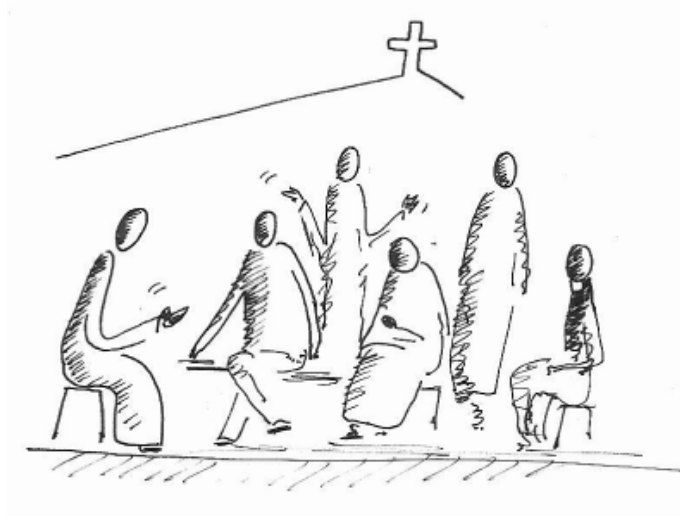

2. การศึกษาพระคัมภีร์

ระยะที่ 1 มีพื้นฐานจากการใช้พระคัมภีร์ศึกษา เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกคริสตจักรให้ตื่นตัวไปกับการทำงานในชุมชนของพวกเขา ฉะนั้นการศึกษาพระคัมภีร์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

- เพื่อคริสตจักรจะคิดใคร่ครวญถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้เป็นและให้ทำในชุมชนนั้น
- เพื่อทำท่ายุ่คนและหนุนใจให้เติบโตในความเชื่อของพวกเขา
- เพื่อกลุ่มย่อยจะเรียนรู้ด้วยกันและแบ่งปันความเข้าใจร่วมกัน
- เพื่อเสริมสร้างคน และให้ความมั่นใจแก่พวกเขา

เมื่อคริสตจักรได้ทำการศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ แล้ว พวกเขาควรจะพยายามสร้างวิสัยทัศน์สำหรับงานของคริสตจักรในชุมชนนั้น และเริ่มคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาปฏิบัติได้จริง คริสตจักรสามารถทำร่วมกับชุมชนได้ เมื่อคริสตจักรมีวิสัยทัศน์ในการทำงานร่วมกับชุมชนแล้ว คริสตจักรจะต้องพิจารณาว่า คริสตจักรจะสามารถตอบสนองความต้องการของตัวเองและคนในชุมชนได้อย่างไรโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ การศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ ได้สนับสนุนประเด็นนี้และเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเน้นย้ำ นี่คือลักษณะอันสำคัญยิ่งในการทำงานริเริ่มใด ๆ ให้มีความยั่งยืนต่อไปในระยะยาว

3. กิจกรรมการฉลอง

กิจกรรมการฉลองถูกรวมอยู่ในส่วนนี้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้คนมีมุมมองที่เป็นบวกและมีพลังงานที่ดีต่อสถานการณ์ เราได้พยายามที่จะเชื่อมโยงกิจกรรมฉลองแต่ละอันให้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่าง ๆ แต่โปรดเลือกกิจกรรมตามความต้องการของกลุ่มด้วยเช่นเดียวกัน

เหตุใดการฉลองจึงมีความสำคัญ ?

เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการพระเจ้าของเรา

ช่วยให้เราเห็นคุณค่าของกันและกัน

มันช่วยให้เรามีกำลังใจที่จะรับเอาโอกาสใหม่ ๆ

มันช่วยให้เราเห็นว่าเราชำนาญในสิ่งใดมากที่สุด

ช่วยให้เราเห็นว่าเราชำนาญในสิ่งใดมากที่สุด

ช่วยสร้างความมั่นใจในสิ่งที่เราสามารถทำได้

ช่วยเราให้คิดถึงสิ่งที่เราสามารถต่อยอดขึ้นไปได้อีก

ช่วยให้เราคิดถึงศักยภาพของเราเองในฐานะที่เป็นกลุ่มที่ทำงานที่ดีร่วมกัน

ส่วนที่ 1: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร

เป้าหมายของส่วนที่ 1 :

เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักรในการทำงานกับชุมชน ที่จะตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย และจิตวิญญาณให้กับพวกเขา สิ่งนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ซึ่งจะถูกอธิบายโดยละเอียดในหน้าต่อ ๆ ไป

ขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน

1. พบกับผู้นำคริสตจักร และวางแผนกันว่าจะสร้างวิสัยทัศน์ให้แก่คริสตจักรได้อย่างไร
2. ใช้กิจกรรมเพิ่มพลังกับคริสตจักรเพื่อทำให้คนได้คิดถึงความท้าทายต่าง ๆ ของการทำงานร่วมกัน
3. ใช้การศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งบทเรียนหรือมากกว่านั้นและคิดใคร่ครวญว่าสิ่งนั้นหมายความว่าอย่างไร สำหรับคริสตจักรของเขาและชุมชนของเขา
4. จัดกิจกรรมฉลองโดยดูจากประวัติศาสตร์ของคริสตจักรและชุมชน
5. จัดตั้งกลุ่มประสานงานคริสตจักร

ขั้นตอนที่ 1: การพบปะกับผู้นำคริสตจักร

การสร้างความสัมพันธ์

ก่อนการพูดคุยเรื่องภูมิजाกับผู้นำคริสตจักร เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะต้องใช้เวลาเพื่อที่จะรู้จักบรรดาผู้นำและคริสตจักรแห่งนั้นก่อน เป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้แน่ใจว่าผู้นำคริสตจักรต้องการจะทำภูมิजाอย่างแท้จริง และพวกเขามีระดับของความคาดหวังที่เหมาะสม ส่วนใหญ่แล้ว ผู้นำคริสตจักรของชุมชนจะยินดีที่จะมีส่วนร่วมภูมิजा ในขณะที่ผู้นำอาวุโสของคริสตจักรหรือศิษยาภิบาลได้ให้อนุมัติขั้นตอนการทำงานของภูมิजाไปเรียบร้อยแล้ว

วิทยากรกระบวนการจะต้องระมัดระวังว่าผู้นำคริสตจักรบางคนอาจมีแผนอื่นที่แอบซ่อนอยู่ ซึ่งอาจบั่นทอนเป้าหมายของภูมิजाได้ ตัวอย่างเช่น อาจมีความปรารถนาที่จะใช้ภูมิजाเพื่อให้ได้ทุนสำหรับกิจกรรมอย่างอื่น หรือใช้ภูมิजाเพื่อจะได้รับชื่อเสียงหน้าตาและสร้างประวัติงานในชุมชนจากสิ่งเหล่านี้ การใช้เวลารู้จักผู้นำคริสตจักรและการสร้างความเข้าใจอันชัดเจนเพื่อให้พวกเขาทราบว่าภูมิजाสามารถบรรลุอะไรได้บ้างจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

สิ่งที่ต้องพูดคุยกับผู้นำคริสตจักร

- จุดประสงค์และประโยชน์ของคู่มือ
- คู่มือทำงานอย่างไร
- บทบาทของผู้นำคริสตจักรในคู่มือ
- ประเด็นต่าง ๆ ภายในคริสตจักรและชุมชนที่อาจส่งผลกระทบต่อคู่มือ
- ความเป็นไปได้ในการทำให้คู่มือเป็นงานริเริ่มร่วมกับคริสตจักรอื่น ๆ ในชุมชนแห่งนั้น
- การทำกิจกรรมและการศึกษาพระคัมภีร์กับคริสตจักรนั้นจะทำได้อย่างไร และใครที่สามารถช่วยพวกเขาได้บ้าง

การรับมือกับความกังวลต่าง ๆ

ในบางกรณี อาจจะมีการต่อต้านในตอนแรกเมื่อเริ่มทำโครงการนี้ เนื่องด้วยเหตุผลนานาประการ ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะพูดคุยถึงความกังวลต่าง ๆ และเน้นย้ำถึงประโยชน์ของโครงการ ตั้งแต่ที่จุดเริ่มต้นตัวอย่างเช่น

- ผู้นำคริสตจักรอาจกังวลว่าอุโมจาอาจจะเปลี่ยนทิศทางการช่วยเหลือของคริสตจักรออกไปจากตัวคริสตจักรและไปยังชุมชนแทน ฉะนั้นชี้ให้เห็นผลลัพธ์ของอุโมจาอย่างหนึ่ง คือมันมักจะเป็นการเพิ่มความช่วยเหลือของคริสตจักรอยู่เสมอ
- ผู้นำคริสตจักรอาจหวังว่ามันอาจจะหันเหความสนใจของสมาชิกคริสตจักรออกจากการทำงานประกาศ ฉะนั้นชี้ให้เห็นว่าอุโมจาช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของคริสตจักรและชุมชน ซึ่งมักส่งผลต่อการเติบโตของคริสตจักร
- ผู้นำคริสตจักรอาจกังวลว่า พวกเขาและสมาชิกคริสตจักรจะไม่มีทรัพยากรหรือเวลาที่จะบริหารโครงการของชุมชน ฉะนั้นชี้ให้เห็นว่า อุโมจาคือการช่วยให้คริสตจักรและชุมชนทำงานร่วมกัน ดังนั้นภาระนี้จะถูกแบ่งเบาร่วมกัน
- ผู้นำคริสตจักรอาจกังวลถึงความยาวนานของกระบวนการนี้ ฉะนั้นจงชี้ตรงในเรื่องนี้และอยู่ในโลกของความเป็นจริง แต่จงเตือนพวกเขาว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้ในชั่วข้ามคืน
- ผู้นำคริสตจักรบางท่านอาจลังเลใจที่จะทำงานร่วมกับคริสตจักรอื่น ๆ ในชุมชนแห่งนั้นจึงต้องชี้ให้เห็นว่าอุโมจาคือการเป็นพยานให้เห็นถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสตจักรต่าง ๆ เพื่อรับใช้ชุมชน มันอาจกลายเป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักร

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมเพิ่มพลัง - คิดถึงความท้าทายของการทำงานร่วมกัน

การลดทอนไม้

นี่เป็นเกมที่ดีอันหนึ่งที่จะทำให้คนคิดถึงความท้าทายของการทำงานร่วมกัน

วิธีทำมีดังต่อไปนี้:

1. แบ่งกลุ่มเป็นสองแถว แถวละไม่เกินแปดคน
2. วางไม้ยาว ๆ หรือไม้ไผ่เล่มหนึ่งระหว่างสองแถวนั้น และให้แต่ละคนประคองไม้โดยใช้นิ้วเพียงนิ้วเดียวเท่านั้น
3. ทำให้แน่ใจว่าไม้แน่นได้ระดับขนานกับพื้น และทุกคนประคองมันอยู่ จากนั้นบอกกลุ่มให้ลดระดับไม้ด้วยกัน และทำให้แน่ใจว่าไม้แน่นขนานกับพื้น จนกระทั่งไม้แน่นลดระดับลงที่พื้น
4. ส่งเสริมให้กลุ่มอภิปรายเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากเกมนี้ และวิธีที่พวกเขาจะทำงานร่วมกันได้อย่างไรในคริสตจักร

ท่านอาจจะรู้จักกิจกรรมเพิ่มพลังอื่น ๆ ที่ดีพอ ๆ กัน ที่จะช่วยให้คนได้คิดถึงการทำงานร่วมกัน ฉะนั้นอย่ากังวลที่จะใช้กิจกรรมเหล่านั้นแทนกิจกรรมนี้

ขั้นที่ 3 : การศึกษาพระคัมภีร์

พันธกิจของพระเยซู - การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักรท้องถิ่น

การศึกษาพระคัมภีร์นี้อาจแบ่งได้เป็น 3 ส่วน และสอนให้กับ 3 กลุ่มในเวลาเดียวกัน หรือสอนให้กับทีละกลุ่ม 3 ครั้ง

ความเมตตาสงสาร

อ่านมัทธิว 9:35 - 38

1. การบรรยายงานของพระเยซูในตอนนี้อาศัยคลึงกับข้อความในมัทธิว 4:23 - 25 อย่างไร ?
มีสิ่งใหม่ใดบ้างที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับพันธกิจของพระเยซู?
2. อะไรคือคำพูดหรือภาพที่ท่านจะใช้บรรยายถึงประชาชนที่ถูกรังควานและไร้ที่พึ่งดูฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง ?
3. คำที่ถูกแปลออกมาว่า "สงสาร" (ข้อ 36) เป็นคำที่มีพลัง เป็นเรื่องอันเจ็บปวดสำหรับพระเยซูอย่างแท้จริง ที่เห็นผู้คนตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น เราตอบสนองกับผู้คนที่มีความทุกข์อย่างไร ?
4. อะไรคือแรงจูงใจของเราขณะที่เราพยายามช่วยคนที่มีปัญหา ? มันเหมือนหรือแตกต่างกับของพระเยซูอย่างไร ?
5. ทำไมความสงสารของพระเยซูที่มีต่อผู้คนที่กำลังมีปัญหาเหล่านั้นจึงนำพระองค์ไปสู่การตรัสที่ว่า "ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่" ? (ข้อ 37)

ประเด็นหลัก: แผ่นดินของพระเจ้าทำให้การต้อนรับแก่คนที่ถูกรังควานและไร้ที่พึ่งเหล่านั้นอย่างอบอุ่น แต่มีคนงานจำนวนน้อยที่มีความสงสารพวกเขาเหมือนอย่างของพระเยซู และต้องการให้ความช่วยเหลือ

การรักษา

อ่านมัทธิว 4:12-13, 23-25

1. พระเยซูทรงทำอะไร ?
ประเด็นหลัก: **พระเยซูเริ่มต้นด้วยการออกไปหาผู้คนเพื่อทำพันธกิจของพระองค์ และผลจากการที่พระองค์ทรงออกไปหาคนเหล่านั้นก็คือ ผู้คนได้เริ่มมาหาพระองค์ในเวลาต่อมา**
2. อะไรที่ทำให้ผู้คนมากมายมาหาและมาฟังพระเยซูตรัส ?
3. พันธกิจการรักษาของพระเยซูบอกอะไรเราบ้างเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ?
4. คริสตจักรของท่านได้แสดงออกหรือไม่แสดงออกอย่างไรในเรื่องพันธกิจการรักษาของพระเยซู คริสตจักรควรเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง ?

ประเด็นหลัก: ข้อความในตอนนี้อธิบายให้เราเห็นว่าส่วนสำคัญของแผ่นดินของพระเจ้าคือการบรรเทาความทุกข์ยาก การตระหนักถึงความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น และการช่วยเหลือพวกเขา

การกลับไป

อ่านมัทธิว 3:1-2 และ 4:17

ท่านคิดว่าเหตุใดพระเยซูจึงตรัสข้อความของยอห์นผู้ให้บัพติศมาซ้ำอีกครั้ง ?

ประเด็นหลัก: พระเยซูทรงให้การเห็นด้วยกับข้อความที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาประกาศไว้

1. อะไรคือเนื้อหาที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาประกาศ? (อ่านลูกา 3:7-14)
2. หากประชาชนเหล่านั้นพร้อมสำหรับแผ่นดินของพระเจ้าแล้ว บาปจะจางอันใดที่ยอห์นเน้นย้ำว่าจะต้องได้รับการกลับใจ? โปรดเขียนรายการออกมา
3. หากยอห์นได้มาเทศนาในชุมชนของเราในวันนี้ เขาจะบอกให้ผู้คนได้กลับใจจากบาปอะไรบ้าง ?
โปรดเขียนรายการออกมา
4. ในปัจจุบันนี้ คริสตจักรแสดงและไม่แสดงคุณลักษณะเหล่านี้อย่างไรบ้าง ?
คริสตจักรควรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ?

ประเด็นสำคัญ: ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่า พระเจ้าไม่ทรงอดทนกับการทำร้ายคนยากจนหรือการได้ความมั่งคั่งมาอย่างไม่ชอบธรรม

สรุป

หลังจากนำคำตอบทุกอันและการอภิปรายทั้งหมดมาจากทั้งสามบทเรียนแล้ว ขอให้พิจารณาคำถามสรุปเหล่านี้

1. เราเรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ?
2. ฉันจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรเพื่อแสดงออกถึงแผ่นดินของพระเจ้าในชีวิตของฉัน ?
3. เราในฐานะคริสตจักรจะต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงแผ่นดินของพระเจ้าในชุมชนนี้ให้มากกว่านี้ ?

เรื่องราวของบารทิเมอัส

บทนำ

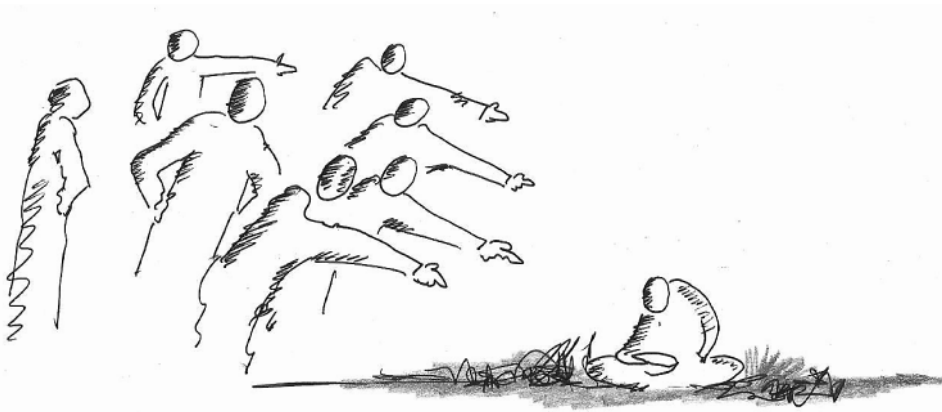
นี่คือเรื่องราวสำคัญสำหรับช่วยกลุ่มต่าง ๆ ในคริสตจักรให้ได้ใคร่ครวญถึงบทบาทหน้าที่อันเป็นเอกลักษณ์ของคริสตจักรในการทำงานกับคนยากจน และนี่คือหนึ่งในวิธีการนมัสการพระเจ้า

อ่านมาระโก 10:46-52

อาจเป็นเรื่องดีหากกลุ่มจะแสดงละครเรื่องนี้ด้วยกัน

คำถาม:

1. ในเรื่องนี้ ทศนคติของประชาชนที่มีต่อบารทิเมอัสเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ?
2. อะไรคือเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเหล่านั้น ?
3. หากประชาชนเหล่านั้นเป็นตัวแทนของคริสตจักรในวันนี้ อะไรคือทัศนคติทางลบที่คริสตจักรมีต่อคนที่อ่อนแอและไม่ได้รับความสำคัญเหล่านั้น ?
4. สามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อจัดการกับทัศนคติทางลบเหล่านั้น ?

ประเด็นเรียนรู้หลักที่ควรจะออกมาจากการอภิปราย

1. ประชาชนในที่นี้ได้แสดงให้เห็นถึงคริสตจักร และพระเยซูทำทนายให้คริสตจักรมุ่งความสนใจไปที่คนที่อ่อนแอและไม่ได้รับความสำคัญเหล่านั้น
2. พระเยซูให้ประชาชนนำบารทิเมอัสมาหาพระองค์และเพื่อให้มาอยู่ในศูนย์กลางของฝูงชน เช่นเดียวกัน คริสตจักรได้รับการทรงเรียกให้วางคนที่ไม่ได้รับความสำคัญและอ่อนแอเหล่านั้นที่ศูนย์กลางพันธกิจของคริสตจักร
3. พระเยซูทรงตอบสนองต่อบารทิเมอัสโดยการค้นหาถึงสิ่งที่เขาต้องการ และทรงตอบสนองไปตามนั้น พระองค์ทรงให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนร่วมด้วยในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น

ขั้นตอนที่ 4: กิจกรรมการทดลอง

จุดประสงค์

เพื่อที่จะมองย้อนกลับไปยังเหตุการณ์สำคัญที่ได้ก่อรูปก่อร่างทั้งชีวิตจักรของเรและชุมชนของเราขึ้นมา และเพื่อดูว่าจะสามารถต่อยอดอะไรได้บ้างในอนาคต

วิธีทำตามลำดับ

1. หากกระดาษยาว ๆ มาหนึ่งแผ่นและวางลงบนพื้นหรือบนโต๊ะที่มีที่เพียงพอให้คนเดินรอบ ๆ ได้
2. ลากเส้นจากฝั่งหนึ่งของกระดาษไปยังอีกฝั่งหนึ่ง และตัดสินใจว่าเส้นนี้ควรจะบ่งบอกระยะเวลา นานเท่าใด อาจจะเป็นหนึ่งปี สิบปีหรือมากกว่านั้น
3. ทั้งกลุ่มร่วมกันตัดสินใจเลือกเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ตามเวลาที่เกิดขึ้นและทำเครื่องหมายเอาไว้บนกระดาษ
4. เขียนสิ่งที่ เป็นไป ด้วยดี เห็นใจ และสิ่งที่ เป็นไป อย่างไม่ ค่อย ดีนัก ได้ เส้น นั้น
5. อภิปรายถึงสิ่งที่ เป็นไป ด้วยดี และ เหตุใด สิ่ง อื่น ๆ ที่ เหลือ จึง ไม่ เป็น ไป ด้วย ดี โดย ใช้ คำ ถาม ด้าน ล่าง นี้ และ ตัด สินใจ ว่า อะไร คือ บท เรียน ที่ จะ นำ ไป ใช้ ใน อนาคต

คำถาม

1. อะไรคือช่วงเวลาที่ดีที่สุด เพราะเหตุใด ?
2. อะไรคืออุปสรรคที่ทำทนายมากที่สุด ?
3. อะไรคือสิ่งที่ จะ มา ต่อยอด ได้ ใน อนาคต ?

ข้อเสนอแนะ

1. ท่านอาจจะวาดรูปประกอบเพื่อเส้นนั้นจะแสดงภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. หากเป็นกลุ่มใหญ่ (มีคนมากกว่าสิบคน) โปรดทำให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถมองเห็นเส้นแสดงเวลา อันนี้ได้และมีส่วนร่วมให้ความคิดเห็น ฉะนั้นแล้วให้แบ่งคนออกเป็น 2-3 กลุ่มและเปรียบเทียบเส้นแสดงเวลานี้ในตอนท้ายของการประชุม
3. มันเป็นสิ่งสำคัญที่วิทยากรกระบวนการจะต้องสร้างแรงเหวี่ยงให้กิจกรรมนี้ดำเนินต่อไปและไม่หยุดชะงักลงกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง และเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่ท่านจะร่วมกับกลุ่มเพื่อค้นหาว่า เหตุใดเหตุการณ์ นั้น จึง ดี หรือ ไม่ ดี และ ได้รับ บท เรียน อะไร บ้าง ที่ จะ นำ ไป ประยุกต์ ใช้ ใน วัน ข้าง หน้า

ขั้นตอนที่ : 5 การตั้งกลุ่มประสานงานของคริสตจักร

กลุ่มประสานงานของคริสตจักรคือกลุ่มคนที่มีความตั้งใจจะช่วยเหลือวิทยากรกระบวนการในช่วงการประชุมการสร้างวิสัยทัศน์ และวางแผนโครงการให้แก่คริสตจักรและตรวจดูโดยตลอด วิทยากรกระบวนการจะให้การช่วยเหลืออย่างแรกกับกลุ่มนี้ ด้วยการทำให้แน่ใจว่าทุกคนทราบเวลาและสถานที่สำหรับการประชุม และการติดตามการทำงานบางอย่าง

ผู้ประสานงานมีโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์ด้านการวางแผนและบริหารโครงการ ได้พัฒนาทักษะ และพวกเขาจะใช้ความสามารถเหล่านี้ได้ในชุมชนที่ใหญ่กว่าเดิมในระยะต่อไปของอุโมจา

ขั้นตอนหลักสำหรับการคัดเลือกและให้การอบรมกลุ่มผู้ประสานงานของคริสตจักร

1. หาเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประสานงานร่วมกับสมาชิกคริสตจักร เกณฑ์อาจมีดังต่อไปนี้
 - พวกเขาได้รับความเคารพจากสมาชิกคริสตจักรคนอื่น ๆ หรือไม่ ?
 - พวกเขาเป็นที่รู้จักในเรื่องการมีพลังในการทำงานและมีความกระตือรือร้นหรือไม่ ?
 - พวกเขามีทักษะที่นำไปใช้ได้จริงหรือไม่ ?
2. โปรดดูการศึกษาพระคัมภีร์หน้า 37 และขอให้สมาชิกคริสตจักรพิจารณาว่าอะไรคือวิธีที่ดีที่สุดในการเลือกผู้ประสานงานกลุ่มนี้ ควรจะเชิญพวกเขาให้เข้ามาเป็นสมาชิก หรือควรจะมีการอาสาเข้ามาในกลุ่มนี้ ?
3. เมื่อกลุ่มนี้ถูกเลือกขึ้นมาแล้ว ให้ตกลงบทบาทหน้าที่เฉพาะสำหรับผู้ประสานงานแต่ละคน และตกลงเวลาและสถานที่ที่จะพบกันเป็นประจำ
4. จัดเวลาสำหรับการประชุมนัดหนึ่งเพื่อให้รายละเอียดแก่กลุ่มผู้ประสานงานของคริสตจักรเกี่ยวกับวิธีการทำงานของอุโมจา และบทบาทของกลุ่มผู้ประสานงาน ให้ข้อมูลพวกเขาในหน้า 8-13 ซึ่งเป็นภาพรวมของอุโมจา และหน้า 17-21 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะสำหรับทักษะการอำนวยความสะดวก
5. อธิบายบทบาทของกลุ่มผู้ประสานงานคริสตจักรที่จะช่วยเหลือคริสตจักรในการบริหารโครงการขนาดเล็กสิ่งนี้จะเป็นการเตรียมการที่ดีสำหรับเวลาที่คริสตจักรจะเริ่มสร้างโครงการร่วมกับชุมชน
6. สิ่งสำคัญคือกลุ่มผู้ประสานงานคริสตจักรจะทำงานร่วมกับวิทยากรกระบวนการในการวางแผนการประชุมต่าง ๆ และทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นร่วมกัน

บทบาทของกลุ่มผู้ประสานงานคริสตจักร

- ขอให้พวกเขาประสานงานการประชุมต่าง ๆ กับคริสตจักร
- ให้พวกเขามีส่วนในการอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มย่อย
- ขอให้พวกเขาบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้และประเด็นสำคัญต่าง ๆ จากการอภิปราย

การศึกษาพระคัมภีร์: การเลือกคณะมัคทายกเจ็ดคน

อ่าน กิจการ 6:1-7

ท่านอาจจะพบว่า การแสดงเหตุการณ์นี้ออกมาเป็นละครอาจจะช่วยให้คนสามารถเห็นภาพได้ว่ากำลังมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

1. มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในเรื่องนี้ ?
2. อะไรคือปัญหาที่ผุดขึ้นมา ? ท่านคิดว่าปัญหาเช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้ในชุมชนของท่านหรือไม่ ? ใครคือกลุ่มคนที่อาจถูกมองข้ามบ้าง ?
3. อัครทูตทั้งสิบสองได้ตัดสินใจทำอะไร ? ท่านคิดว่ามันเป็นการตัดสินใจที่ดีหรือไม่ ? เพราะเหตุใด ?
4. ใครเป็นผู้เลือกคณะ 7 คนนี้ที่จะรับผิดชอบการดูแลแม่ข่าย ? อัครทูตทั้งสิบสองให้คำแนะนำในการเลือกลักษณะคนที่ดีเหมาะสมอย่างไร ?
5. เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอุโมจาและคริสตจักรของท่านและชุมชนของท่านอย่างไร ?
6. มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มคนเพื่อช่วยกันรับผิดชอบสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากอุโมจาหรือไม่ ? หากเป็นเช่นนั้น
 - สิ่งนี้ควรจะได้รับ การตัดสินใจอย่างไร ?
 - ใครควรจะเป็นผู้เลือกพวกเขาขึ้นมา ?
 - พวกเขาควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง ?

ส่วนที่ 2: การใช้ทรัพยากรของเราเอง

เป้าหมายของส่วนที่ 2:

เพื่อช่วยสมาชิกคริสตจักรให้ตระหนักว่าปัญหาและความท้าทายมากมายเหล่านั้น สามารถรับการแก้ไขได้ด้วยทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่แล้ว

ขั้นตอนหลัก

1. ใช้กิจกรรมเพิ่มพลังเพื่อให้คนคิดถึงการทำงานร่วมกันโดยใช้สิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้ว
2. ทำการศึกษาพระคัมภีร์และคิดใคร่ครวญถึงสิ่งที่พวกเขาพูดออกมา เลือบทบเรียนที่เหมาะสมกับกลุ่มของท่าน
3. จัดการฉลองที่สะท้อนให้เห็นว่าทรัพยากรใดที่คริสตจักรมีอยู่แล้ว และใช้ตารางในตอนท้ายเพื่อบันทึกข้อมูลทั้งหมดที่ถูกรวบรวมขึ้นมา
4. คิดถึงความต้องการต่าง ๆ และทรัพยากรต่าง ๆ ในคริสตจักร โดยใช้ตารางที่ให้ไว้

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมเพิ่มพลัง - สร้างแถวที่ยาวที่สุด

นี่คือกิจกรรมที่ดีเพื่อช่วยให้กลุ่มได้คิดว่า พวกเขาสามารถใช้ทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่ทำอะไรได้บ้าง และ เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานและเสียงหัวเราะ พร้อมทั้งให้บทเรียนที่มีประโยชน์ด้วยเช่นกัน สิ่งสำคัญในการใช้กิจกรรมนี้คือ โปรดระมัดระวังเรื่องของวัฒนธรรมท้องถิ่นและชนบประเพณี

1. ให้กลุ่มจัดแถวเป็นสองแถว โดยมีจำนวนคนเท่า ๆ กัน
2. อธิบายให้พวกเขาฟังว่า พวกเขาจะต้องสร้างแถวที่ยาวที่สุดให้ได้ โดยใช้ทุกอย่างที่พวกเขามีอยู่ เช่น เชือกผูกกรองเท้า เข็มขัด เสื้อ
3. แต่ละคนจะต้องสัมผัสกับคนที่อยู่ติดกัน โดยอาจจะแตะกับส่วนหนึ่งในร่างกายของเขาหรือเสื้อผ้าของเขา
4. ทีมที่ชนะคือทีมที่ต่อแถวได้ยาวที่สุด

คำถาม

1. ผู้เล่นเตรียมตัวเองเพื่อจะต่อแถวให้ยาวที่สุดได้แค่ไหน ?
2. อะไรคืออุปสรรคในการแบ่งปันสิ่งของที่พวกเขามีอยู่ ?
3. กิจกรรมนี้สอนอะไรเราบ้างเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรที่เรามีอยู่ ?

ประเด็นการเรียนรู้เพื่ออภิปรายร่วมกับกลุ่ม

- มันอาจกลับกลายเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ เมื่อเราเห็นว่าเราสามารถก้าวไปถึงจุดหมายได้โดยการใช้สิ่งที่เรามีอยู่แล้วเท่านั้น
- บางครั้งสถานการณ์ที่ท้าทายก็สร้างผู้นำออกมา
- เมื่อคนมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนแล้ว สิ่งที่พวกเขาต้องการต่อไปคือ การมีแรงจูงใจและมีพลัง
- สถานการณ์ที่ท้าทายสามารถผลิตความคิดสร้างสรรค์ออกมาได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เล่นอาจจะตัดสินใจที่จะนอนลงบนพื้นเพื่อให้แถวยาวออกไปอีก และหาวิธีอย่างสร้างสรรค์ที่จะใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของพวกเขา
- สำหรับบางคนแล้ว กิจกรรมนี้อาจทำให้เขารู้สึกอึดอัด และบางครั้งการยอมให้ทรัพยากรของเราเพื่อส่วนรวมก็อาจกลายเป็นอุปสรรคและความไม่สบายใจได้เช่นกัน

ขั้นตอนที่ 2: การศึกษาพระคัมภีร์

การเป็นขึ้นของลาซารัส

โปรดอ่านเรื่องราวทั้งหมด (ยอห์น 11:1-44) หรือข้อความหลักสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้ (ยอห์น 11:1-3, 17, 32-44) การแสดงเรื่องราวนี้ออกมาเป็นละครอาจช่วยให้คุณสามารถนึกภาพได้ดีขึ้นว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

1. มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในเรื่องนี้ ? โปรดเขียนรายชื่อคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และพวกเขาแต่ละคนทำอะไรบ้าง ?
2. พระเยซูทรงให้คนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรบ้างในการทำการอัศจรรย์ของพระองค์ ?
3. พระเยซูทรงสามารถทำการอัศจรรย์ทุกอย่างนี้ด้วยพระองค์เอง เหตุใดพระองค์จึงทรงเลือกให้คนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ?
4. สิ่งนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับพระเยซูและแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ ? มันบอกอะไรบ้างเกี่ยวกับตัวเรา ?

ประเด็นหลัก: พระเยซูทรงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นชีพลาซารัส - พวกเขาพาพระองค์ไปยังคูมิงค์ฝั่งศพ พวกเขาเกลี้ยหินออก พวกเขาแก้ผ้าพันศพออก พระองค์ทรงต้องการแสดงไม่เพียงแต่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเหนือความตาย แต่ทรงแสดงให้เห็นว่าคนเหล่านั้นมีทรัพยากรที่พวกเขาสามารถให้และใช้ได้ในงานของพระเจ้า

เอลีชากับไผ่น้ำมัน

อ่าน 2 พงศ์กษัตริย์ 4:1-7

จงอภิปรายคำถามต่อไปนี้

1. อะไรคือเหตุการณ์สำคัญในเรื่องนี้ ?
2. ใครมีบทบาทอะไร ?
3. อะไรคือทรัพยากรที่หญิงม่ายและบุตรชายของเธอมีอยู่แล้ว ?
4. เราเรียนรู้อะไรบ้างจากบทเรียนนี้ สิ่งใดที่จะสามารถเอาไปประยุกต์ใช้กับชุมชน ที่จะใช้ในสิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้วเพื่อเอาชนะปัญหาความยากจน ?
5. โปรดดูตารางด้านล่างนี้ และให้ผู้เรียนสร้างตารางที่คล้ายคลึงกับตารางนี้ในแบบของเขาเอง นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะสร้างทักษะในการวางแผนอย่างง่าย ๆ ซึ่งพวกเขาจะสามารถนำไปใช้สำหรับการวางแผนให้กับคริสตจักรหรือโครงการของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่พวกเขามีอยู่

ความต้องการของหญิงม่าย	ทรัพยากรที่หญิงม่ายมี
ได้รับการปลดหนี้ที่เกิดจากสามีของเธอ	น้ำมันจำนวนน้อยนิด
การปกป้องบุตรชายของเธอ	ไผ่เปล่า
ที่อาจถูกเอาไปขายเป็นทาสเพื่อชำระหนี้	สติปัญญาของเอลีชา
รายได้ในอนาคต	การอธิษฐาน
	แรงงานของครอบครัว

ประเด็นหลัก: ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า และหากเรายินดีที่จะแบ่งปัน ทรัพยากรที่เรามีอยู่สามารถสร้างความแตกต่างในการจัดการกับความยากจนของเราได้

การเลี้ยงคนห้าพันคน

อ่านมาระโก 6:30-44

โปรดอภิปรายคำถามด้านล่างและระดมความคิดหาคำตอบและเขียนลงบนกระดานหรือกระดาษแผ่นใหญ่

1. ใครเป็นตัวหลักในเรื่องนี้บ้าง ?
2. พวกเขาทำอะไรอย่างเจาะจงบ้าง ?
3. อะไรคือความต้องการในเรื่องนี้ ? มีทรัพยากรอะไรอยู่บ้าง ?

จากนั้นแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ 2-3 คนเพื่อตอบคำถามเหล่านี้

4. พระเยซูทรงมีขั้นตอนอะไรบ้างในการทำการอัศจรรย์ครั้งนี้ ?
5. ในเรื่องนี้ พระเยซูทรงให้ความสนใจกับอะไร? สาวกให้ความสนใจกับอะไร ?
6. ทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างไรเพื่อตอบสนองความต้องการที่ระบุไปแล้วนั้น ?

สุดท้าย ให้กลับมารวมเป็นกลุ่มใหญ่อีกครั้งและอภิปรายร่วมกัน

7. ท่านคิดว่าเหตุใดพระเยซูทรงใช้ขั้นตอนเหล่านั้น ? โปรดเขียนขั้นตอนออกมา
8. พระองค์อาจทำการอัศจรรย์ในรูปแบบอื่นได้อย่างไรบ้าง ทำไมพระองค์จึงไม่ทำเช่นนั้น ?
9. ข้อความนี้บอกอะไรเราบ้างเกี่ยวกับวิธีที่เราจะอำนวยความสะดวกให้แก่คริสตจักรและชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขา ?
10. การอัศจรรย์ควรจะเป็นอย่างไรสำหรับชุมชนของเรา ? ลองคิดถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่เราต้องวางไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ?

ให้ผู้เรียนได้เติมตารางด้านล่างนี้ จากการศึกษาพระคัมภีร์เรื่องของคนห้าพันคนนี้

ความต้องการของพวกเขา	ทรัพยากรของพวกเขา

ในตารางควรได้คำตอบในลักษณะคล้ายกับด้านล่างนี้

ความต้องการของพวกเขา	ทรัพยากรของพวกเขา
ประชาชนกำลังหิว	ขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว
ประชาชนจะต้องถูกจัดเป็นกลุ่มๆ	ฤทธิอำนาจของพระเจ้า
อาหารจะต้องถูกแบ่งสรรออกไป	สาวกที่จัดพวกเขาให้เป็นกลุ่ม
การสั่งสอนทางด้านจิตวิญญาณ	ตระกร้าที่ว่างเปล่า
	สาวกที่แจกจ่ายอาหาร
	พระเยซู

ประเด็นหลัก: พระเจ้าทรงต้องการที่จะใช้พวกเราและทรัพยากรของเราเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงพลิกฟื้นเข้ามาในชีวิตของเราและชีวิตของชุมชนของเรา

ขั้นตอนที่ 3: กิจกรรมการฉลอง - ฉลองในสิ่งที่เรามี

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้สมาชิกคริสตจักรและสมาชิกในชุมชนตระหนักถึงศักยภาพในตัวของพวกเขาและนำการเปลี่ยนแปลง และการพลิกฟื้นมาสู่ชุมชน

วิธีทำตามลำดับ

1. แบ่งคนออกเป็นกลุ่ม ๆ และอภิปรายกันในเรื่องทรัพยากร ของประทาน ความสามารถพิเศษในคริสตจักรและชุมชน
2. แต่ละกลุ่มออกไปรวบรวมวัตถุสิ่งของที่เป็นตัวแทนของทรัพยากร ของประทานและความสามารถพิเศษตามที่ได้อภิปรายกันในข้อ 1
3. จัดวางสิ่งของเหล่านั้นบนพื้นเรียงให้เป็นรูปไม้กางเขน และอธิบายถึงความหมายของสิ่งของแต่ละชิ้น
4. เมื่อผู้ร่วมกิจกรรมวางสิ่งของลงแล้วให้บันทึกชื่อสิ่งของแต่ละชิ้นไว้ในกระดาษแผ่นใหญ่
5. แบ่งกระดาษออกเป็นสามช่องในหัวข้อทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ และจัดชื่อของสิ่งของเหล่านั้นให้อยู่ภายใต้หัวข้อเหล่านี้
6. รวมทุกคนเป็นกลุ่มใหญ่และอภิปรายคำถามดังต่อไปนี้
 - ก) เรามีทักษะความรู้อะไรบ้างในคริสตจักรและชุมชนที่จะสามารถทำให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นได้ ?
 - ข) เรามีประสบการณ์อะไรบ้างในคริสตจักรและชุมชนที่จะสามารถแบ่งปันกับผู้อื่นได้ ?

ข้อเสนอแนะ

ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในการอภิปราย ท่านอาจจะเตือนชุมชนให้คิดถึงทรัพยากรของพวกเขา รวมถึงความรู้ เวลา และการอธิษฐาน

เมื่อสิ่งของทั้งหมดถูกวางเรียงในรูปของไม้กางเขนแล้ว เปิดเพลงหรือร้องเพลงหนึ่งเพลง ให้เวลาเพื่อคนจะคิดใคร่ครวญถึงทรัพยากร ของประทานและความสามารถพิเศษที่มีอยู่

ขั้นตอนที่ 4: การประเมินถึงสิ่งที่คริสตจักรต้องการและสิ่งที่คริสตจักรมี

1. ระดมความคิดด้วยกันเป็นกลุ่ม คิดถึงความต้องการที่คริสตจักรกำลังเผชิญอยู่ และจัดลำดับความสำคัญให้กับสามสิ่งที่เป็นความต้องการอย่างมากที่สุด
2. ใช้รายการด้านล่างนี้เพื่อคิดถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่คริสตจักรของท่านมีอยู่แล้ว และจะถูกเอามาใช้ได้อย่างไรเพื่อจะจัดการกับความต้องการต่าง ๆ เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วของคริสตจักร

ทรัพยากรธรรมชาติ
ของป่า น้ำ ไร่นา

ทรัพยากรบุคคล
แรงงาน ทักษะ ประสบการณ์

ทรัพยากรทางการเงิน
เงินสด วัสดุ พืชผล ของใช้เบ็ดเตล็ด

ทรัพยากรทางวัตถุ
อาคาร ถนน สะพาน บ่อน้ำ

ทรัพยากรด้านจิตวิญญาณ
การอธิษฐาน การนมัสการ การอดอาหาร การศึกษาพระคัมภีร์

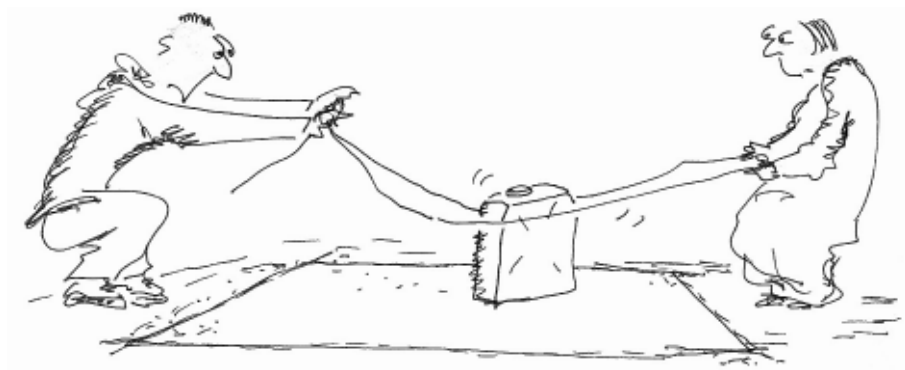
ส่วนที่ 3: การริเริ่มของคริสตจักรท้องถิ่น

เป้าหมายของส่วนที่ 3

เพื่อช่วยคริสตจักรวางแผนและทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของคริสตจักรด้วยทรัพยากรของพวกเขาเอง

ขั้นตอนหลัก

1. ใช้กิจกรรมเพิ่มพลังงาน - ถึงไปใหญ่
2. การศึกษาพระคัมภีร์
3. ใช้ตารางพร้อมทั้งแบบฝึกหัดรถเมลล์เล็กเพื่อวางแผนโครงการอย่างง่าย ๆ
4. ตั้งกลุ่มอาสาสมัครขนาดเล็กขึ้นมาเพื่อบริหารโครงการ
5. ทบทวนว่างานดำเนินไปอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1: กิจกรรมเพิ่มพลัง - ถังใบใหญ่

จุดประสงค์: เพื่อช่วยผู้ร่วมกิจกรรมฝึกการแก้ไขปัญหาด้วยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และค้นหาวิธีทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งที่ต้องใช้

- เชือกยาวสำหรับล้อมพื้นที่สี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 3 x 3 เมตร
- เชือกยาวสี่เมตร สามเส้น
- ถังใบใหญ่ที่เติมด้วยน้ำประมาณ 3-5 ลิตร
- สิ่งของต่าง ๆ สำหรับใช้เบี่ยงเบนความสนใจของกลุ่มให้ออกจากงาน เช่น ไม้กวาด ถังผง

ขั้นตอนที่สำคัญ:

1. ชึงเชือกวางบนพื้นให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 3 x 3 เมตร วางถังน้ำไว้ตรงกลาง
2. อธิบายให้กลุ่มฟังว่าพวกเขาจะต้องเอาถังออกมาจากรอบสี่เหลี่ยมนี้โดยใช้เพียงวัสดุที่จัดไว้ให้เท่านั้น ห้ามเอื้อมมือเข้าไปในสี่เหลี่ยม ถังจะต้องถูกยกขึ้นมาในแนวตั้ง จากนั้นย้ายออกมาจากสี่เหลี่ยมโดยห้ามลากหรือดึงมาตามพื้น
3. แบ่งกลุ่มเป็น 2 ทีมและให้เวลาแต่ละกลุ่มสองนาทีเพื่อวางแผนทำงานนี้ให้สำเร็จ
4. แต่ละกลุ่มผลัดกันพยายามทำงานให้สำเร็จ อีกกลุ่มสามารถใช้สิ่งของอื่น ๆ ที่ให้ไว้เพื่อดึงความสนใจของฝ่ายตรงข้ามให้ทำงานไม่สำเร็จ

เมื่อพวกเขาทำงานสำเร็จแล้ว ให้รวบรวมทุกคนเข้ามาเพื่ออภิปรายกิจกรรมนี้ และทบทวนในสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ โดยประเด็นหลักคือ

- การมีส่วนร่วมของทุกคนในการตัดสินใจและแสดงความคิดเห็น
- การชี้ให้เห็นทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ
- การจัดระเบียบบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วม

กิจกรรมนี้และวิธีที่คริสตจักรจะตอบสนองความต้องการของตัวเองมีสิ่งที่เหมาะสมกันอย่างไรบ้าง ?

ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยากรกระบวนการ

ถังน้ำสามารถถูกยกออกมาได้ด้วยการโยกเชือกสองเส้นขนานกันเข้าไปแต่ละข้างของถัง จากนั้นบิดปลายเชือกทั้งสองเส้นของแต่ละฝั่งให้เป็นเกลียวมากขึ้น ๆ จนรัดถึงได้แน่น ซึ่งจะใช้เวลาไม่กี่ปาทีในการบิดเชือกเป็นเกลียวเพื่อรัดถึงได้แน่น จากนั้นถังก็สามารถจะถูกยกขึ้นมาจากพื้นได้โดยง่าย

ขั้นตอนที่ 2 : การศึกษาพระคัมภีร์

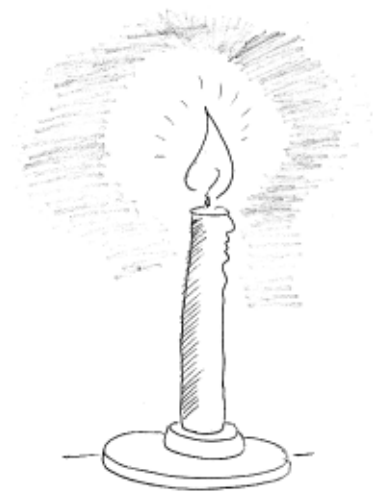
อ่านมัทธิว 5: 13-16

ให้คิดว่าท่านจะแสดงข้อความตอนนี้ให้เห็นภาพมากขึ้นได้อย่างไร (เช่น มีอาหารให้ลองชิม อันหนึ่งใส่เกลือ อีกอันไม่ใส่เกลือ การวางเทียนไขไว้ได้ขาม)

1. ลักษณะตามธรรมชาติของเกลือคืออะไร และมันมีประโยชน์อะไรบ้าง ?
2. ท่านคิดว่าพระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์ตรัสว่า: "ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งโลก" ท่านและคริสตจักรของท่านแสดงตัวออกเป็น "เกลือ" ในชุมชนด้วยวิธีใดบ้าง ?
3. เกิดอะไรขึ้นเมื่อเกลือนั้นหมดรสเค็มไปเสียแล้ว - กับตัวของมันเองและต่อสิ่งที่ใช้มันอยู่ ? อะไรคือความท้าทายสำหรับเราและของคริสตจักรด้วย ?
4. อะไรคือประโยชน์ของแสงสว่าง ?

5. พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า "จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง" ท่านและคริสตจักรของท่านแสดงตัวออกเป็น "แสงสว่าง" ในชุมชนด้วยวิธีใดบ้าง ?
6. งานริเริ่มของคริสตจักรของท่านจะช่วยให้ท่านเป็นเกลือและเป็นแสงสว่างในชุมชนของท่านได้อย่างไรบ้าง ?

ขั้นตอนที่ 3: แบบฝึกหัดรถเมลล์เล็ก

1. เราต้องการทำอะไร ?

2. เหตุใดเราถึงอยากทำสิ่งนั้น ?

3. เราจะทำมันได้อย่างไร ?

4. เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง ?

5. เราต้องการใครบ้างสำหรับวันนี้ ?

6. มีอะไรที่ยังขาดบ้าง ?

7. อะไรที่อาจเป็นอุปสรรคได้บ้าง ?

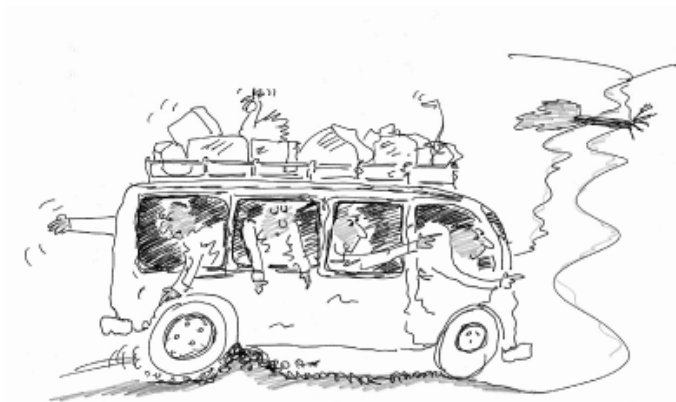
จุดประสงค์

แบบฝึกหัดนี้ช่วยให้คริสตจักรวางแผนโครงการในแบบที่ทุกคนสามารถเข้าใจและจดจำได้ หากเป็นไปได้ ให้ใครสักคนวาดรูปรถเมลล์เล็กคล้าย ๆ กับภาพด้านบนนี้และวางในที่ ๆ ทุกคนสามารถเห็นได้ จากนั้นอภิปรายคำถามที่อยู่รอบ ๆ รถ ในบางพื้นที่ ๆ ยังไม่มีการใช้รถยนต์ อาจใช้ภาพด้านล่างนี้แทนได้

ตัวอย่างของแบบฝึกหัดรถเบสเล็ก

1. เราต้องการทำอะไร ?
ปกป้องดูแลน้ำพุของเราเพื่อมันจะให้ น้ำสะอาดออกมา
2. เหตุใดเราถึงอยากทำสิ่งนั้น ?
เรารู้ว่าน้ำสะอาดทำให้เรามีสุขภาพที่ดี และปลอดภัยจากเชื้อโรคบางชนิด
3. เราจะทำมันได้อย่างไร ?
 - จัดประชุมวางแผนในสิ่งที่เราจะทำ
 - หาทุนเพื่อซื้อปูนซีเมนต์
 - รวบรวมวัสดุเพื่อสร้างรั้วให้กับน้ำพุ
 - สร้างรั้วกันไม่ให้สัตว์เข้ามา
4. เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง ?
 - หินและทราย
 - เงินจำนวนเล็กน้อย
 - คนที่สามารถทำงานได้
5. เราต้องการใครบ้างสำหรับงานนี้ ?
 - ผู้นำคริสตจักร
 - ผู้เข้าร่วมคริสตจักร
 - ผู้นำชุมชน
 - เจ้าของปศุสัตว์
6. มีอะไรที่จะยับยั้งเราได้บ้าง ?
 - ทุกคนมีงานยุ่งและไม่สามารถให้เวลาได้
 - ไม่มีคำแนะนำทางเทคนิคอย่างเพียงพอ
7. อะไรที่อาจเป็นอุปสรรคได้บ้าง ?
 - ฝนตกหนัก
 - ความขัดแย้งภายในกลุ่ม
 - ปัญหาที่แก้ไขไม่ได้กับชาวไร่ เจ้าของปศุสัตว์

ข้อชี้แนะสำหรับการวางแผน

1. กล่าวถึงปัญหาที่จะแก้ไขอย่างชัดเจน
2. ตรวจสอบกับกลุ่มที่ท่านกำลังทำงานอยู่ว่าพวกเขามีทักษะ ประสบการณ์ และความรู้เพียงพอหรือไม่เพื่อเข้าจัดการกับโครงการที่พวกเขาเลือกเองนี้ หากพวกเขาไม่มี ให้ปรึกษากันว่าพวกเขาจะหาความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้จากที่ไหน
3. ขณะที่ใช้แบบฝึกหัดรถเมล์เล็กนี้ เชิญทุกคนให้เข้ามามีส่วนร่วมตอบคำถามต่าง ๆ
4. หากกลุ่มมีขนาดใหญ่มาก ให้แบ่งออกเป็นกลุ่มที่เล็กลง 4-5 คน เพื่ออภิปรายคำถาม หากมีคำตอบมากมายสำหรับคำถาม ขอให้กลุ่มเรียงลำดับความสำคัญของคำตอบเหล่านั้น

แผนการดำเนินงาน

เมื่อท่านได้ทำแบบฝึกหัดรถเมล์เล็กเสร็จแล้ว โปรดใช้ตารางด้านล่างนี้เพื่อพัฒนาแผนการดำเนินงานที่สามารถแบ่งปันให้ทั้งคริสตจักรได้

แผนงาน	รายละเอียด
อะไรคือสิ่งที่เราต้องการทำ ?	
เหตุใดเราจึงต้องการทำสิ่งนี้ ?	
เราจะทำมันได้อย่างไร ?	
เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง ?	
ทรัพยากรอะไรบ้างที่อยู่ในความเสี่ยง หากถูกใช้มากเกินไป ?	
เราต้องการใครบ้างสำหรับงานนี้ ?	
อะไรที่สามารถยับยั้งเรา ? (ตั้งแต่เริ่มโครงการ)	
อะไรที่อาจเป็นอุปสรรคได้บ้าง ? (เมื่อโครงการได้เริ่มขึ้นแล้ว)	
เราจะเริ่มงานเมื่อใด ?	

ขั้นตอนที่ 4 จัดตั้งกลุ่มย่อยเพื่อบริหารโครงการ

เลือกคนที่มีเวลาและพลังงานและมีแรงจูงใจที่จะทำงานให้เสร็จ กลุ่มนี้อาจเป็นกลุ่มผู้ประสานงานของคริสตจักรก็ได้ และเพิ่มคนเข้าไปอีกเล็กน้อยที่มีทักษะพิเศษหรือมีความสนใจในโครงการนี้ ทำให้แน่ใจว่า พวกเขาเข้าใจหน้าที่ต่าง ๆ ที่จะต้องทำในงานชิ้นนี้ ใช้ทุกโอกาสที่จะยืนยันและสนับสนุนพวกเขาสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดดูเล่มที่ 4 (ระยะที่ 4) การลงมือปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 5: การตรวจดูว่าโครงการได้ดำเนินไปอย่างไร

ให้ใช้คำถามด้านล่างนี้เพื่อตรวจดูว่าโครงการดำเนินไปอย่างไรกับกลุ่มผู้ประสานงานของคริสตจักรและกับคริสตจักรเอง นี่คือโอกาสที่ดีสำหรับคริสตจักรที่จะฉลองในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปแล้วและสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากมัน

ส่วนที่ 4: การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง

ส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญ เนื่องจากคริสตจักรควรจะทบทวนและใคร่ครวญย้อนกลับไปดูสิ่งที่ทำได้ดีและสิ่งที่อาจทำได้ดีกว่านี้ ในเรื่องที่เราได้เรียนรู้ด้วยกันและทำงานด้วยกัน

การคิดไตร่ตรองส่วนที่ 1: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร

1. การศึกษาพระคัมภีร์และกิจกรรมต่าง ๆ ได้ช่วยคริสตจักรให้มีวิสัยทัศน์สำหรับชุมชนของพวกเขาอย่างไร ?
2. การศึกษาพระคัมภีร์ตอนใดและกิจกรรมใดที่มีประโยชน์มากที่สุด เพราะเหตุใด ?
3. สมาชิกคริสตจักรมีความรู้สึกต่อความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างไรบ้างในเวลานี้ ?

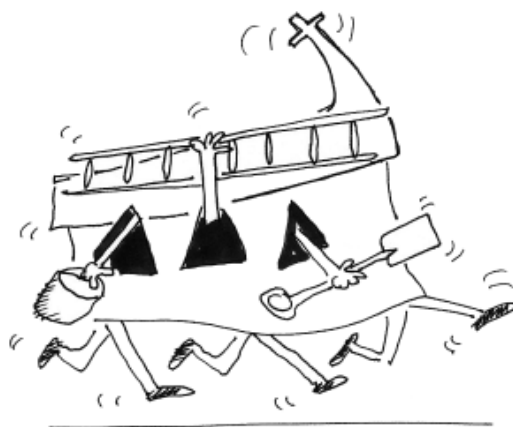
การคิดไตร่ตรองส่วนที่ 2: การใช้ทรัพยากรของเราเอง

1. การศึกษาพระคัมภีร์และกิจกรรมต่าง ๆ ได้ช่วยคริสตจักรและสมาชิกคริสตจักรให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ทรัพยากรของตัวเองอย่างไรบ้าง ?
2. อะไรคือบทเรียนที่สำคัญที่สุดที่เราได้เรียนรู้จากส่วนนี้ ?

การคิดไตร่ตรองส่วนที่ 3: การริเริ่มของคริสตจักรท้องถิ่น

1. สมาชิกคริสตจักรได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการทำงานวางแผนและบริหารโครงการร่วมกัน ?
2. คริสตจักรจะทำให้ดีขึ้นได้อย่างไรในครั้งต่อไป ?
3. ประสบการณ์การบริหารโครงการของสมาชิกคริสตจักรได้สอนพวกเขาเกี่ยวกับวิธีการทำงานกับชุมชนอย่างไรบ้าง เพื่อใช้ในการพัฒนาโครงการอื่น ?

อุโมงค์คู่มือสำหรับวิทยากรกระบวนการ

จัดทำโดย :

ฟรานซิส นอร์โรจ, กุโล เรสติก

บิล ครูกส์ และเจ็กกี โมเรเดียน

ISBN 978 1 904364 88 7

จัดพิมพ์โดย Tearfund

100 Church Road, Teddington, TW11 8QE, UK

E 19169 - (0909)

tearfund

mosaic
creative

เล่มที่ 2

ระยะที่ 2

การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน

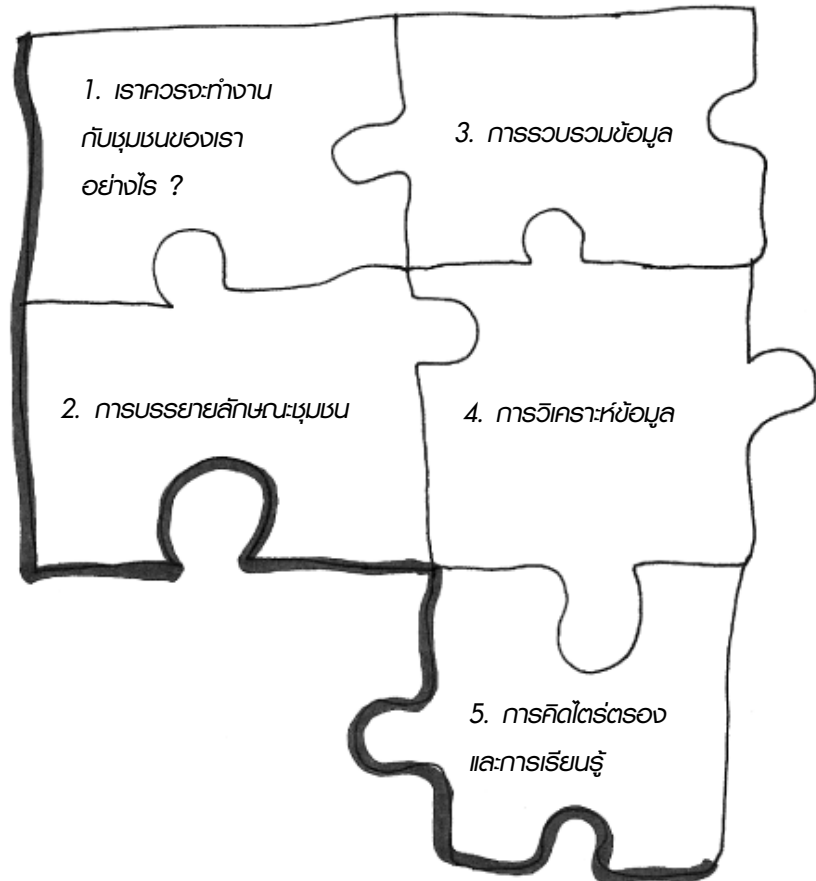
ส่วนที่ 1: เราจะทำงานกับชุมชนของเราอย่างไร ?	3
ส่วนที่ 2: การบรรยายลักษณะชุมชน	13
ส่วนที่ 3: การรวบรวมข้อมูล	26
ส่วนที่ 4: การวิเคราะห์ข้อมูล	43
ส่วนที่ 5: การเขียนผู้ดูแลการคิดไตร่ตรอง	53

ภาพรวมของระยะที่ 2: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน

เป้าหมายของขั้นตอนนี้:

เพื่อช่วยคริสตจักรและชุมชนให้ร่วมกันเข้าใจสถานการณ์ของตนเองได้ดียิ่งขึ้น เพื่อระบุความต้องการ ทั้งทางบวกและทางลบ และจัดเรียงความสำคัญให้กับความต้องการที่มากที่สุด

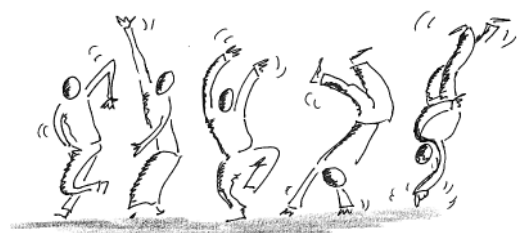
ระยะที่ 2 นี้ถูกแบ่งออกเป็น 5 ส่วน

มีการศึกษาพระคัมภีร์หลายตอนตลอดระยะนี้ และสามารถเอาไปใช้ได้กับ:

- คริสตจักรเพื่อช่วยให้พวกเขาได้คิดถึงและอธิษฐานเผื่อคู่มือจากก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ
- ใช้กับคริสตจักรและชุมชน อันเป็นวิธีช่วยให้ทั้งชุมชนอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ การทำสิ่งนี้จะต้องทำด้วยความระมัดระวัง เคารพความคิดเห็นของผู้ที่อาจมีความเชื่อที่แตกต่างออกไป

การใช้บทเรียนพระคัมภีร์ต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับบริบทของท่านและสิ่งที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม

ส่วนที่ 1: เราควรจะทำงานกับชุมชนของเราอย่างไร ?

เป้าหมายของส่วนที่ 1:

เพื่อสร้างความตระหนักว่า ชุมชนสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองด้วยทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ขั้นตอนหลักต่าง ๆ

1. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและผู้นำชุมชน
2. วางแผนการประชุมครั้งแรกกับชุมชน
3. ณ จุดเริ่มต้นของการประชุม อธิบายจุดประสงค์ของคู่มือและประโยชน์ต่าง ๆ ของคู่มือต่อชุมชน และหากมีความเหมาะสม ให้ทำการศึกษาพระคัมภีร์เรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดี
4. ใช้กิจกรรม "การจุดไฟ" และ "การข้ามแม่น้ำ" เพื่อค้นหาหลักการการทำงานร่วมกันในฐานะที่เป็นชุมชนเดียวกัน
5. เขียนรายการว่าท่านอยากจะทำางานด้วยกันอย่างไรในฐานะชุมชนเดียวกัน
6. คัดเลือกและฝึกอบรมกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 1: เราควรทำงานกับชุมชนของเราอย่างไร ?

ขณะที่กำลังสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะเป็นมิตรอย่างมากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ และใช้เวลากับผู้คนอย่างเป็นประจำ เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักท่านและวางใจในตัวท่าน เมื่อมีการพบปะผู้คน สิ่งที่เราควรปฏิบัติคือ

- ไปด้วยทัศนคติที่จะเรียนรู้จากพวกเขาและให้พวกเขาเป็นครู
- ค้นหาสิ่งที่พวกเขาภาคภูมิใจ ประวัติของพวกเขา ความสำเร็จของพวกเขาและแรงบันดาลใจของพวกเขา
- หากมีความเหมาะสม โปรดเรียนรู้ภาษาที่ใช้ทักทายกัน วลีหลัก ๆ และสุภาพ
- ค้นหาว่าใครเป็นคนสำคัญและใครมีอิทธิพลมากที่สุดในชุมชนนั้น
- ค้นหาว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่ให้พลังงานกับชุมชนและทำให้พวกเขาตื่นเต็นขึ้นมาได้

ขั้นตอนที่ 2: การวางแผนสำหรับการประชุมครั้งแรกกับชุมชน

- เชิญบรรดาผู้นำชุมชนมาและให้ชมโครงการของคริสตจักร และพูดคุยกันถึงหัวข้อด้านล่างนี้กับพวกเขา
 - โครงการเกิดขึ้นได้อย่างไร
 - มันประสบความสำเร็จในด้านใดบ้าง
 - พวกเขาเรียนรู้อะไรบ้าง
 - สิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับชุมชน
- วางแผนการประชุมกับผู้นำชุมชนและหาสถานที่ ๆ เหมาะสมสำหรับทุกคน ซึ่งอาจจะไม่ใช่ที่คริสตจักร
- สมาชิกของคริสตจักรและบรรดาผู้นำชุมชนควรร่วมกันเชิญผู้คนเพื่อมาประชุมร่วมกัน (โดยเฉพาะคนที่อ่อนแอและไม่ได้รับความสำคัญ)
- ในการประชุมกับชุมชนครั้งแรกนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะสื่อสารโครงการนี้โดยใช้รูปภาพจำนวนมากและหลายเรื่องราว
- ใช้เรื่องราวต่าง ๆ และกิจกรรมต่าง ๆ เน้นย้ำความจริงที่ว่า ตัวชุมชนนั้นมีความรู้ดีในเรื่องพัฒนาการของชุมชนและทรัพยากรต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความแตกต่างอันเห็นได้ชัด (ตัวอย่างเช่น โดยการใช้พระคัมภีร์ศึกษาตอน "ชาวสะมาเรียผู้ใจดี" หรือ กิจกรรม "การข้ามแม่น้ำ")
- อำนวยความสะดวกแก่ชุมชนในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมโครงการอุโมจาหรือไม่

- ช่วยชุมชนตกลงกันว่าพวกเขาต้องการทำงานร่วมกันในฐานะชุมชนอย่างไร (ดูหน้า 63)
- อธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น และช่วยชุมชนคัดเลือกคนที่จะมาเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ (ดูหน้า 64)

ขั้นตอนที่ 3: การศึกษาพระคัมภีร์

ชาวสะมาเรียผู้ใจดี

อ่านลูกา 10:25-37

การแสดงเหตุการณ์นี้ออกมาเป็นละครอาจช่วยให้คนสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจนว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น

1. อะไรกำลังเกิดขึ้นในเรื่องนี้ ? เขียนรายชื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และพวกเขาแต่ละคนทำอะไร ?
2. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสิ่งจูงใจให้แต่ละคนในเรื่องนี้แสดงออกมาเช่นนั้น ?
3. ท่านคิดว่าแต่ละคนในเรื่องนี้เป็นสัญลักษณ์ของใครบ้างในชุมชนของเราในปัจจุบันนี้ ? และตัวท่านเป็นเหมือนใคร ?
4. ใครคือเพื่อนบ้านของเราในชุมชนนี้ ? พวกเขามีความต้องการอะไรบ้าง ? พระเยซูทรงบอกเราให้รักเพื่อนบ้านของเราอย่างไรบ้าง ?
5. การเลี้ยงดูในวัยเด็กของเราอาจทำให้การเชื่อมโยงกับคนบางกลุ่มเป็นเรื่องยากสำหรับเราได้ เช่น คนที่มีอายุต่างกัน ระดับการศึกษา ชนชั้น เผ่า หรือคนที่ยากจนมาก เราจะเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างไร ? เราจะช่วยให้ลูกหลานของเราเติบโตขึ้นมาและสามารถเชื่อมโยงกับคนทุกแบบได้อย่างไร ?
6. จากเรื่องราวนี้ ท่านคิดว่าพระเยซูทรงปรารถนาสิ่งใดจากคริสตจักร ?

ประเด็นหลัก: คริสตจักรไม่ควรเพิกเฉยกับความต้องการต่าง ๆ ของผู้คนในชุมชน แต่ควรใช้เวลาและทรัพยากรเพื่อเดินเคียงข้างและช่วยคนที่มีความต้องการเหล่านั้น แม้ว่ามันจะเป็นเรื่องยากหรือมีราคาสูงก็ตาม

ขั้นตอนที่ 4: กิจกรรมต่าง ๆ

การจุดไฟ

นี่คือกิจกรรมที่ท่านสามารถใช้ได้ในการเริ่มต้นประชุมกับชุมชน เพื่อช่วยพวกเขาให้คิดว่าการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาที่หมายคามว่าอย่างไร (กรุณาทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมนี้จะถูกจัดขึ้นในสถานที่ที่ปลอดภัยและไฟจะไม่ลามออกไปและสร้างความเสียหาย)

หลังจากกล่าวต้อนรับทุกคน เกริ่นนำและอธิบายแล้ว ท่านหนึ่งที่เป็นผู้นำจะถามว่า: "เราจะก่อไฟทำอาหารที่นี่ในเวลาสองนาทีเดียวหรือไม่?"

ในตอนแรก ผู้คนจะงงและสงสัยว่าผู้นำต้องการเช่นนั้นจริง ๆ หรือไม่ จากนั้น พวกเขาหลายคนจะวิ่งออกไปหาฟืน ไม้ขีด และหินสำหรับตั้งภาชนะ ไฟจะถูกจุดขึ้นมาอย่างรวดเร็วและเผาไหม้อยู่ไม่กี่นาที มันจะดับในไม่ช้าหากไม่มีใครไปเอาฟืนมาเพิ่มอีก

ให้ใช้ตัวอย่างที่ใช้ได้จริงนี้เปิดช่วงเวลาแห่ง

การอภิปรายอย่างอิสระเพื่อค้นหาว่า

เราเรียนรู้อะไรบ้างจากสิ่งนี้

การอภิปราย

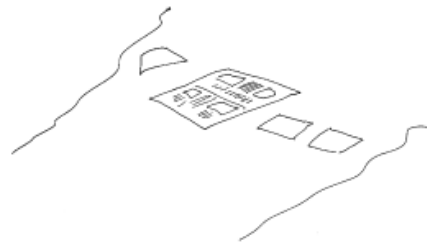
1. ทรัพยากรที่ใช้จุดไฟมาจากที่ใด ?
2. มีใครช่วยดูแลไฟไม่ให้ดับหรือไหม้ขณะที่มันกำลังลุกไหม้ ?
3. ใครจะเป็นคนที่สามารถรักษา "ไฟแห่งการพัฒนา" ในพื้นที่ของเราเรามีทรัพยากรอะไรอยู่แล้วบ้าง ?
4. กลุ่มอื่น ๆ และองค์กรอื่น ๆ เช่นผู้นำคริสตจักร ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะสามารถมีบทบาทหน้าที่อะไรได้บ้าง ในการรักษาไฟให้ลุกต่อไป
5. มีองค์กรหรือกลุ่มอื่น ๆ อีกหรือไม่ที่สามารถให้ความเป็นผู้นำหรือสนับสนุนกระบวนการนี้ได้ ?
6. มีสมาชิกบางคนของชุมชนที่ไม่มาเข้าร่วมการประชุมนี้หรือไม่? ท่านค้นหาสาเหตุที่พวกเขาไม่มาได้หรือไม่? ท่านจะช่วยให้เขามาเข้าร่วมประชุมครั้งต่อไปได้อย่างไร ?

การข้ามแม่น้ำ

นี่คือการแสดงละครใบ้เพื่อช่วยให้ชุมชนคิดว่าพวกเขาจะพัฒนาบางอย่างเพื่อตัวของพวกเขาเองได้อย่างไร และไม่ต้องพึ่งพาการช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากภายนอก ขอผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนสามคนอ่านกิจกรรมนี้จนจบและฝึกแสดงละครใบ้ จากนั้นพวกเขาจะแสดงให้คนอื่น ๆ ดู และใช้คำถามในตอนท้ายเพื่อการอภิปราย

ใช้ขอลูกเขียนเส้นสองเส้นที่ค่อนข้างห่างกันลงบนพื้น สองเส้นนี้คือชายฝั่งแม่น้ำ ท่านอาจใช้เชือกแทนได้ หากไม่ต้องการเขียนบนพื้น ใช้กระดาษแสดงถึงก้อนหินที่ใช้เดินข้ามแม่น้ำ และใช้กระดาษแผ่นใหญ่หนึ่งแผ่นวางอยู่ตรงกลางแม่น้ำเพื่อแสดงถึงเกาะ

คนสองคนมาที่แม่น้ำและมองหาที่ข้าม
กระแสน้ำไหลเชี่ยวมาก และทั้งสองกลัวที่จะข้ามไป

คนที่สามเดินมาและเห็นถึงปัญหาของพวกเขา เขานำทั้งสองมายังแม่น้ำและชี้ให้เห็นก้อนหินบางก้อนสำหรับข้ามแม่น้ำ เขาส่งเสริมให้ทั้งสองใช้ก้อนหินเหล่านั้น แต่ทั้งสองกลัว ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจให้คนหนึ่งชี้หลังของเขาไป

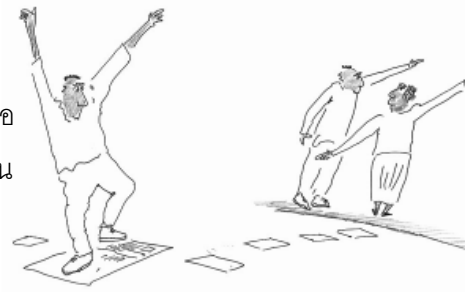
ถึงตอนนี้แล้ว เขาไปถึงกลางแม่น้ำ น้ำหนักบนหลังของเขาดูหนักมาก และเขาก็เหนื่อยอ่อน ดังนั้น เขาจึงวางชายคนนั้นลงบนเกาะ

ชายคนนั้นก็กลับไปพาอีกคนหนึ่งที่อยู่บนฝั่งซึ่ง
อยากจะขี่หลังของเขาไปเช่นเดียวกัน ชายคนนั้น
ปฏิเสธไม่ให้ขี่หลัง แต่เขาจูงมือเธอไปแทน
และให้กำลังใจที่เธอจะเดินไปบนก้อนหินด้วยตัวเอง

เมื่อถึงครึ่งทาง เธอสามารถเดินได้ด้วยตัวเอง ทั้งสองคนข้ามแม่น้ำไปได้

เมื่อพวกเขามาถึงอีกฝั่งหนึ่งแล้ว พวกเขาดีใจกับตัวเอง
เป็นอย่างมาก พวกเขาเดินออกไปด้วยกัน ลืมชายคนแรก
ที่อยู่บนเกาะคนเดียวเสียสนิท ชายคนนั้นพยายามโบกมือโบกมือ
ให้สองคนนั้นเห็นเขา แต่พวกเขาไม่สังเกตเห็นเลยว่าชายคนนั้น
กำลังส่งสัญญาณอย่างบ้าคลั่งเพื่อขอความช่วยเหลือ

คำถามสำหรับอภิปราย

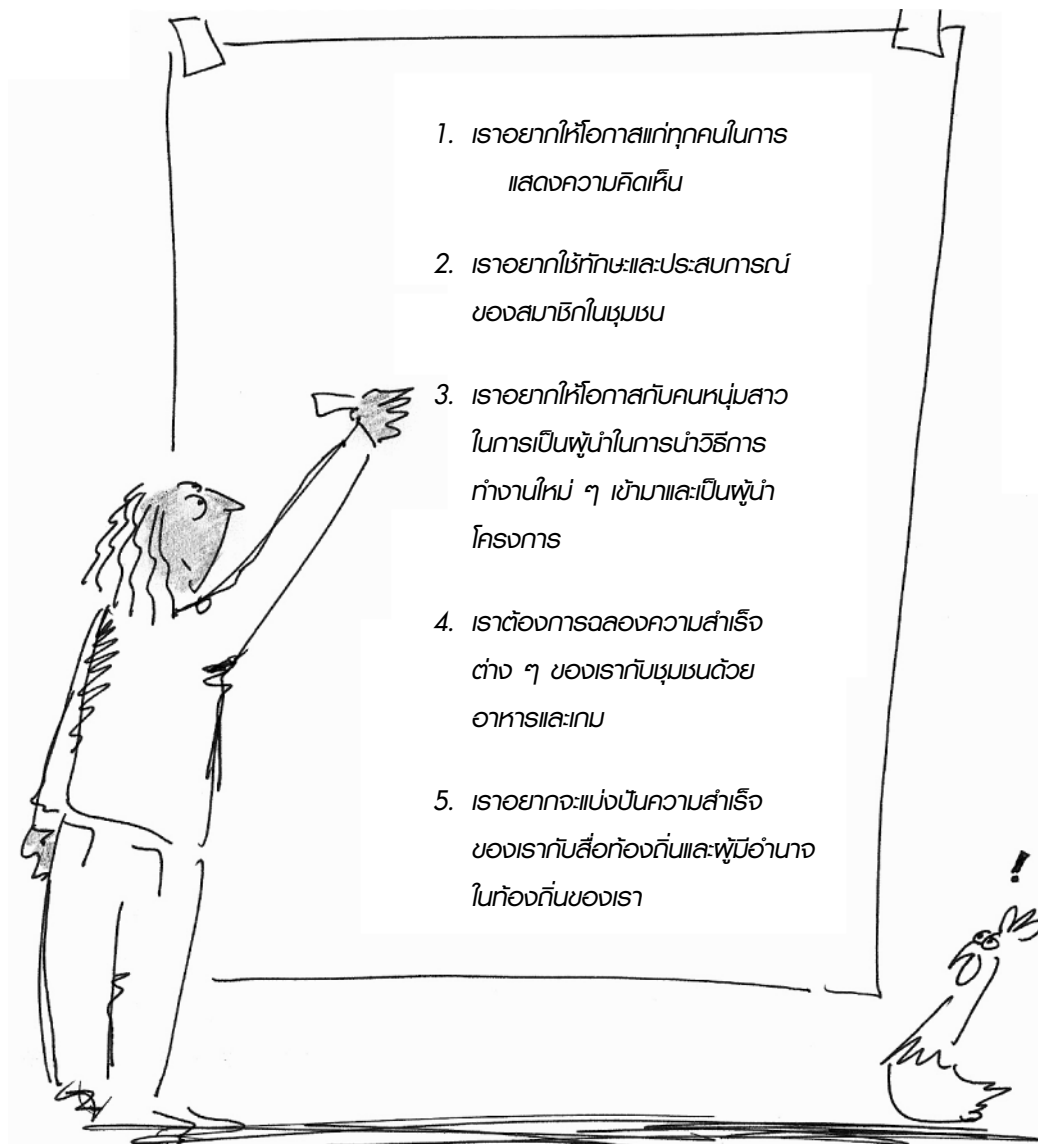
1. มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในละครใบ้ ?
2. วิธีที่ใช้ช่วยสองคนนั้นให้ข้ามไปนั้นแตกต่างกันอย่างไร ?
3. พวกเขาแต่ละคนได้แสดงถึงใครบ้างในชีวิตจริง ?
4. แต่ละฝั่งของแม่น้ำนั้นแสดงถึงอะไร ?
5. ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น ?
6. โครงการของชุมชนอาจจะสร้างความรู้สึกของการพึ่งพาคนอื่นได้อย่างไร ?
7. เราจะต้องทำอะไรเพื่อให้แน่ใจว่าคนที่เราทำงานด้วยจะพัฒนาความรู้สึกของการพึ่งพาตัวเองขึ้นมา ?

ขั้นตอนที่ 5: รายการสิ่งที่เราต้องการทำงานร่วมกันในฐานะชุมชน

นี่เป็นแบบฝึกหัดที่ดีมากที่จะช่วยให้ชุมชนคิดว่าพวกเขาจะทำงานร่วมกันได้อย่างไร สิ่งที่พวกเขาคิดออกมา อาจนำไปใช้เป็นกฎพื้นฐานและสามารถเป็นส่วนหนึ่งเพื่อใช้เป็นแนวทางในการติดตามผลโครงการต่าง ๆ ของพวกเขา

ขอให้กลุ่มระดมความคิดหากฎพื้นฐานต่าง ๆ และเขียนสิ่งเหล่านั้นลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ จากนั้นขอให้ผู้เข้าร่วมให้คะแนนเสียงกับห้าอันหรือสิบอันร่วมกัน

ตัวอย่างเช่น

ท่านอาจถามกลุ่มให้คิดถึงกฎพื้นฐานเพื่อช่วยทำให้แน่ใจว่ากลุ่มคนที่มักจะถูกกันออกไป จะมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของพวกเขาเช่นกัน เช่น ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ HIV ผู้หญิงและเด็ก

ขั้นที่ 6: การคัดเลือกและการให้การฝึกอบรมกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

เป้าหมายของกลุ่มประสานงานท้องถิ่น

เป้าหมายของกลุ่มประสานงานท้องถิ่นคือ เพื่อดูแลควบคุมวิธีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการต่าง ๆ ของชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น และวางแผนและบริหารโครงการของชุมชน

งานเฉพาะของกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

- ส่งเสริมให้คนเข้าร่วมการประชุมอย่างเป็นประจำและตรงต่อเวลา
- ส่งเสริมให้คนมีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของชุมชน
- ตกลงเรื่องเวลาและสถานที่สำหรับการประชุมชุมชน
- จัดบันทึกการประชุมทุกครั้งที่มีการประชุม และติดตามในสิ่งที่จะต้องทำต่อไป
- มอบหมายงานสำคัญทั้งการรวบรวมข้อมูล การรวบรวมทรัพยากร และการจัดกลุ่มคนต่าง ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการทำงาน
- พบปะกันเป็นกลุ่มอย่างเป็นประจำเพื่อทบทวนความก้าวหน้าและฉลองความสำเร็จต่าง ๆ
- นำผู้นำคริสตจักรและผู้นำท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมด้วย และรายงานความก้าวหน้าให้ทราบ
- หาทุนในท้องถิ่นจากธุรกิจต่าง ๆ หรือบงกษุมิภาคที่จัดทำโดยผู้มีอำนาจ
- ติดตามผลในเรื่องของขวัญกำลังใจและแรงจูงใจของสมาชิกในชุมชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการ
- ทำความคุ้นเคยกับเครื่องมือต่าง ๆ ในหนังสือคู่มือเล่มนี้ และเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการนำการประชุมต่าง ๆ ในการบรรยายลักษณะชุมชน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกสมาชิกสำหรับกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

ตกลงเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกสมาชิกร่วมกันกับคริสตจักรและชุมชน เกณฑ์อาจรวมถึง

- พวกเขาเป็นที่เคารพในชุมชนหรือไม่ ?
- พวกเขาเป็นที่รู้จักในด้านการมีพลังงานและความกระตือรือร้นหรือไม่ ?
- พวกเขามีทักษะที่นำไปใช้ได้จริงหรือไม่ ?

เป็นสิ่งสำคัญที่จะรวมกลุ่มนี้ด้วยสมาชิกของคริสตจักรและสมาชิกของชุมชนเอาไว้ด้วยกัน และทำให้แน่ใจว่าในกลุ่มมีตัวแทนของคนหนุ่มสาวและคนที่ไม่ได้รับความสำคัญอยู่ในกลุ่มด้วย เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องจำไว้ว่ากลุ่มประสานงานท้องถิ่นนี้ไม่ได้เป็นของคริสตจักร แต่เป็นตัวแทนของกลุ่มที่มีความเชื่ออันหลากหลายและเป็นของชุมชน

กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นจะใช้เวลามากกับคู่มือ เวลาซึ่งที่จริงแล้วพวกเขาจะต้องเอาไปใช้ในไร่นาของเขาเพื่อสร้างรายได้ ชุมชนจะต้องคิดหาวิธีช่วยเหลือพวกเขาด้วย ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจจะให้การยกเว้นกลุ่มนี้จากหน้าที่ความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่มีต่อชุมชน หรือพวกเขาอาจได้รับปันส่วนอาหารจากคนอื่นในชุมชนในแต่ละสัปดาห์

การมอบหมายบทบาทหน้าที่ให้กับสมาชิกกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

เป็นเรื่องสำคัญที่จะมอบหมายบทบาทหน้าที่ให้กับสมาชิกในกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น บทบาทหน้าที่เหล่านี้อาจถูกทบทวนอีกครั้งหลังจากเวลาผ่านไปสักพักหนึ่งแล้ว เพื่อดูว่าบรรดาสมาชิกมีความสุขกับสิ่งที่พวกเขา กำลังทำอยู่หรือไม่ หรือบทบาทหน้าที่ควรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ด้านล่างนี้คือรายการบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบหลักที่จะต้องทำ

ผู้นำ/ประธาน/ผู้ประสานงาน

- ทำหน้าที่เป็นโฆษกหรือผู้แทนอย่างเป็นทางการของคูโมจาภายในชุมชน และโครงการของชุมชนใด ๆ ที่เกิดจากคูโมจา
- รับผิดชอบในการนำกลุ่ม
- เป็นประธานการประชุมและจัดระเบียบวาระการประชุม
- ติดตามงานต่าง ๆ ทำให้แน่ใจว่าพวกมันถูกดำเนินการอยู่
- ให้กำลังใจและสนับสนุนคนที่ทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ
- ช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ และชุมชนในการคิดไตร่ตรองว่าคูโมจาดำเนินไปอย่างไรและสามารถทำอะไรให้มันดียิ่งขึ้นได้
- ช่วยเหลือกลุ่มในการแก้ปัญหาความท้าทายต่าง ๆ ระหว่างช่วงอายุโครงการ
- ช่วยเหลือกลุ่มที่จะคิดหาหนทางใหม่ ๆ ในการฉลองความสำเร็จต่าง ๆ

เลขานุการ

- เก็บรวบรวมรายชื่อและข้อมูลการติดต่อของทุกคนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับโครงการอันเป็นผลจากคูโมจา
- เขียนจดหมายต่าง ๆ ในนามของกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น
- ถ่ายเอกสารการบันทึกและจดหมายโต้ตอบทุกฉบับ
- ช่วยในการเตรียมงานและการนำเสนองานที่สำคัญทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคูโมจา

เหรียญญิก

- ดูแลเรื่องเงินและทรัพยากรอื่น ๆ
- ทำให้แน่ใจว่ามีการควบคุมรายได้และรายจ่ายอย่างเหมาะสม และมีการบันทึกทุกอย่าง
- ตั้งกฎและรักษากฎทางการเงินสำหรับคูโมจาและโครงการที่เป็นผลมาจากคูโมจา
- ทำให้แน่ใจว่าระบบเงินค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดนั้นถูกบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ
- ช่วยงานด้านงบประมาณ และรับผิดชอบการรายงานตัวเลขค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงต่อกลุ่มเป็นรายเดือนหรือไตรมาส
- ทำให้แน่ใจว่าบัญชีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและบัญชีเงินสดนั้นถูกบันทึกให้ปัจจุบันและปรับปรุงอยู่เสมอก่อนที่จะมีการประชุมกรรมการ
- ตรวจสอบและรายงานการใช้ทุนอย่างไม่ถูกต้อง

ความรับผิดชอบต่าง ๆ สำหรับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

- ยินดีที่จะทำงานหนัก
- ตรงต่อเวลา
- ทำงานร่วมกันเป็นทีม
- เก็บสิ่งที่พูดคุยกันในการประชุมเป็นความลับ หากจำเป็น

การฝึกอบรมสำหรับกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นควรได้รับการอบรมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ระยะเวลาการทำงานหลัก ๆ ของคู่มือ และสิ่งที่ต้องทำในแต่ละระยะ (ดูหน้า 4-9)
- ทักษะการอำนวยความสะดวกและการนำกลุ่ม (ดูหน้า 13-17)
- การใช้เครื่องมือสำคัญต่าง ๆ สำหรับชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (ดูหน้า 15-49)
 - จัดทำแผนผังชุมชน
 - ต้นไม้แสดงปัญหา
 - เส้นแสดงเวลา
 - การจัดอันดับ
 - ปฏิทินตามฤดูกาล
 - การใช้ตารางข้อมูล
 - การเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในการบริหารคน การประชุมที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างทีมงานนั้น โปรดดู
ระยะที่ 4: การลงมือปฏิบัติงาน (เล่มที่ 4)

ส่วนที่ 2: การบรรยายลักษณะชุมชน

เป้าหมายของส่วนที่ 2:

เพื่อช่วยชุมชนในการบอกเล่าเรื่องราวของพวกเขาเองว่าพวกเขาคือใคร พวกเขามาจากไหน และสถานการณ์ปัจจุบันของพวกเขาเป็นอย่างไร

การกรีนนำ

ก่อนที่จะใช้เครื่องมือใด ๆ ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน อาจจะเป็นประโยชน์ที่จะมีการพูดคุยกันก่อนว่าชุมชนจะให้คำจำกัดความสำหรับชุมชนของพวกเขาอย่างไร ทั้งในด้านภูมิศาสตร์และกลุ่มพิเศษต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องการรวมเอาไว้ด้วย

วิทยากรกระบวนการนั้นมีบทบาทสำคัญในการช่วยชุมชนคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ประกอบขึ้นมาเป็นชุมชนของพวกเขา และจะให้คำจำกัดความอย่างไร

ขั้นตอนหลัก

1. สนับสนุนให้คริสตจักรทำการศึกษาพระคัมภีร์ เพื่อค้นหาเรื่องราวของการบรรยายลักษณะชุมชน
2. แนะนำเครื่องมือต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน
3. ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ชุมชนในการคัดเลือกคนที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งของทีมเก็บข้อมูล

ขั้นที่ 1: การศึกษาพระคัมภีร์

เนหะมีย์ตรวจดูกำแพง

อ่านเนหะมีย์ 2:11-18

1. หลังจากการถูกเนรเทศออกจากเยรูซาเล็มมานานหลายปี เนหะมีย์กลับไปยังที่นั่นและพบว่าเมืองกลายเป็นซากปรักหักพัง และท่านได้ทำอะไรบ้าง ? (ข้อ 11-16)
2. ขณะที่เนหะมีย์มาถึงเมือง ท่านจะต้องเห็นกำแพงที่ควรจะได้รับซ่อมแซมอย่างแน่นอน ท่านคิดว่าเหตุใดเนหะมีย์จึงจัดการประเมินสถานการณ์อย่างถี่ถ้วนเช่นนั้น ?
3. ท่านคิดว่าเหตุใดเนหะมีย์จึงไม่เริ่มงานซ่อมแซมกำแพงเมืองเยรูซาเล็มเดี๋ยวนั้นเลย ? หากท่านทำเช่นนั้น ท่านคิดว่างานนั้นจะประสบความสำเร็จเพียงใด ?
4. อะไรคือวิธีที่เราสามารถใช้ประเมินสถานการณ์ในชุมชนของเราก่อนที่จะลงมือทำงาน ?

ประเด็นหลัก: เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราที่จะใช้เวลาเพื่อประเมินความต้องการต่าง ๆ ในชุมชนของเรา แทนที่จะกระโดดเข้าไสมันแล้วก็ลงมือปฏิบัติทันที การตรวจตรากำแพงเมืองอย่างละเอียดลออทำให้เนหะมีย์เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง และด้วยเหตุนี้เอง ท่านสามารถที่จะประสานงานและดึงคนอื่น ๆ เข้ามา เพื่อให้แน่ใจว่ากำแพงจะถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างแน่นอน

ขั้นที่ 2 : เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้บรรยายลักษณะชุมชนของตำบล

เครื่องมือในขั้นนี้สามารถเอาไปใช้ในการประชุมใหญ่ของชุมชน หรือใช้กับกลุ่มสนทนาเจาะลึกขนาดเล็กก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือทั้งหมดทุกชิ้น แต่การผสมผสานเครื่องมือบางชิ้นเข้าด้วยกันจะช่วยให้การมองเห็นภาพรวมว่าชุมชนนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไรได้มากขึ้น เครื่องมือเหล่านี้ถูกออกแบบให้คนเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และผู้ใช้จะต้องฝึกใช้พวกมันและเข้าใจมันก่อนที่จะนำไปใช้จริง

ในส่วนที่มีการวาดภาพเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่น แผนที่ เส้นแสดงเวลา ปฏิทินฤดูตามกาล เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเก็บภาพเหล่านี้ไว้ในที่ปลอดภัย เพราะภาพเหล่านั้นคือการบันทึกให้เห็นว่าชุมชนมองตัวเองอย่างไรก่อนที่จะเริ่มทำโครงการ สิ่งเหล่านี้จะถูกใช้อ้างอิงในภายหลังในช่วงที่ชุมชนประเมินผลว่าโครงการได้สร้างความแตกต่างอะไรบ้าง

เครื่องมือและกิจกรรมเหล่านี้ถูกอธิบายอย่างละเอียดในหน้าต่อ ๆ ไป

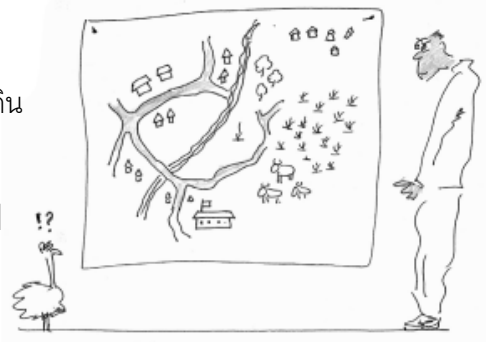
- แผนที่ของชุมชน (หน้า 16)
- ประวัติของชุมชนของเรา (หน้า 17)
- ภาพประวัติศาสตร์ของชุมชน (หน้า 18)
- ปฏิทินตามฤดูกาล (หน้า 19)
- ใครทำอะไรในชุมชนของเรา (หน้า 21)
- ละคร (หน้า 23)
- การจัดอันดับ (หน้า 24)

แผนที่ของชุมชน

แผนที่ของชุมชนสามารถนำไปใช้ได้หลายอย่าง วัตถุประสงค์ของแผนที่คือการช่วยให้ชุมชนสามารถแสดงตัวเองออกมาได้ในแบบที่ไม่คุกคามและเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม แผนที่เรียบง่ายบางอันจะแสดงขอบเขต ลักษณะทางกายภาพ เช่นแม่น้ำสายต่าง ๆ และเนินเขา ทรัพยากรทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ป่าไม้ และสิ่งอำนวยความสะดวกเช่น โรงเรียนและโรงพยาบาล เพื่อแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คน

วิธีทำตามลำดับ

1. ตีกระดาษแผ่นใหญ่เข้าด้วยกันบนพื้นหรือผนัง ซึ่งเป็นที่ ๆ ท่านจะวาดแผนที่ หรืออาจวาดลงบนพื้นดินหรือพื้นทรายก็ได้
2. วาดสถานที่สำคัญลงบนกระดาษ เช่นถนนสายต่าง ๆ แม่น้ำ ทะเลสาบ เนินเขา และลำธาร
3. วาดอาคารสำคัญต่าง ๆ และสถานที่สำคัญอื่น ๆ เช่น โรงเรียน คลินิก คริสตจักร บ่อน้ำ เกสเฮ้าส์ สหกรณ์ ตลาด และสนามฟุตบอล
4. ร่วมอภิปรายถึงพื้นที่หลักที่มีความต้องการหรืออยู่ในความกังวลของชุมชน นี่อาจรวมถึงแหล่งทรัพยากรหรือกลุ่มคนที่ถูกคุกคามด้วยเช่นกัน
5. วาดภาพหรือสิ่งของลงบนแผนที่เพื่อสะท้อนให้เห็นประเด็นที่ได้พูดคุยไป
6. ให้ก่อนกรวดหรือเมล็ดถั่วแต่ละคนจำนวนเท่า ๆ กัน ให้พวกเขาวางก่อนกรวดลงบนแผนที่เพื่อแสดงให้เห็นว่าประเด็นใดที่มีความสำคัญมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. หากผู้เข้าร่วมมีจำนวนมาก ให้แบ่งเป็นกลุ่มที่เล็กลง และวาดภาพแผนที่ของพวกเขา โปรดจำไว้ว่าการส่งข้อมูลกลับมาจะใช้เวลาที่ยาวนานกว่าเดิม
2. ในบางครั้งอาจเป็นประโยชน์ที่จะแบ่งกลุ่มตามอายุหรือเพศ
3. จะเป็นการดีที่สุด หากวาดภาพถนนและสถานที่สำคัญต่าง ๆ ลงไปก่อน เพื่อช่วยวางสถานที่อื่น ๆ ลงในแผนที่ได้ง่ายขึ้น
4. เพื่อให้กิจกรรมนี้ดียิ่งขึ้น ท่านอาจส่งเสริมให้กลุ่มถ่ายภาพแผนที่ชุมชนของพวกเขาด้วย
5. แผนที่นี้อาจกลายเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการวางแผนในอนาคต หากเป็นไปได้ โปรดติดแผนที่ในที่ ๆ ทุกคนสามารถมองเห็นและเพิ่มเติมสิ่งต่าง ๆ เข้าไปได้
6. หลังจากการพูดคุยเรื่องความต้องการต่าง ๆ แล้ว ท่านอาจจะจุดเทียนและวางบนพื้นที่ ๆ มีความต้องการและอิฐฐานเพื่อพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านี้ที่ละจุด ๆ

ประวัติศาสตร์ของชุมชนของเรา

กิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับการพูดคุยกันถึงเหตุการณ์สำคัญที่มีส่วนสร้างชุมชนให้เป็นอย่างในทุกวันนี้ เหตุการณ์เหล่านี้อาจเป็นเหตุการณ์ทางสังคม การเมือง และเหตุการณ์ทางธรรมชาติ ให้ชุมชนวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สร้างประโยชน์แก่ชุมชน รวมถึงสิ่งที่เป็อันตรายต่อชุมชน และใครเป็นผู้มีส่วนทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น

วิธีทำตามลำดับ

1. ให้กลุ่มตกลงร่วมกันว่าจะใช้เวลาใดในการเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
2. ใช้กระดาษดำหรือกระดาษเขียนรายการเหตุการณ์สำคัญในอดีตที่มีความสำคัญกับชุมชน
3. เมื่อรายการเหล่านี้ถูกเขียนเรียบร้อยแล้ว ให้อภิปรายถึงประโยชน์และอุปสรรคของแต่ละเหตุการณ์ที่มีต่อชุมชน
4. ให้อภิปรายถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่เป็นผลจากเหตุการณ์เหล่านั้น ทั้งด้านบวกและด้านลบ
5. สรุปประเด็นสำคัญในการอภิปรายเอาไว้ และอภิปรายถึงจุดแข็งของชุมชนในด้านใดที่สามารถต่อยอดขึ้นไปได้อีกในอนาคต เพื่อให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. หากกลุ่มมีขนาดใหญ่ ควรแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มย่อย 4-5 คน จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มส่งข้อมูลกลับไปยังกลุ่มใหญ่ที่คนในกลุ่มสามารถถกกันได้ว่าเหตุการณ์ใดคือเหตุการณ์ที่สำคัญ
2. ท่านอาจแบ่งกลุ่มโดยแบ่งตามอายุหรือเพศได้เช่นเดียวกัน
3. หากเป็นไปได้ ให้พยายามเก็บเอากระดาษแผ่นใหญ่ที่บันทึกข้อมูลเอาไว้ หากไม่ได้ ขอให้ใครสักคนช่วยบันทึกข้อมูลทั้งหมดที่อยู่บนกระดาษลงในสมุดบันทึก เพื่อจะเก็บเอาไว้ใช้ในครั้งต่อไป
4. หากมีความเหมาะสม ให้ลองเหตุการณ์สำคัญที่ดีต่าง ๆ นั้นและขอบคุณในการมีส่วนร่วมสำหรับเหตุการณ์เหล่านั้น เช่น การจัดตั้งโรงเรียน คลินิก การสร้างสะพาน หรือการช่วยชุมชนให้คืนดีกัน
5. ช่วยชุมชนที่จะระบุปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะแย่ลงไปกว่านี้ เช่น ปัญหาสุขภาพ การไม่มีน้ำกินน้ำใช้ และการร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ
6. หากเป็นไปได้ โปรดทำการศึกษาค้นคว้าล่วงหน้า เพื่อที่ท่านจะสามารถจัดวางประวัติศาสตร์ในบริบทได้ว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นในระดับชุมชนหรือเกิดขึ้นในระดับชาติ ตัวอย่างเช่น ปัญหา HIV เป็นปัญหาเล็กหรือใหญ่ในประเทศ ? มีสัตว์ชนิดใดหรือพืชพันธุ์ใด ๆ ที่กำลังสูญหายไปตลอดทั้งภูมิภาคนั้นหรือไม่ ?

ภาพประวัติศาสตร์ของชุมชน

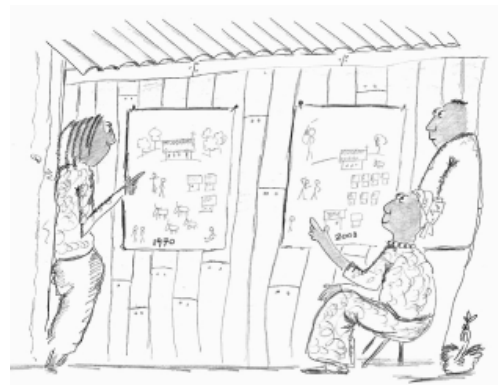
ให้วาดภาพสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตในพื้นที่นั้น วิทยากรกระบวนการส่งเสริมให้ชุมชนพูดคุยกันถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนับแต่นั้นมา สิ่งนี้จะได้ดีเมื่อภาพที่กำลังพูดคุยกันถึงอยู่นั้นถูกวางข้าง ๆ ภาพแผนที่ของสถานการณ์ในปัจจุบัน (ที่ถูกวาดเอาไว้เป็นแผนที่ของชุมชนในหน้า 70)

วิธีทำตามลำดับ

1. กลุ่มตัดสินใจเลือกจุดหนึ่งในอดีตที่พวกเขาอยากแสดงภาพ อาจจะเป็น 10 หรือ 20 ปีที่แล้วก็ได้
2. จากนั้นกลุ่มเล่าเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลานั้นและส่งตัวแทนออกมาให้วาดภาพและเขียนคำหลัก ๆ ที่สะท้อนให้เห็นเรื่องราวเหล่านั้น
3. จากนั้นกลุ่มวาดภาพชุมชนในปัจจุบัน โดยคิดถึงแง่มุมทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ
4. ให้เวลากลุ่มที่จะมองทั้งสองภาพอย่างเงียบ ๆ จากนั้นอภิปรายถึงความแตกต่างสำคัญที่พวกเขามองเห็นจากนั้นอภิปรายคำถามด้านล่างนี้
 - ก. อะไรคือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นระหว่างสองภาพนี้ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ รายได้ที่อยู่อาศัย การเกษตร คริสตจักร และความสัมพันธ์ต่าง ๆ
 - ข. สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง และเพราะเหตุใด ?
 - ค. อะไรคือสิ่งดี ๆ ที่เราสามารถสร้างต่อออกไปได้อีกในอนาคต ?

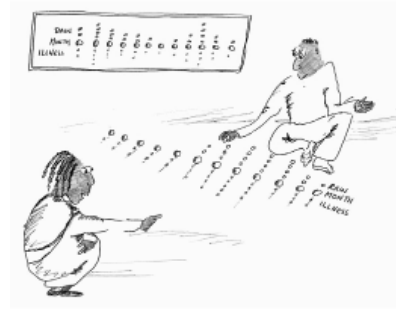
ข้อเสนอแนะ

1. ในการวาดภาพในอดีตนั้น สิ่งสำคัญก็คือการให้เวลามาก ๆ เพื่อให้สมาชิกสูงอายุในชุมชนได้เล่าเรื่องราวและความทรงจำของพวกเขา
2. บางครั้งมันเป็นประโยชน์ที่จะแบ่งกลุ่มตามอายุและเพศเพื่อสร้างภาพที่แตกต่างออกไปของอดีตและปัจจุบัน
3. พยายามเก็บภาพวาดทุกภาพเอาไว้เพื่อการประชุมครั้งต่อไป อาจทำได้ด้วยการเก็บรักษาพวกมันอย่างระมัดระวังหรือถ่ายรูปภาพต่าง ๆ เอาไว้

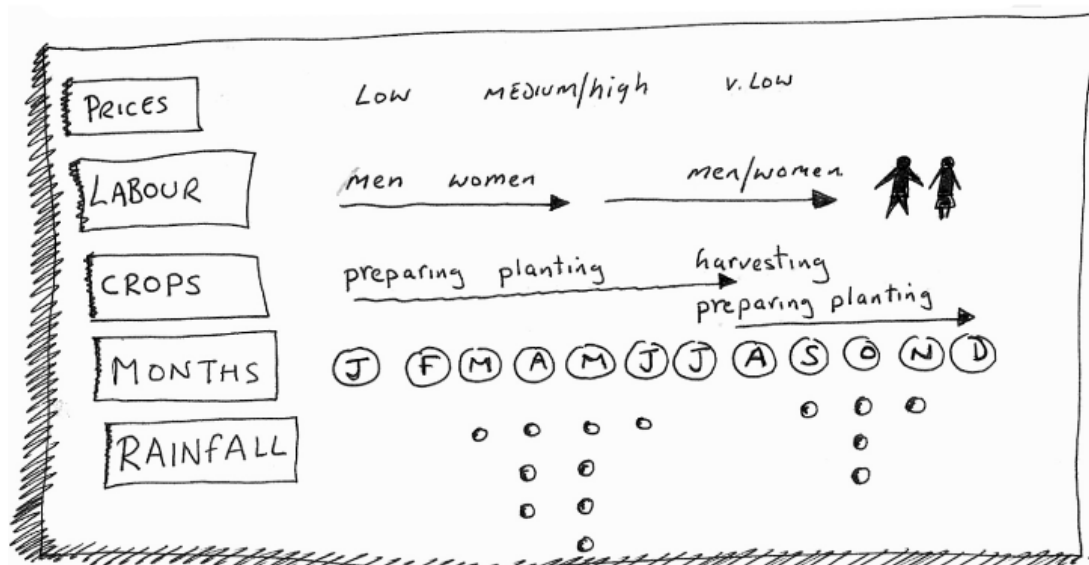
ปฏิทินตามฤดูกาล

ปฏิทินตามฤดูกาลมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการบันทึก รูปแบบของดินฟ้าอากาศและฤดูกาลทางการเกษตรเอาไว้ ตลอดทั้งปี นี่คือข้อมูลที่มีประโยชน์ในการใช้ดูช่วงเวลา สำหรับการปลูกและการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่แรงงานคนเป็น ที่ต้องการมากที่สุด และเอาไว้สำหรับดูรูปแบบของโรคภัยต่าง ๆ เช่น มาลาเรีย เป็นต้น

วิธีทำตามลำดับ

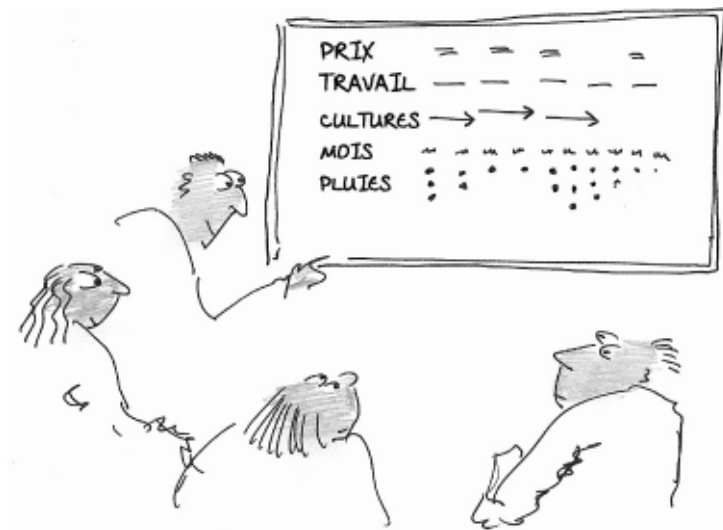
1. ใช้กระดาษแผ่นใหญ่ ๆ หรือพื้นดินที่ใช้เขียนปฏิทินตามฤดูกาลได้
2. รวบรวมหินขนาดต่าง ๆ กิ่งไม้และใบไม้ที่สามารถเอามาใช้บรรยายแง่มุมต่าง ๆ ของฤดูกาลและ กิจกรรมทางการเกษตรได้ จากนั้นเขียนเดือนทั้งสิบสองลงตามแนวยาวบนพื้นหรือบนกระดาษนั้น
3. ใช้ก้อนหินหรือปากกาทำเครื่องหมายเดือนที่มีฝนตก และทำเครื่องหมายตามจำนวนฝนที่ตกลงมา ตัวอย่างเช่น วางหินห้าก้อนในเดือนที่ฝนตกหนัก และหินหนึ่งก้อนสำหรับเดือนที่ฝนตกน้อย

4. แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยเพื่อพูดคุยกันถึงแต่ละเดือนที่
- ก) คนต้องทำงานหนักที่สุด - มีการแบ่งงานสิ่งที่ขายและหญิงทำหรือไม่?
 - ข) ผู้คนมีแนวโน้มที่จะเจ็บป่วยมากที่สุด
 - ค) มีการปลูกพืชผล กำจัดวัชพืชและเก็บเกี่ยว
 - ง) ราคาอาหารขึ้นลงแตกต่างกันอย่างมากที่สุด

และขอให้กลุ่มคิดว่าสถานการณ์เหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้างจากเมื่อ 10 หรือ 20 ปีที่แล้ว อะไรเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนี้ และพวกเขาคิดว่าสิ่งต่าง ๆ จะยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปหรือไม่ในอนาคต

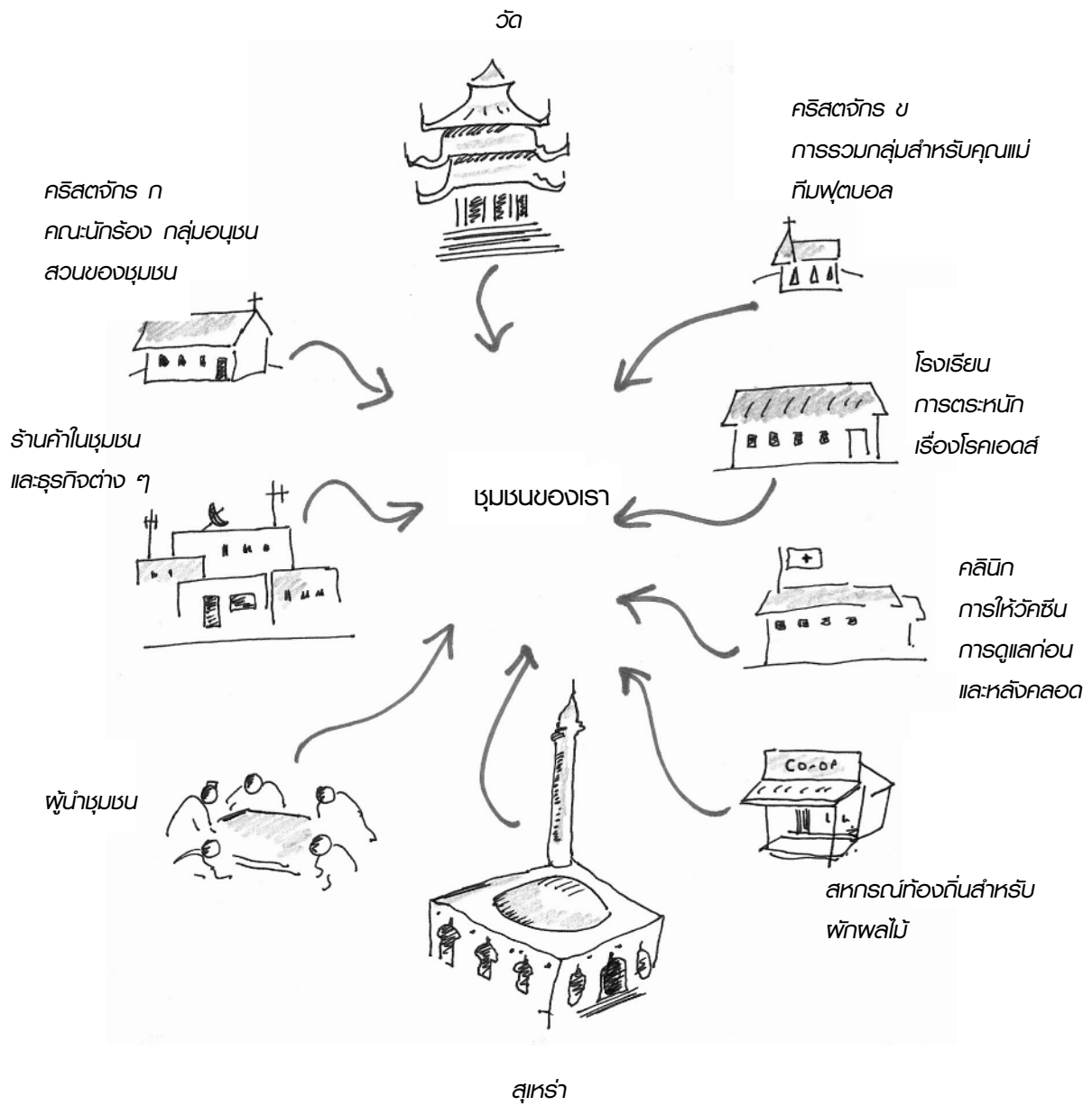
5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากทุกกลุ่มเข้ามาในกระดาษแผ่นใหญ่หนึ่งแผ่นและอภิปรายคำถามด้านล่างนี้
- ก) เดือนใดบ้างที่ครอบครัวต้องใช้แรงงานมากที่สุด ?
 - ข) เดือนใดบ้างที่เป็นเดือนที่มีอุปสรรคด้านอาหารสำหรับครอบครัวมากที่สุด
 - ค) สามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ ?
 - ง) ชุมชนจัดการกับการขาดแคลนอาหารรุนแรงอย่างไร ?
 - จ) คริสตจักรสามารถมีบทบาทอะไรได้บ้างในการช่วยเหลือให้ครอบครัวมีความมั่นคงทางด้านอาหาร ?

ใครทำอะไรในชุมชนของเรา

นี่คือแบบฝึกหัดสั้น ๆ เพื่อระบุว่า ในเวลานี้ ใครกำลังทำอะไรอยู่ในชุมชนของเรา สิ่งนี้ช่วยเราได้ 2 ประการ:

- ช่วยเราให้เห็นว่ามีทรัพยากรเพิ่มเติมอะไรบางอย่างที่เราต้องต่อยอดมันขึ้นไปเพื่อให้โครงการของเราดีขึ้น
- ช่วยหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อนกับสิ่งที่มีอยู่แล้วที่นั่น ตัวอย่างเช่น ในบางประเทศ หลายนิคมได้ตั้งคลินิกแบบเดียวกันในหมู่บ้านเดียวกัน ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรและความพยายามอย่างมหาศาล และเป็นเรื่องน่าสับสนอย่างยิ่งสำหรับคนในชุมชนนั้น

เขียนรายชื่อองค์กรและกลุ่มต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนของท่านตามตัวอย่างในหน้าที่ผ่านมา เติมรายชื่อลงในตารางด้านล่าง

อภิปรายถึงบริการหรือการสนับสนุนใด ๆ ที่แต่ละองค์กรหรือกลุ่มได้มีให้กับชุมชน

ให้คิดถึงโครงการใหม่ของชุมชน และให้กลุ่มอภิปรายว่ามีองค์กรใดที่คริสตจักรและชุมชนควรพิจารณาที่จะเข้าร่วมทำงานด้วย

องค์กรและกลุ่มต่าง ๆ	พวกเขาทำอะไร ?	เราจะทำงานกับพวกเขาได้อย่างไร ?

การสรุปที่มาจากวิธีนี้ควรประกอบไปด้วย

- รายชื่อขององค์กรทั้งหมดที่ดำเนินการอยู่ในชุมชนและบทบาทหน้าที่ของพวกเขา
- การบรรยายลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับแต่ละองค์กร เน้นในเรื่องจุดแข็งและจุดอ่อนต่าง ๆ
- ความประทับใจในองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนในการช่วยพัฒนาชุมชน

ล:ภส

ขอให้คนกลุ่มหนึ่งทำละครที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชุมชนของพวกเขา

ตัวอย่างเช่น กลุ่มอาจแสดงละครให้เห็นภาพหญิงในหมู่บ้านที่เจอปัญหาขณะที่กำลังขายผักให้แก่พ่อค้าคนกลางจากตัวเมืองของพื้นที่นั้น ซึ่งไม่ยอมจ่ายราคาสินค้าให้อย่างยุติธรรม

เมื่อจบจากละครแล้ว โปรดถามคำถามด้านล่างนี้

1. ท่านเห็นอะไรและได้ยินอะไรจากละครบ้าง ? ละครได้สะท้อนความเป็นจริงในชุมชนของท่านในวันนี้หรือไม่ ?
2. อะไรในละครที่ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในชุมชนของท่าน ? เพราะเหตุใด ?
3. อะไรในละครที่ทำให้ท่านรู้สึกผิดหวังกับชุมชน ? เพราะเหตุใด ?
4. ให้ระบุปัญหาที่ถูกยกขึ้นมาในละคร เหตุใดปัญหาเหล่านี้จึงมีความสำคัญกับท่าน ?
5. ขอให้นักแสดงเล่นละครต่อไป และแสดงให้เห็นว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ อย่างไรในอนาคต

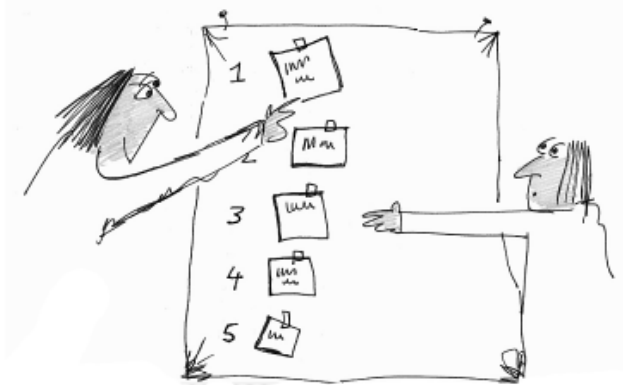
ละครแบบเล่นคนเดียว

อีกวิธีหนึ่งในการใช้ละครก็คือ ขอให้คนสมมุติตัวเองว่าเป็นคนอื่นในชุมชน ขอพวกเขาให้คิดว่าอะไรคือปัญหาของคนเหล่านั้น - ข้อดีและข้อเสียในการเป็นพวกเขาและความสัมพันธ์ของพวกเขากับผู้อื่นในชุมชน พวกเขาสามารถเอาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาใส่ในละครที่เล่นโดยคนเดียว จากนั้นผลัดกันเล่นละครที่พูดคนเดียว นี่เป็นรูปแบบหนึ่งของละครที่คน ๆ หนึ่งพูดกับกลุ่มโดยแสดงบทบาทเฉพาะ

หลังจากละครเล่นคนเดียวนี้แล้ว ท่านสามารถถามคำถามด้านบนนี้เช่นเดียวกัน

การจัดอันดับ

ความต้องการในชุมชนนั้น ส่วนใหญ่แล้วมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัย แต่ละปัจจัยมีความสำคัญไม่เท่าเทียมกัน และเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคิดว่าปัจจัยเหล่านั้นคืออะไรและอันไหนมีความสำคัญมากที่สุด สิ่งนี้จะช่วยท่านหลีกเลี่ยงการใช้เวลาและพลังงานในการจัดการปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการเพียงเล็กน้อยได้

วิธีทำตามลำดับ

1. ระบุประเด็นปัญหาที่ท่านต้องการอภิปราย ระดมสมองร่วมกับกลุ่มคิดถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้ปัญหานี้ยังคงอยู่
2. เขียนปัจจัยต่าง ๆ ลงบนกระดาษแต่ละแผ่น
3. ขอให้กลุ่มจัดกระดาษเหล่านั้นเรียงลำดับตามความสำคัญ ติดพวกมันลงบนกำแพงหรือกระดาษแผ่นใหญ่อีกแผ่นหนึ่ง ให้ออกไปกับกลุ่มนานพอที่จะอภิปรายเหตุผลในการจัดอันดับของพวกเขาในรูปแบบนั้น
4. สิ่งนี้จะช่วยให้ความเข้าใจกระจ่างแจ้งว่ากลุ่มมองปัญหาเหล่านี้อย่างไร หากท่านต้องการค้นหาประเด็นให้ลึกลงไปกว่านี้ ท่านอาจถามว่า การจัดอันดับแบบนี้เป็นอันดับที่ถูกต้องสำหรับทุกคนหรือแค่เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น
5. ท่านอาจจะทำแบบฝึกหัดนี้ให้ไกลออกไปอีกโดยการขอให้กลุ่มจัดอันดับของปัญหาหรือความต้องการที่ชุมชนนั้นสามารถเข้าไปมีอิทธิพลในทางบวกได้ การเปรียบเทียบปัญหานี้กับปัญหาอื่น ๆ จะส่งเสริมให้กลุ่มคิดโดยอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง และเป็นการเริ่มผลิตความคิดบางอย่างออกมาด้วยเช่นกัน ถึงวิธีที่จะตอบสนองความต้องการของชุมชน

ประเด็นหลัก: นี่คือการฝึกหัดที่มีประโยชน์อย่างยิ่งที่สามารถนำไปใช้ในระยะเวลาอื่น ๆ ของโครงการนี้ด้วยเช่นกัน เช่น ในตอนที่จัดอันดับความต้องการของชุมชน หรือจัดอันดับความสำคัญของข้อสรุปต่าง ๆ ในการประเมินผลในตอนท้ายของโครงการ

ขั้นตอนที่ 3: จัดตั้งกลุ่มรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนต่อไปของกระบวนการนี้คือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากชุมชน ซึ่งจะช่วยให้คุณในการตัดสินใจว่าอะไรคือความต้องการที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเข้ามาดูแล ในการทำขั้นตอนนี้ ท่านจะต้องจัดตั้งกลุ่มรวบรวมข้อมูล ก่อนที่ท่านจะจัดตั้งกลุ่มนี้ โปรดตกลงกันในเรื่องเหล่านี้เสียก่อน เหตุใดจึงต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ของใครจะมีการรวบรวมข้อมูลอย่างไร ใครจะเป็นผู้รวบรวมข้อมูล และเมื่อข้อมูลถูกรวบรวมมาแล้ว จะมีการใช้ข้อมูลอย่างไร จากนั้นจึงคัดเลือกทีม ท่านจะต้องจดจำสิ่งต่าง ๆ ด้านล่างนี้เอาไว้ในใจด้วย

1. สมาชิกทีมควรจะเป็นคนที่ชุมชนไว้วางใจและเป็นคนที่พวกเขาสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยได้อย่างสบายใจ
2. ขนาดของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่
3. พวกเขาควรมีความสามารถในการเขียนและบันทึกข้อมูลที่พวกเขารวบรวมมาได้
4. ทำให้แน่ใจว่ากลุ่มนี้เป็นตัวแทนของผู้หญิง คนหนุ่มสาว และคนที่ไม่ได้รับความสำคัญด้วยเช่นกัน
5. ฝึกอบรมกลุ่มสำหรับการสัมภาษณ์และวิธีในการบันทึกข้อมูล มันอาจจะคุ้มค่าที่จะให้มีการลองปฏิบัติก่อนหรือมีการเล่นบทบาทสมมติเพื่อสมาชิกในกลุ่มจะมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพวกเขากำลังจะทำอะไร
6. เตือนกลุ่มถึงข้อมูลที่จะรวบรวมบางอย่างนั้นเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัว ฉะนั้น พวกเขาจึงต้องมีความระมัดระวังในการตั้งคำถาม (โปรดดู ทัศนคติที่สำคัญเมื่อทำการรวบรวมข้อมูล, หน้า 82) เตือนกลุ่มว่า เป็นเรื่องสำคัญเป็นพิเศษที่จะต้องตั้งใจฟังกลุ่มคนที่ถูกละเลยต่าง ๆ เนื่องจากเสียงของพวกเขาไม่ถูกได้ยินมากนัก
7. ในการรวบรวมข้อมูลนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคอยบอกชุมชนว่า ข้อมูลเหล่านี้ถูกเก็บรวบรวมเพื่อการใช้งานของชุมชนเอง และไม่ใช่สำหรับคนภายนอก นี่คือการให้อำนาจพวกเขาเพื่อให้พวกเขาได้ร่วมกันตัดสินใจอนาคตของพวกเขาเอง

ส่วนที่ 3: การเก็บรวบรวมข้อมูล

เป้าหมายของส่วนที่ 3:

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชุมชนในการรวบรวมข้อมูลซึ่งจะช่วยพวกเขาให้ตัดสินใจในเรื่องความต้องการต่าง ๆ และทรัพยากรของพวกเขาอย่างมีข้อมูล

ขั้นตอนหลัก ๆ

1. เตรียมผู้ที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาพระคัมภีร์และศึกษาทัศนคติในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เลือกวิธีเก็บข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ จากคู่มือในส่วนนี้ และตัดสินใจว่าจะนำเสนอข้อมูลอย่างไร
3. คู่มือการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ให้ไว้โดยละเอียด และใช้ตารางที่เหมาะสมมากที่สุดกับชุมชนของท่าน

ขั้นตอนที่ 1: ศึกษาค้นคว้าเรื่องทัศนคติในการรวบรวมข้อมูล

พระคัมภีร์ศึกษา: ทงซังก็บ่อน้ำ

อ่านพระธรรมยอห์น บทที่ 4:1 - 26

1. มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในเรื่องนี้ ?
2. อะไรคือความแตกต่างระหว่างพระเยซูและหญิงนั้นที่อาจกลายเป็นอุปสรรคสำหรับพระเยซูที่จะตรัสและฟังเธอ ?
3. พระเยซูทรงปฏิบัติต่อหญิงนั้นอย่างไรในการสนทนากับเธอ ? ท่านคิดว่าการปฏิบัติของพระองค์จะหนุนใจหรือไม่หนุนใจให้เธอพูดกับพระองค์ ?
4. เหล่าสาวกมีปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อพวกเขาพบว่าพระเยซูกำลังสนทนากับหญิงผู้นี้ ?
5. ท่านคิดว่าเราควรจะมีประหลาดใจและอับอายหรือไม่กับคนเช่นนี้ที่พระเยซูทรงอยู่ด้วย ?
6. ท่านเคยหลีกเลี่ยงการสนทนากับใครบางคนหรือไม่เพื่อรักษาชื่อเสียงไม่ให้เสียหาย ? พระเยซูทรงปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นอย่างไร ?
7. ขณะที่เรารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนของเรา อะไรคือสิ่งที่เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ตอนนี้ ในเรื่องของคนที่เราควรจะมีใจดีด้วยและฟังพวกเขา ?

ประเด็นหลัก: แม้ว่าพระองค์กับเธอจะมีความแตกต่างกัน เช่น วัฒนธรรม เพศ และศาสนา แต่พระเยซูทรงใช้เวลากับผู้หญิงคนนั้นที่บ่อน้ำเพื่อฟังเธอและตอบคำถามของเธอ

ทัศนคติที่สำคัญขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเคารพและเห็นคุณค่าของบุคคลคนที่ท่านกำลังเก็บข้อมูลจากเขา เมื่อเราทำเช่นนี้แล้ว ข้อมูลที่เราเก็บมานั้นจะมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น ด้วยทัศนคติที่ถูกต้องแล้วขั้นตอนการเก็บข้อมูลจะเป็นการช่วยสร้างความสัมพันธ์

รายการด้านล่างนี้คือทัศนคติต่าง ๆ ที่เราควรจะมีในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากชุมชน เป็นสิ่งที่ดีที่จะอธิบายถึงทัศนคติแต่ละอัน และวิธีที่เราจะแสดงทัศนคติเหล่านั้นออกมา

ความถ่อมสุภาพ - ตระหนักว่าคนที่เราสัมภาษณ์อยู่นั้นอาจมีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าเรา

การฟัง - ใช้คำถามปลายเปิดอย่างเหมาะสม ไม่แทรกขณะที่คนอื่นพูด ให้เวลาพวกเขาที่จะพูดในสิ่งที่พวกเขาอยากจะทำออกมาจริง ๆ ทบทวนยืนยันในสิ่งที่พวกเขาพูด และตรวจสอบว่าท่านได้ยินและเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาพูดหรือไม่

รวมเอาทุกคนเข้ามา - เปิดกว้างที่จะฟังและเข้าใจทุก ๆ คน โดยไม่คำนึงถึงชาติพันธุ์ ความพิการ อายุ หรือเพศ

การรักษาความลับ - เคารพเรื่องส่วนตัว ไม่เล่าข้อมูลส่วนตัวแก่คนทั่วไป

ความคิดสร้างสรรค์ - การรวบรวมข้อมูลนั้น จริง ๆ แล้วก็เป็นงานที่ค่อนข้างสนุก ไม่ได้น่าเบื่อหรือเป็นการคุกคามแต่อย่างใด

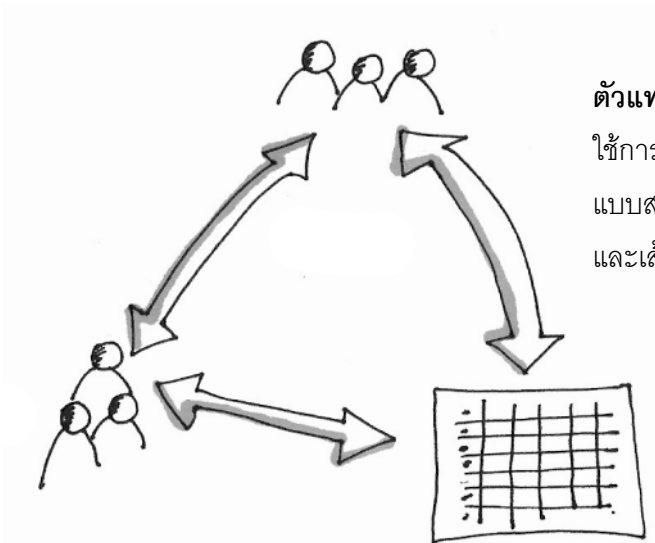
ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชุมชน - ไม่มีแผนการแอบซ่อนใด ๆ และไม่มีผลประโยชน์ที่จะปรับเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้เข้ากับความต้องการอย่างอื่น

ขั้นตอนที่ 2: วิธีการเก็บข้อมูล

"หากต้องการคำตอบที่ดีกว่านี้ จงถามคำถามที่ดีกว่านี้" (ไม่ออกนาม)

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเก็บข้อมูลก็คือ ท่านจะต้องมีความชัดเจนในคำถามที่ต้องการจะถาม เป็นการดีที่จะใช้เวลาเก็บที่มจัดเก็บข้อมูล เพื่อคิดอย่างละเอียดรอบคอบถึงคำถามหลักต่าง ๆ ที่จะใช้ถาม เมื่อเราคิดถึง การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นสิ่งจำเป็นที่จะใช้วิธีต่าง ๆ เข้ามาหลายระดับ และดึงข้อมูลจากสามแหล่งใหญ่ ซึ่งอยู่ในภาพด้านล่างนี้

ตัวแทนของชุมชน

ใช้การสนทนาเจาะลึกกับกลุ่มย่อย
แบบสอบถาม การทำแผนที่
และเส้นแสดงเวลา

เจ้าหน้าที่ เช่น หมอ พยาบาล

สุขภาพเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และตำรวจ
การสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูล
จากบุคคลเหล่านี้

สถิติ ในประเด็นต่าง ๆ เช่น สถิติด้าน

การศึกษา ชีวิตความเป็นอยู่และรายได้
ใช้สิ่งนี้มาจากตารางต่าง ๆ จากคู่มือในส่วนนี้
และมาจากเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เช่นกัน

แหล่งข้อมูลสามแหล่งนี้จะช่วยสร้างภาพอันมีเหตุผลมีผลว่าชุมชนนั้นเป็นอย่างไรและมีความต้องการอะไรบ้าง เป็นสิ่งสำคัญที่จะไม่ใช้เครื่องมือมากเกินไป และใช้อันที่ทุกคนสามารถเข้าใจได้ง่าย เป็นสิ่งสำคัญที่จะให้เวลากับผู้นำการรวบรวมข้อมูลในการฝึกใช้เครื่องมือเหล่านี้

ทักษะการบันทึกและการนำเสนอ

บทนำ

เป็นเรื่องสำคัญที่จะพิจารณาว่าข้อมูลควรจะถูกบันทึกอย่างไร เพื่อที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ได้อีกในการประชุมต่าง ๆ ของชุมชนและใช้ในการวางแผนพัฒนาโครงการด้วยเช่นกัน ข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับช่วงท้ายของโครงการด้วยเช่นกัน เพราะชุมชนจะสามารถเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงได้บ้างในชุมชน

สมุดบันทึก

เป็นความคิดที่ดีที่จะบันทึกสิ่งที่คนพูด และข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงลงในสมุดบันทึก ทำให้แน่ใจว่าผู้บันทึกได้เขียนอย่างชัดเจน เพื่อที่คนอื่นจะสามารถอ่านได้

แผนที่

การที่กลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บข้อมูลเอาไว้ในรูปของแผนที่ก็เป็นวิธีที่ดีมากอีกวิธีหนึ่ง เพราะคนอื่น ๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลนี้ได้และอยู่ในรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย

โปสเตอร์

ท่านสามารถนำเสนอข้อมูลลงบนกระดาษโปสเตอร์ได้เช่นกัน โปสเตอร์เหล่านี้อาจมีข้อมูลต่าง ๆ เช่น การเข้าโรงเรียน นักเรียนลาออกเมื่ออายุเท่าใด อัตราส่วนเด็กชายและเด็กหญิงที่มาโรงเรียน และจำนวนปศุสัตว์

บทบาทสมมติ เพลงและบทกลอน

การสรุปสิ่งที่พบเจอต่าง ๆ โดยแสดงผ่านการเล่นบทบาทสมมติ เพลงหรือบทกลอนนั้น เป็นวิธีที่สนุกสนานและสร้างสรรค์ ชุมชนบางแห่งอาจแสดงข้อมูลออกมาเป็นคำพังเพยท้องถิ่นหรือสุภาษิตที่เน้นย้ำแง่มุมต่าง ๆ ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนั้น

การสนทนากลุ่มอย่างเจาะลึก

เป้าหมาย

เพื่อช่วยผู้เข้าร่วมสนทนาให้เข้าใจถึงคุณค่าของการรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มย่อยต่าง ๆ และให้เทคนิคง่าย ๆ เพื่อการทำงานนี้

วิธีทำตามลำดับ

1. ตกลงกันล่วงหน้าถึงคำถามหลักต่าง ๆ ที่ท่านต้องการถามเพื่อเก็บข้อมูลในประเด็นเฉพาะที่ท่านต้องการทราบ และระบุถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่ท่านต้องการจะคุยด้วย กลุ่มเหล่านั้นอาจเป็นกลุ่มคุณแม่ ชนรชนชาวนา หรือชนรชนฟุตบอล
2. เมื่อเริ่มต้นการสนทนาอธิบายถึงวัตถุประสงค์และคุณค่าของการประชุมครั้งนี้
3. ใช้คำถามที่ทำให้กลุ่มช่วยกันระดมความคิดในประเด็นต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 - 3 คน เพื่อให้ทุกคนจะมีส่วนร่วมตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการประชุม
4. ข้อมูลจากการสนทนาสามารถนำไปเรียบเรียงได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นเขียนบนกระดาน กระดาษ หรือเขียนแยกในกระดาษหนึ่งแผ่นต่อหนึ่งความคิด
5. ให้กลุ่มช่วยกันจัดลำดับความสำคัญให้กับสิ่งที่พวกเขาได้พูดคุยกัน โดยอาจจัดรายการต่าง ๆ บนกระดานหรือกระดาษตามลำดับความสำคัญ หรือจัดแบ่งกระดาษเหล่านั้นออกเป็นประเภท ๆ
6. เมื่อความคิดต่าง ๆ ถูกจัดตามลำดับความสำคัญแล้ว ท่านสามารถทำให้การสนทนาลงลึกลงไปได้อีกด้วยการถามคำถามปลายเปิดเพิ่มขึ้นและถามอย่างเจาะจง โดยถามว่าเหตุใดบางอย่างจึงเป็นเช่นนั้น และพยายามค้นหาสาเหตุและผลกระทบต่าง ๆ

คำถามต่าง ๆ ด้านล่างนี้เป็นคำถามที่ดีสำหรับการเริ่มต้นการสนทนา:

- อะไรคือความท้าทายสำคัญในชุมชนแห่งนี้ ?
- อะไรคืออุปสรรคในการพัฒนาชุมชนแห่งนี้ ?
- อะไรคือโอกาสในการพัฒนาชุมชนแห่งนี้ ?
- อะไรคือสิ่งที่ท่านอยากทำมากที่สุดในการช่วยเหลือชุมชนแห่งนี้ ?
- อะไรคือสิ่งที่ให้พลังแก่ท่านมากที่สุดในการพัฒนาชุมชนแห่งนี้ ?

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามที่ดีสำหรับจัดลำดับความสำคัญให้กับคำตอบต่าง ๆ จากการสนทนา

- อะไรคือประเด็นปัญหาสามอย่างที่สำคัญที่สุดที่เราควรเข้าไปดูแล ?
- อะไรคือความท้าทายหรือปัญหาที่เรามีศักยภาพที่จะเข้าไปดูแลได้ ?
- อะไรคือเรื่องราวสามอันดับแรกที่เรามีพลังงานและความสนใจมากที่สุด ?
- ความท้าทายใดบ้างที่สามารถจัดกลุ่มเป็นประเภทได้
- ความท้าทายใดที่เป็นความท้าทายเฉพาะกลุ่มสำหรับกลุ่มคนหนุ่มสาว ผู้สูงอายุ ผู้เป็นพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง

ขั้นตอนที่ 3: ตารางและคำถามต่าง ๆ สำหรับการรวบรวมข้อมูล

AGE	MALE	FEMALE	Total
0 - 5			10
6 - 15			8
16 - 21			9
22 - 49			10
50 - 65			6

บทนำ

ชุดตารางต่าง ๆ ต่อไปนี้ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยกลุ่มรวบรวมข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลในชุมชนของพวกเขา ในขณะที่ข้อมูลส่วนใหญ่สามารถรวบรวมได้จากโรงเรียน คลินิก และผู้นำชุมชน อาจเป็นสิ่งสำคัญด้วยเช่นกันที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมจากศูนย์ภูมิภาคที่มีสถิติของรัฐบาลในด้านของสุขภาพประชากรและการศึกษา เมื่อข้อมูลเหล่านี้ถูกรวบรวมและวิเคราะห์แล้ว ก็ควรจะถูกบันทึกไว้ในกระดาษแผ่นใหญ่และติดเอาไว้ที่ด้านหลังของคริสตจักรหรือที่ศูนย์ชุมชน เพื่อที่สมาชิกในชุมชนทุกคนจะสามารถเห็นข้อมูลนี้ได้ วิทยากรกระบวนการควรจะใช้เวลากับตัวแทนของชุมชนและกลุ่มผู้ประสานงานชุมชนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นและระบุคำถามสำคัญต่าง ๆ เพื่ออภิปรายร่วมกับชุมชน

ตารางที่ 1: สถิติประชากร

อายุ	ชุมชน		ยอดรวม
	ชาย	หญิง	
0-5			
6-15			
16-21			
22-49			
50-65			
66 ปีขึ้นไป			
ยอดรวม			

	ชาย	หญิง	ยอดรวม
พ่อม่าย/แม่ม่าย			
ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูบุตรตามลำพัง			
ผู้พิการ			
เด็กกำพร้า			

ตารางที่ 2 ครัวเรือน

	ยอดรวม	จำนวนคนเฉลี่ยต่อครัวเรือน
ครัวเรือนที่มีชายเป็นหัวหน้าครอบครัว		
ครัวเรือนที่มีหญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว		
ยอดรวม		

กลุ่มเยาวชน

กลุ่มผู้หญิง

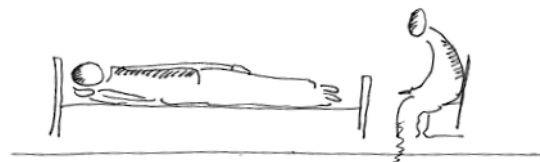
กลุ่มสหกรณ์

ประเภทของกลุ่มทางสังคม	จำนวนสมาชิก	กิจกรรม
กลุ่มเยาวชน		
กลุ่มผู้หญิง		
กลุ่มผู้ชาย		
กลุ่มผสม		
กลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน		
ชมรม (เช่น ฟุตบอล)		
ยอดรวม		

ตารางที่ 4: โรคทั่วไป

หากเป็นไปได้ โปรดเยี่ยมเยียนคลินิกในพื้นที่และรวบรวมข้อมูลของโรคทั่วไปจากเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพของพื้นที่ สิ่งนี้อาจใช้ตรวจสอบเปรียบเทียบกับสถิติข้อมูลด้านสุขภาพจากภูมิภาคที่มีให้อยู่แล้ว

โรค	กลุ่มที่ได้รับผลกระทบหลัก - ชาย หญิง เด็ก	จำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา	ผลกระทบในชุมชน

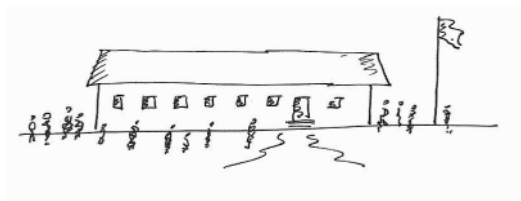

ตารางที่ 5: การให้บริการด้านสุขภาพ

สถานอำนวยความสะดวก	จำนวน	ที่ตั้ง	ระยะทางจากชุมชน	ผู้เป็นเจ้าของ/ผู้ควบคุม
โรงพยาบาล				
ศูนย์สุขภาพ				
สถานที่จ่ายยา				
คลินิกเคลื่อนที่				
คลินิกส่วนตัว				
ร้านขายยาในหมู่บ้าน				
แพทย์				
พยาบาล				
เจ้าหน้าที่คลินิก				
เจ้าหน้าที่ดูแลสุขภาพชุมชน				
หมอดำแย - ผ่านการฝึกอบรม - ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรม				
ผู้เชี่ยวชาญด้านสมุนไพร - มีทะเบียนตามกฎหมาย - ไม่มีทะเบียนตามกฎหมาย				
ผู้รักษาตามแผนโบราณ				
หมอผี				

ตารางที่ 6: การศึกษา

	เด็กชาย	เด็กหญิง	ยอดรวม
จำนวนของเด็กทั้งหมดที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์เข้าเรียน			
จำนวนของเด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์เข้าเรียนและไปโรงเรียน			
จำนวนของเด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์เข้าเรียนแต่ไม่ได้ไปโรงเรียน			
เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ไม่ไปโรงเรียน			
ยอดรวม			

ตารางที่ 10: สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนประถมต้นต่าง ๆ

สถานะภาพ ทรัพยากร	โรงเรียนประถมแห่งที่ 1			โรงเรียนประถมแห่งที่ 2		
	ยอดที่มี	ยอดที่ต้องการ	ขาด/เกิน	ยอดที่มี	ยอดที่ต้องการ	ขาด/เกิน
โต๊ะเรียน						
โต๊ะ						
ห้องเรียน						
เก้าอี้						
ห้องน้ำชาย						
ห้องน้ำหญิง						
ครู (ผู้ชาย)						
ครู (ผู้หญิง)						
ห้องเจ้าหน้าที่						
บ้านพักครู						

ตารางที่ 11: ศักยภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถม

	ชาย	หญิง	ยอดรวม
จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมต้น			
จำนวนนักเรียนที่มีคุณสมบัติในการศึกษาต่อชั้นมัธยมต้น			
จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมตามจริง			

มีโรงเรียนมัธยมในชุมชนหรือไม่ ? มี/ไม่มี

หากไม่มี เด็กที่สามารถเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมได้ พวกเขาเข้าศึกษาต่อที่ไหน ?

- อายุของเด็กที่ลาออกจากโรงเรียนกลางคันมากที่สุด
- เหตุผลที่เด็กลาออกจากโรงเรียนกลางคัน

เด็กชาย:.....

เด็กหญิง:.....

ตารางที่ 12: สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนมัธยมต่าง ๆ

สถานะภาพ ทรัพยากร	โรงเรียนประถมแห่งที่ 1			โรงเรียนประถมแห่งที่ 2		
	ยอดที่มี	ยอดที่ต้องการ	ขาด/เกิน	ยอดที่มี	ยอดที่ต้องการ	ขาด/เกิน
โต๊ะเรียน						
ห้องเรียน						
ห้องทดลองวิทยาศาสตร์						
ห้องสมุด						
เก้าอี้						
ห้องน้ำชาย						
ห้องน้ำหญิง						
ครู (ผู้ชาย)						
ครู (ผู้หญิง)						
ห้องเจ้าหน้าที่						
บ้านพักครู						

ตารางที่ 13: จำนวนของเด็กจากชุมชนนี้ ที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมตามลำดับชั้นและเพศ

ชั้นเรียน เพศ	ร.ร.ที่ 1	ร.ร.ที่ 2	ร.ร.ที่ 3	ร.ร.ที่ 4	ยอดรวม	จำนวนเด็กที่ควรที่จะเข้าเรียนใน ชั้นมัธยมแต่ไม่ได้เข้าเรียน
ชาย						
หญิง						
ยอดรวม						

เหตุผลที่เด็ก ๆ ไม่ได้เข้าเรียนชั้นมัธยม

.....

เหตุผลที่เด็ก ๆ เลิกเรียนชั้นมัธยมกลางคัน

ผู้ชาย

ผู้หญิง

ตารางที่ 14: ระดับการศึกษาของคนที่ย้ายอยู่ในชุมชน

	ชาย	หญิง	ยอดรวม
จบการศึกษาชั้นมัธยม			
จบการศึกษาโรงเรียนเทคนิค/อาชีวะ			
จบมหาวิทยาลัย			
กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเทคนิค/อาชีวะ			
กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย			

ตารางที่ 15: จำนวนปลูสดัวและการใช้งานต่าง ๆ

ประเภท	จำนวน	การใช้งาน					
		ขายเป็นเงิน	อาหาร	ค่าสินสอด	พิธีกรรม	ยา	บรรทุก/ เดินทาง
วัวควายพื้นเมือง							
ได้รับการพัฒนาสายพันธุ์							
แกะพื้นเมือง							
แกะพัฒนาสายพันธุ์							
แพะพื้นเมือง							
แพะพัฒนาสายพันธุ์							
ลา							
รังผึ้ง							
สัตว์ปีก							
อื่น ๆ							

ตารางที่ 16: สถานบริการด้านปลูสดัวและจำนวนแห่ง

ประเภทบริการ	ยอดรวม	ประเภทบริการ	ยอดรวม
ที่อาบน้ำ		ร้านสัตวแพทย์-เกษตร	
คู่มือเคลื่อนย้ายสัตว์		บริการด้านการผสมเทียม	
เจ้าหน้าที่ด้านการเกษตร		ร้านขายเมล็ดพันธุ์	
เจ้าหน้าที่ปลูสดัว		ศูนย์วิจัย	

ตารางที่ 17: ประเภทของพืชผลที่ปลูกและการใช้งานของมัน

การใช้งาน ประเภท	อาหาร	พืชเศรษฐกิจ	ประโยชน์อื่น ๆ		

ตารางที่ 18: จำนวนพืชผลที่เก็บเกี่ยวเฉลี่ยต่อครอบครัว

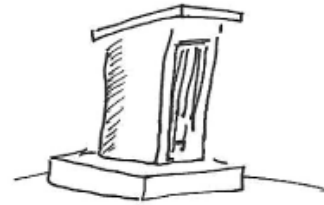
ประเภทพืชผล	จำนวนไร่ที่เพาะปลูกเฉลี่ยต่อหนึ่งครอบครัว	จำนวนที่เก็บเกี่ยวต่อหนึ่งฤดูกาล

- เดือนใดที่ครอบครัวมีอาหารอย่างเหลือเฟือ ?
- มีกี่เดือนที่ครอบครัวต้องหิวโหย ?
- ชุมชนจัดการกับช่วงเวลาแห่งความหิวโหยอย่างไร ?

แง่มุมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถระบุไว้ในการทำปฏิทินตามฤดูกาล (ดูหน้า 73 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม)

ตารางที่ 19: เครื่องอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย

เครื่องอำนวยความสะดวก	จำนวนครัวเรือน		ยอดรวม
	มี	ไม่มี	
ส้วมหลุม			
ที่คว่ำจาน			
คนต้มน้ำเดือดหรือไม่			
หลุมขยะ			
ที่พักอาศัยที่พัฒนาขึ้น			
ราวตากผ้า			
ห้องน้ำ			
สวนครัว			

ตารางที่ 20: รายได้ที่เป็นเงินสด

	จำนวนชั่วโมงทำงานโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งเดือน เพื่อรายได้ที่เป็นเงินสด	
	ชาย	หญิง
ผู้ใหญ่		
เด็ก		

ตารางที่ 21: แนวโน้มต่างๆ และการสรุปผล

ตารางนี้ช่วยรวบรวมข้อมูลเข้าไว้ด้วยกันและสรุปข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมจากชุมชนและจากตารางอื่น ๆ

พื้นที่	แนวโน้มสำคัญ/ปัญหาต่าง ๆ จากข้อมูลที่ได้รับ	สรุปผล
ก) ข้อมูลที่รวบรวมมาจากชุมชน - แผนที่ชุมชน - ประวัติศาสตร์ของชุมชน - ภาพของชุมชนของเรา - ปฏิทินตามฤดูกาล - ต้นไม้แสดงปัญหา		
ข) ประชากร - สถิติประชากร - คริวเรือน - กลุ่มต่าง ๆ ทางสังคม		
ค) สุขภาพ - โรคที่พบได้ทั่วไป - การให้บริการทางสุขภาพ		
ง) การศึกษา - การอ่านออกเขียนได้ - สถานการศึกษา - อนุบาล - โรงเรียนประถม - โรงเรียนมัธยม		
จ) ความมั่นคงด้านอาหาร - ปศุสัตว์ - การให้บริการด้านปศุสัตว์ - การเพาะปลูก - อนามัย		
ฉ) HIV และเอชไอวี - ภาพแสดงความมั่นคงทางอาหาร		

ส่วนที่ 4: การวิเคราะห์ข้อมูล

เป้าหมายของส่วนที่ 4:

เพื่อช่วยชุมชนในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ถูกรวบรวมมา และหาข้อสรุปที่มีเหตุผลให้กับความต้องการต่าง ๆ และทรัพยากรต่าง ๆ ของพวกเขา

บทนำ

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการช่วยชุมชนให้ร่วมกันระบุปัญหาหลักที่ต้องได้รับการดูแล สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการทำงานกับข้อมูลทั้งหมดที่ถูกรวบรวมมาและพยายามระบุแนวทางทั่ว ๆ ไป ขั้นตอนนี้อาจใช้เวลาค่อนข้างยาวนานและคนที่ทำงานอาจรู้สึกเบื่อหรือคับข้องใจ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะมีการหยุดพักสั้น ๆ บ่อยครั้งและทำกิจกรรมเพิ่มพลังงานเพื่อทำให้คนรู้สึกมีแรงจูงใจในการทำงาน และขณะที่ท่านกำลังทำการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่นั้น เป็นเรื่องดีที่จะสรุปการค้นพบสำคัญ ๆ สำหรับกลุ่มเพื่อให้เรามุ่งความสนใจไปที่นั่น

ขั้นตอนหลัก

1. นำชุมชนเข้าร่วมประชุม และถ้าหากมีความเหมาะสม โปรดทำการศึกษาพระคัมภีร์เรื่องการให้พื้นที่สำหรับผู้อื่น หากไม่เหมาะสมสำหรับทั้งชุมชน ท่านอาจทำการศึกษากับสมาชิกคริสตจักรสัก 2-3 วัน ก่อนหน้าการประชุมกับชุมชน
2. กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นนำเสนอข้อมูลที่กลุ่มรวบรวมข้อมูลได้รวบรวมมา
3. จัดให้มีการอภิปรายในประเด็นที่พบเจอ สนับสนุนให้ชุมชนพูดออกความเห็นว่าคุณเห็นว่าคุณข้อมูลนั้นถูกต้องหรือไม่ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์
4. จัดอันดับความสำคัญโดยใช้ตารางจัดอันดับความสำคัญ
5. วิเคราะห์ข้อมูลหนึ่งหรือสองอันดับแรกอย่างเจาะลึก โดยใช้คำถามว่า "ทำไม" และ/หรือ ต้นไม้แสดงปัญหา
6. สรุปและเขียนข้อสรุปโดยใช้แม่แบบที่ให้ไว้

ขั้นตอนที่ 1: การศึกษาพระคัมภีร์ - การให้พื้นที่กับผู้อื่น

อ่านลูกา 8:40 - 56

พระเยซูทรงสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความเชื่อ แม้ว่าหญิงผู้นี้จะถูกแยกออกมาอย่างโดดเดี่ยว ไม้มีความมั่นใจในตนเองและมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองต่ำ แต่เธอยินดีที่จะเบียดตัวแทรกผ่านฝูงชน เพื่อแตะชายฉลองพระองค์ของพระเยซู พระเยซูทรงตอบสนองหญิงผู้นี้โดยการให้เวลากับเธอ

คำถาม

1. พระเยซูทรงสนพระทัยแค่ความต้องการทางด้านร่างกายหรือแค่ความต้องการทางด้านจิตวิญญาณของหญิงนั้น หรือทั้งสองอย่าง ?
2. เมื่อเราคิดถึงความต้องการต่าง ๆ ในชุมชนของเรา คริสตจักรจะเป็นสื่อกลางแห่งการรักษาและเป็นสันติสุขให้แก่คนที่มีความต้องการอย่างที่สุดได้อย่างไรบ้าง ?

การใคร่ครวญ

พระเยซูทรงให้เวลากับหญิงที่เจ็บป่วยคนนั้น แม้ว่าพระองค์กำลังเดินทางไปรักษาเด็กผู้หญิงอีกคนหนึ่งที่กำลังจะตายก็ตาม พระองค์เห็นคุณค่าของเธอและให้พื้นที่กับเธอที่เธอจะบอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง พระองค์ตรัสกับเธอว่า "ลูกหญิงเอ๋ย ที่เจ้าหายโรคนั้นก็เพราะเจ้าเชื่อ จงไปเป็นสุขเถิด" นี่เป็นมากกว่าการรักษา ที่ลงไปยังความต้องการส่วนลึกที่สุดของเธอ ทั้งสันติสุขและการมีสุขภาพดี

ประเด็นสำคัญ: ความท้าทายต่าง ๆ ในชุมชนของเราเป็นเรื่องทางกายภาพและเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณเช่นกัน คริสตจักรจะถูกพระเจ้าใช้ เพื่อท้าทายและเอาชนะความบาปและช่วยคนเหล่านั้นที่กำลังเป็นทุกข์

ขั้นที่ 2: นำเสนอข้อมูล

กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นดูข้อมูลทั้งหมดที่ถูกรวบรวมมาและเรียบเรียงข้อมูลลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ ในแบบที่สามารถเข้าใจได้ง่าย เตรียมพร้อมในการนำเสนอสิ่งเหล่านี้ให้แก่การประชุมของชุมชน

กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นจัดเตรียมการประชุมของชุมชนและนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่สำคัญทั้งหมด พวกเขาควรจะสลับกันนำเสนอตารางแต่ละอัน โดยใช้คนที่ไม่ซ้ำหน้ากัน อธิบายว่าข้อมูลถูกรวบรวมมาได้อย่างไร ใครมีส่วนเกี่ยวข้องบ้าง การตอบสนองของผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างไรและมีความยากลำบากประการใดบ้าง ?

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำเสนอข้อมูล

- ขณะเตรียมแผนตารางข้อมูลทั้งหลายสำหรับการประชุมของชุมชน โปรดทำให้ข้อมูลชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- หากผู้ฟังคิดว่าตัวเลขต่าง ๆ เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก บอกเล่าข้อมูลอย่างเรียบง่ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หากเป็นไปได้ ให้พูดคุยถึงการใช้ตัวเลขเปอร์เซ็นต์ และวิธีต่าง ๆ ที่จะแสดงถึงสิ่งที่ค้นพบเป็นรูปภาพ (ท่านอาจจะขอคุณครูคณิตศาสตร์ให้มีส่วนช่วยในเรื่องนี้)
- ก่อนการประชุมนี้ เลือกรับคนขึ้นมา 2 คนเพื่อนำเสนอตารางแต่ละอัน ส่งเสริมคนที่ไม่มีความมั่นใจในตนเองให้ทำงานนี้ด้วยเช่นกัน
- ชุมชนเป็นเจ้าของข้อมูลเหล่านี้ โปรดลองคิดถึงสถานที่ ๆ สามารถติดตารางเหล่านี้ได้อย่างถาวร

ขั้นตอนที่ 3: การอภิปราย

ในตอนท้ายของการนำเสนอสั้น ๆ แต่ละอัน ให้ถามผู้ฟังว่าพวกเขาเห็นด้วยกับการค้นพบข้อมูลเหล่านี้หรือไม่ หากมีความเหมาะสม ให้แบ่งคนเป็นกลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายในกลุ่ม จากนั้นให้เวลาสำหรับคำถามและการอภิปรายเพิ่มเติม โปรดลองใช้คำถามด้านล่างนี้

- เราเห็นใครบ้างในตารางด้านล่างนี้ ?
- เหตุใดสิ่งนี้จึงเป็นกรณีขึ้นมา ?
- ข้อมูลนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร ? มันสื่อความในทางบวกและทางลบอย่างไร ?
- ชุมชนควรทำอย่างไรเพื่อดูแลประเด็นต่าง ๆ ที่กำลังผุดขึ้นมาเหล่านี้ ?

ข้อเสนอแนะในการนำการอภิปราย

- เมื่อมีการพูดคุยในเรื่องของผลลัพธ์ให้คิดว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในการถามคำถามสำคัญต่าง ๆ คน ๆ นี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการให้กำลังใจและสามารถจัดการการอภิปรายในกลุ่มใหญ่ได้ พวกเขาจะต้องมีความสามารถในการรวบรวมการพูดคุยต่าง ๆ เพื่อสร้างข้อสรุปสำหรับแต่ละคำถามด้วย
- โปรดทำให้แน่ใจว่าเมื่อถึงช่วงท้ายของการพูดคุย คนในชุมชนจะตระหนักดีถึงทรัพยากรและกำลังของพวกเขาที่มีอยู่ และความท้าทายต่าง ๆ ที่พวกเขาจะเผชิญหากพวกเขาต้องการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 4: การจัดลำดับความสำคัญ

นี่คือส่วนหนึ่งของการอภิปราย ใช้คำถามต่าง ๆ และตารางด้านล่างนี้เพื่อพยายามดึงอันดับความสำคัญของความต้องการต่าง ๆ ขึ้นมาในเบื้องต้น อาจทำได้บนกระดานดำ หรือบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่สามารถส่งต่อไปรอบห้อง โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ท่านอาจจะใช้วิธีจัดอันดับตามที่บรรยายไว้ในหน้า 78 ได้เช่นกัน

- เราจะทราบได้อย่างไรว่านี่คือปัญหาสำคัญ ?
 จะมีอะไรเกิดขึ้น หากเราไม่ทำอะไรเลยกับปัญหานี้ ?
 ชาวบ้านกำลังทำอะไรกับปัญหาในขณะนี้ ?
 เรามีทรัพยากรอะไรบ้างที่จะใช้จัดการปัญหาที่เราทราบแล้วนี้ ?
 ท่านต้องการจะเปลี่ยนแปลงปัญหานี้หรือไม่ ?

ลำดับ	รายการตามลำดับความสำคัญ	เหตุใดปัญหานี้จึงมีความสำคัญ ?	อะไรคือสิ่งที่ต้องทำ ?	เรามีความสามารถและทรัพยากรอะไรบ้างที่จะทำสิ่งนี้ ?
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

ขั้นตอนที่ 5: การวิเคราะห์ลึกลงไป

เมื่อกลุ่มให้อันดับความสำคัญกับปัญหาใหญ่อันหนึ่งที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาสามารถจัดการกับมันได้แล้ว บางครั้งเป็นความคิดที่ดีที่จะมองปัญหาให้ลึกลงไปกว่าเดิม สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาให้คิดว่าชุมชนจะตอบสนองความต้องการอันนั้นได้อย่างไร วิธีหนึ่งที่จะเจาะลึกคือการใช้คำถาม "แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น" หรือใช้ต้นไม้แสดงปัญหาซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพผลกระทบและสาเหตุรากเหง้าของประเด็นนั้น ๆ

วิธีการใช้คำถาม "แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น"

สิ่งที่เราต้องการในการใช้คำถามนี้ก็คือ กระดาษหลายแผ่นและปากกา และวิทยากรกระบวนการที่จะเป็นผู้ถามคำถามนี้กับกลุ่มต่าง ๆ ท่านสามารถเริ่มแบบฝึกหัดนี้ได้โดยการถามกลุ่มถึงปัญหาที่พวกเขาเจอระหว่างการรวบรวมข้อมูล จากนั้น ท่านถามพวกเขาว่าเหตุใดปัญหานี้จึงดำรงอยู่ และทุก ๆ คำตอบที่พวกเขาตอบ ให้ท่านถามพวกเขาว่า "แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น?" ท่านจะถามคำถามนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าท่านได้ไปถึงสาเหตุรากเหง้าของปัญหาที่พวกเขาเล่าให้ฟังในตอนต้นได้อย่างชัดเจน และนี่คือตัวอย่าง:

ผู้คนเจ็บป่วย

แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

น้ำสกปรก

แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

ไม่มีการดูแลแหล่งน้ำ

แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

ไม่มีเงินที่จะจ่ายเพื่อดูแลแหล่งน้ำ

แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

ชุมชนนี้ไม่เป็นระเบียบพอที่จะเก็บรวบรวมเงินสำหรับงานนี้

แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

ไม่มีผู้นำหรือชุมชนไม่มีวิสัยทัศน์ในเรื่องนี้

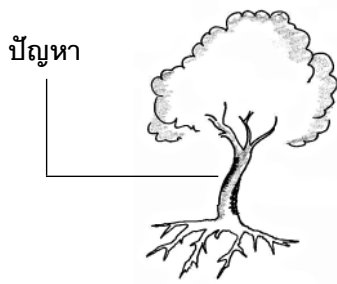
แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?

ไม่มีใครคิดว่าสิ่งนี้เป็นปัญหาใหญ่

หากกลุ่มสามารถทำแบบฝึกหัดนี้ให้เสร็จลงด้วยความสำเร็จ จากนั้นพวกเขาจะได้พบเครื่องมือชิ้นที่สอง ต้นไม้แสดงปัญหา ซึ่งทำได้ง่ายมาก และเป็นแบบฝึกหัดเสริมด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกันด้วย

การวิเคราะห์ต้นไม้แสดงปัญหา

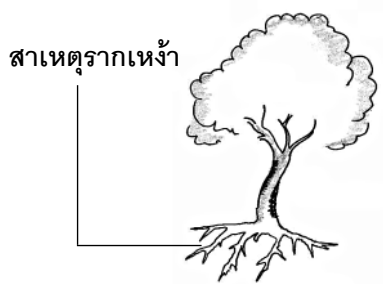
วิธีที่ละเอียดครอบคลุมมากกว่าวิธีการถาม "แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?" ก็คือต้นไม้แสดงปัญหา ซึ่งถูกบรรยายไว้ด้านล่างนี้

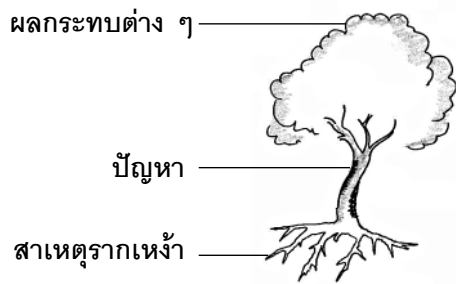
1. ระบุปัญหา

2. บรรยายถึงผลกระทบต่าง ๆ

3. บรรยายถึงสาเหตุรากเหง้า

4. ท่านได้ต้นไม้แสดงปัญหาออกมาแล้ว

วิธีการสร้างต้นไม้แสดงปัญหา

ตกลงร่วมกันเลือกปัญหาหลักออกมาหนึ่งอย่างและเขียนปัญหาลงบนลำต้น ชั้นแรก ระบุผลกระทบต่าง ๆ ของปัญหาหลักนั้นและเขียนพวกมันลงบนกระดาดหรือการ์ดติดบนส่วนของใบไม้และกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ จากนั้น ระบุสาเหตุรากเหง้าของปัญหานั้น และเขียนลงบนกระดาดหรือการ์ดติดลงบนส่วนของราก ส่งเสริมให้มีการอภิปราย และทำให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมทราบว่าพวกเขาสามารถย้ายการ์ดเหล่านั้นไปส่วนอื่นของต้นไม้ได้ ลากเส้นตรงแนวตั้งหลาย ๆ เส้นเพื่อลากแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุรากเหง้ากับผลกระทบเหล่านั้น

วิธีการใช้ต้นไม้แสดงปัญหา

ต้นไม้แสดงปัญหานั้นดีสำหรับการใช้ดูว่าคริสตจักรหรือชุมชนควรจะดูแลผลกระทบของปัญหาหรือรากเหง้าของปัญหานั้นหรือไม่ โดยทั่วไปแล้ว การจัดการกับผลกระทบนั้นสามารถทำได้ง่ายกว่า แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นการแก้ปัญหาระยะสั้นเท่านั้น การจัดการกับสาเหตุรากเหง้าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องที่ทำหายมากกว่า แต่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

ตัวอย่างที่ 1: ต้นไม้แสดงปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำที่สะอาดปลอดภัย

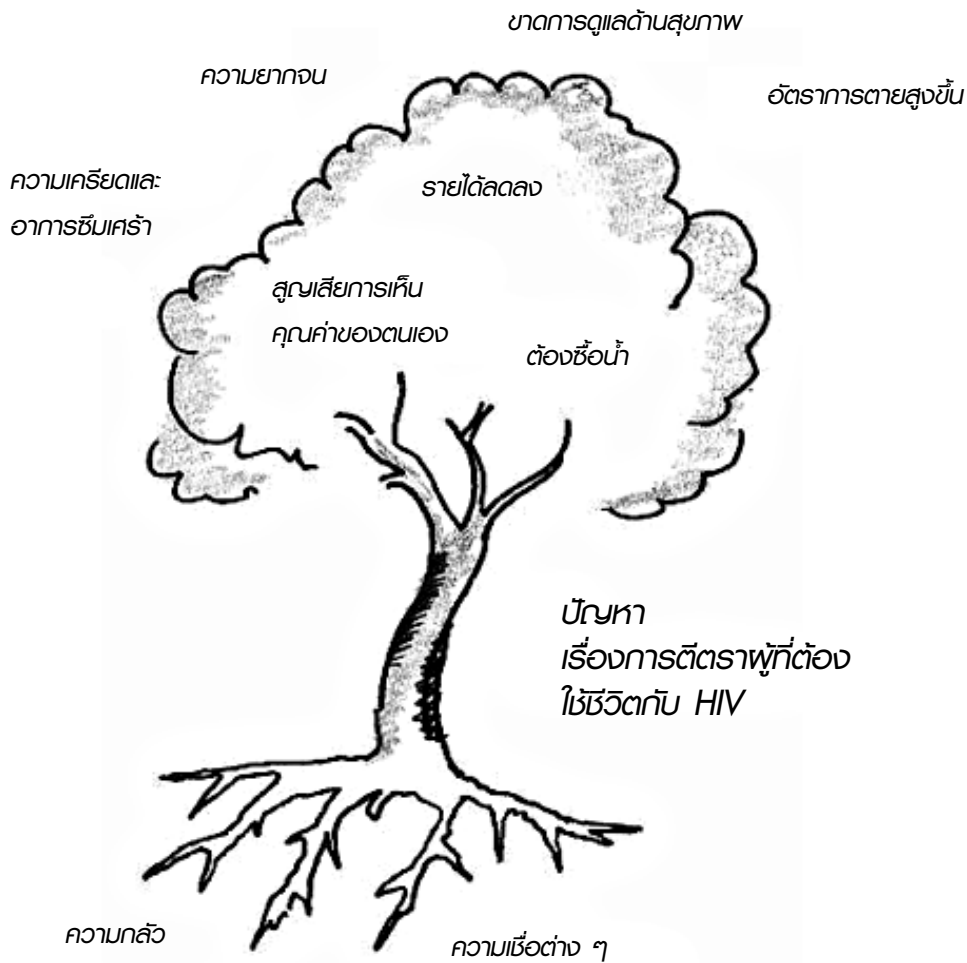
นี่คือตัวอย่างการทำงานของต้นไม้แสดงปัญหา ท่านสามารถใช้ตัวอย่างนี้เพื่อคิดว่าคริสตจักรของท่านควร จะตอบสนองกับสาเหตุรากเหง้าหรือผลกระทบต่าง ๆ ได้อย่างไร

ตัวอย่างที่ 2: ต้นไม้แสดงปัญหาเรื่องการติตร้าผู้ที่ต้องใช้ชีวิตกับ HIV

ท่านสามารถใช้ตัวอย่างนี้เพื่อคิดว่าคริสตจักรควรจะตอบสนองอย่างดีที่สุดได้อย่างไรต่อสาเหตุรากเหง้าหรือผลกระทบต่าง ๆ

พวงระฆ

การขาดความเข้าถึงสาเหตุและผลกระทบของ HIV ต่อผู้คนอย่างถูกต้อง

การสอนที่ไม่เหมาะสมของคริสตจักร

ขาดผู้นำในการต่อต้านอคติ

สาเหตุรากเหง้า

ขั้นตอนที่ 6: การจัดทำข้อมูลขึ้นมา

เมื่อท่านได้ดูข้อมูลทั้งหมดและหาข้อสรุปบางอย่างได้แล้ว
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะจัดทำรายงานสั้น ๆ ขึ้นมา

ส่วนใหญ่แล้วรายงานนี้มักจะถูกเรียกว่ารายงานข้อมูล
พื้นฐาน ซึ่งจะช่วยท่านในการเปรียบเทียบสถานการณ์
ขณะปัจจุบันกับสถานการณ์ในอนาคต

หากท่านได้รับทุนจากผู้บริจาคในอนาคต สิ่งนี้คือ
ข้อมูลสำคัญที่จะนำมาใช้ในการเขียนรายงานเพื่อ
แจ้งให้ทราบถึงความก้าวหน้าของโครงการชุมชนของท่าน

ส่วนที่ 5: การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง

นี่คือส่วนสำคัญที่คริสตจักรและชุมชนควรสะท้อนคิดใคร่ครวญถึงสิ่งที่ทำได้ และสิ่งใดที่สามารถทำให้ดีกว่านั้นได้ในแบบที่พวกเขาได้เรียนรู้และได้ทำงานด้วยกันไปแล้ว

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 1: เราควรจะทำงานกับชุมชนของเราอย่างไร ?

1. เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง เราจะทำงานร่วมกับชุมชนอย่างดีที่สุดได้อย่างไร ?
2. เราจะช่วยคริสตจักรและชุมชนให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคตได้อย่างไร ?
3. เราได้รวมเอาคนที่อ่อนแอและไม่ได้รับความสำคัญเข้ามาในการอภิปรายต่าง ๆ และการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือไม่ ?

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 2: การบรรยายลักษณะชุมชน

1. เราได้บรรยายลักษณะของชุมชนอย่างถูกต้องหรือไม่ และได้ระบุจุดแข็งและความต้องการต่าง ๆ ของชุมชนหรือไม่ ?
2. ความเห็นของทุกคนได้ถูกแสดงไว้ในการบรรยายลักษณะของชุมชนหรือไม่ ?
3. เครื่องมือต่าง ๆ มีประโยชน์หรือไม่? เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อพัฒนาให้เครื่องมือเหล่านั้นดียิ่งขึ้น ?

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 3: การรวบรวมข้อมูล

1. เราได้สร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของหรือไม่ ขณะเก็บข้อมูลจากสมาชิกชุมชน ?
2. เราคิดว่าเราได้ข้อมูลจากชุมชนอย่างเพียงพอหรือไม่ ? หากไม่ เราควรหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ อันใดบ้าง ?

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 4: การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ชุมชนเข้าใจข้อมูลทั้งหมดที่ถูกนำเสนอให้กับพวกเขาหรือไม่ ?
2. มีความเข้าใจร่วมกันถึงปัญหาสำคัญต่าง ๆ หรือไม่ ?

เล่มที่ 3

ระยะที่ 3

การคิดฝันและวางแผนปฏิบัติงาน

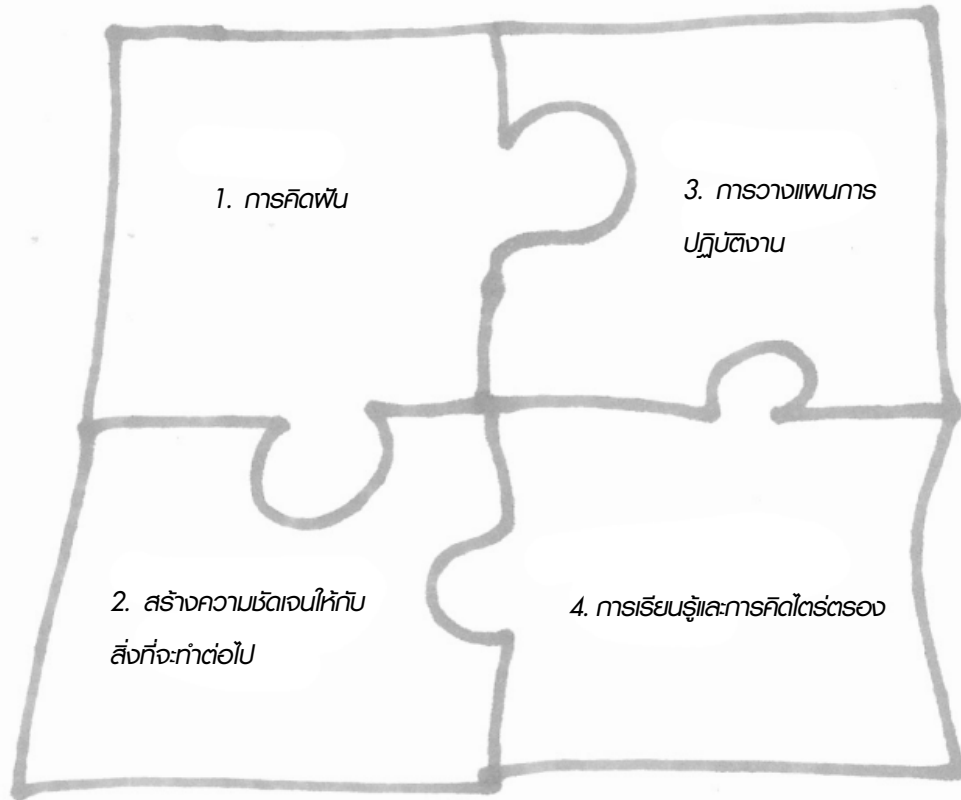
ส่วนที่ 1: การคิดฝัน	3
ส่วนที่ 2: การสร้างความชัดเจนกับสิ่งที่ทำต่อไป	7
ส่วนที่ 3: การวางแผนปฏิบัติงานและจัดระเบียบ ให้กับตัวของเราเอง	11
ส่วนที่ 4: การเขียนรู้และความคิดใคร่ครวญ	22

ภาพรวมของระยะที่ 3: การคิดค้นและวางแผนปฏิบัติงาน

เป้าหมายของระยะนี้:

เพื่อช่วยคนให้ตระหนักถึงความฝันของพวกเขาขณะที่พัฒนาแผนการปฏิบัติงานที่นำไปใช้ได้จริงขึ้นมา

ระยะที่ 3 ประกอบไปด้วย 4 ส่วน

เช่นเดียวกับระยะที่ 2: การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน ในระยะนี้มีการศึกษาพระคัมภีร์ตลอดทั้งระยะ ซึ่งจะนำไปใช้กับคริสตจักร หรือนำไปใช้กับคริสตจักรและชุมชนได้ตามความเหมาะสม

ส่วนที่ 1: การคิดค้น

เป้าหมายของส่วนที่ 1:

ให้เวลากับทุกคนเพื่อฝันถึงวิธีที่ดีที่สุดที่จะตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ที่พวกเขาระบุไว้แล้วในชุมชน หากท่านต้องการทำแบบฝึกหัดนี้ควบคู่ไปกับการศึกษาพระคัมภีร์ โปรดใช้การศึกษาพระคัมภีร์ในหน้า 113

บทเริ่มต้นสู่การสร้างฝัน

ส่วนนี้คือการให้ผู้เข้าร่วมได้มีโอกาสคิดฝันถึงหนทางแก้ไขต่าง ๆ ให้กับบรรดาปัญหาที่พวกเขาเข้าใจและได้วิเคราะห์ไปแล้วในระยะเวลาที่ผ่านมา มีอันตรายนอนอยู่ที่นั่นเสมอ เมื่อเราระบุความต้องการได้แล้ว เรามักจะกระโดดเข้าวางแผนแก้ไขทันที แต่ในประสบการณ์ของพวกเขาแล้ว เป็นการดีที่จะให้เวลาสักหน่อยเพื่อคิดฝันรอบ ๆ ปัญหา เพื่อให้พื้นที่ในการหาวิธีแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านอาจจะไม่ทันคิดถึงมันและสิ่งนี้อาจช่วยให้เราเปิดรับการนำของพระเจ้าและจับใจต่อวิธีที่มุ่งไปข้างหน้า เราต้องการเวลาเพื่อตัดสินใจว่าวิธีใดมีความเหมาะสมมากที่สุดในการจัดการกับปัญหาที่เราระบุเอาไว้แล้ว

ในระยะเวลาการทำงานนี้มีเอกสารหลายชิ้นที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถมองเห็นภาพความฝันของพวกเขาได้ เพื่อที่สิ่งนี้จะได้รับการบอกเล่าและสื่อสารกับคนอื่น ๆ ก่อนที่จะเข้าไปในรายละเอียดแผนโครงการ

กรณีศึกษา:

ในพื้นที่ ๆ ห่างไกลในเคนยา ผู้คนในเผ่ามาไซบางคนได้ทำโครงการหนึ่งที่คล้ายคลึงกับคู่มือฯ พวกเขาฝันถึงการมีสายโทรศัพท์เป็นของตัวเอง วิทยากรกระบวนการพยายามดึงพวกเขาออกจากการติดตามความฝันที่ไม่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงอันนี้ อย่างไรก็ตาม ภายใน 18 เดือน พวกเขาได้ทำให้การติดตั้งเสาโทรศัพท์มือถือเป็นความจริงขึ้นมาได้ ผ่านผู้ให้บริการทางด้านเครือข่ายรายใหญ่รายหนึ่ง เวลานี้พวกเขามีเครือข่ายที่ครอบคลุมพื้นที่อย่างน่าอัศจรรย์ และมีสถานที่เพื่อชาร์จโทรศัพท์ของพวกเขา

วิธีทำทีละขั้นตอนตามลำดับ

1. หาสถานที่ ๆ อบอุ่นสบายและสะดวกสบาย
2. อธิบายให้กลุ่มฟังว่าเราจะใช้เวลาทั้งหมดในการประชุมนี้คิดฝันถึงวิธีแก้ปัญหาที่สมบูรณ์แบบสำหรับหนึ่งความต้องการหรือมากกว่านั้นที่เราได้ระบุเอาไว้แล้วในชุมชนของเรา
3. เชิญให้ผู้เข้าร่วมทุกคนหามุมหนึ่งในห้องหรือในสถานที่ ๆ ท่านเลือกไว้ ที่พวกเขาจะรู้สึกสบายใจ และส่งเสริมให้พวกเขาคิดฝัน บอกให้พวกเขาทราบว่าเขามีเวลาเท่าใด
4. หลังจากหนึ่งชั่วโมงผ่านไป หรือนานเท่าใดก็ตามที่ท่านได้กำหนดไว้ ขอให้ทุกคนเขียนหรือวาดรูปความฝันของพวกเขาลงบนกระดาษหรือการ์ด
5. แบ่งผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มย่อยและเชิญพวกเขาให้เล่นบทบาทสมมติตามความฝันที่คิดเอาไว้ หรือเขียนภาพที่พวกเขาสามารถแบ่งปันให้คนอื่น ๆ ดูได้
6. ในกลุ่มใหญ่ อภิปรายถึงแนวทางทั่วไปของความฝันเหล่านั้น และค้นหาว่าความฝันต่าง ๆ ควรจะถูกจัดลำดับความสำคัญอย่างไร หรือผนวกรวมกันเป็นความฝันร่วมกัน

การศึกษาพระคัมภีร์

ความหวังในอนาคต

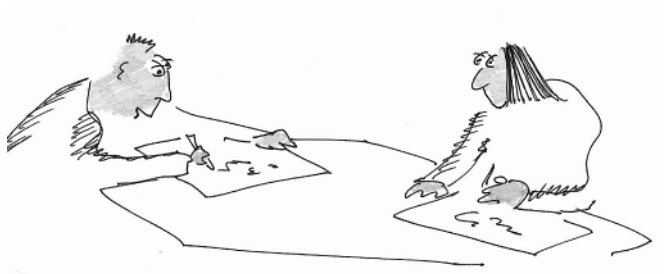
อ่าน เศคาริยาห์ 8:3-23

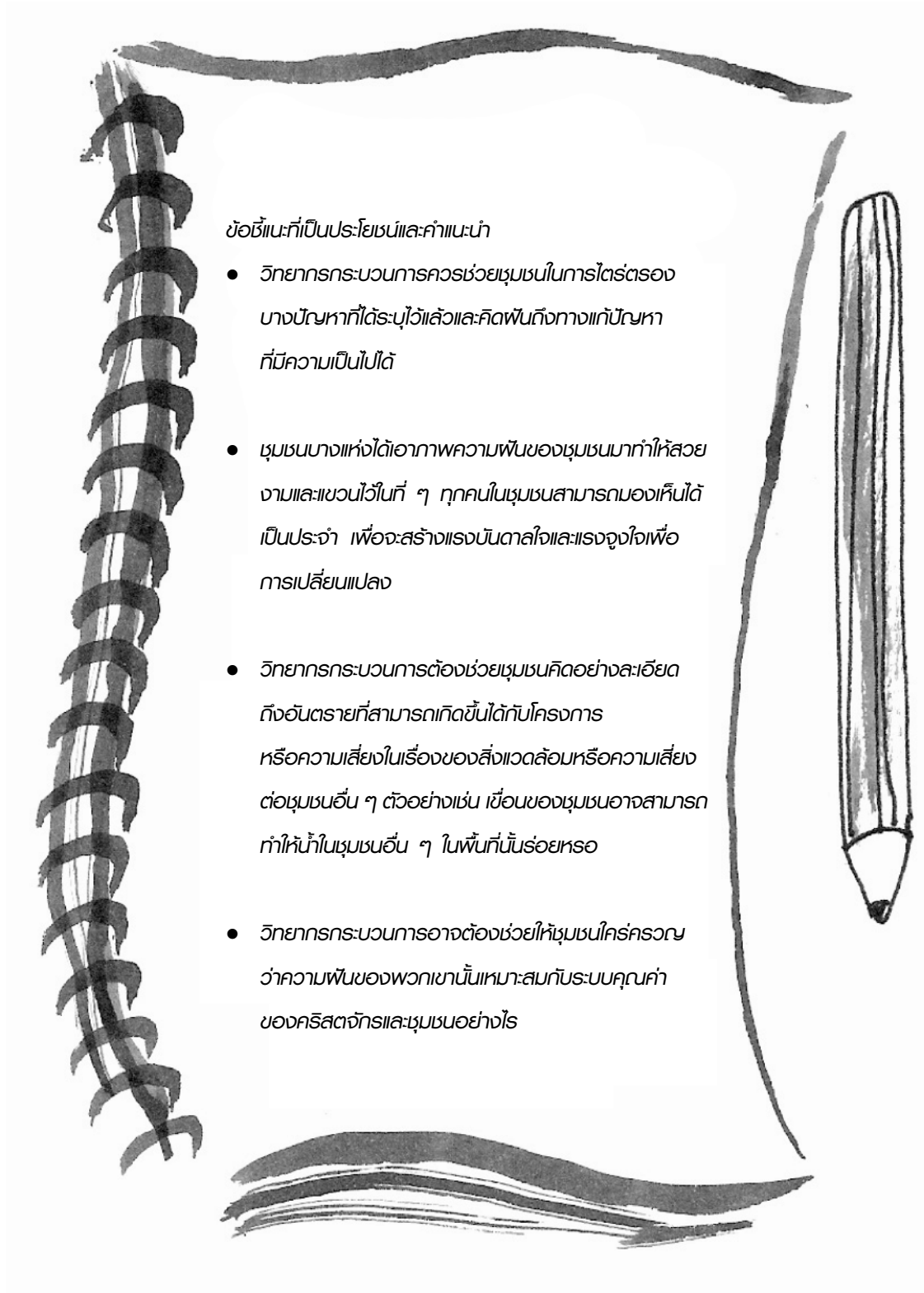
ข้อความนี้คือพระสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะช่วยพระเยรูซาเล็ม เศคาริยาห์วาดภาพของเยรูซาเล็มที่จะได้รับการช่วยพรวาง

1. ขอให้ผู้เข้าเรียนเขียนรายการการช่วยพร หรือวาดภาพของเยรูซาเล็มในอนาคต

2. จากนั้นขอให้พวกเขาวาดภาพชุมชนในอนาคตที่พวกเขาอยากเห็น
3. แบ่งคนเป็นกลุ่มละ 2-3 คนเพื่อเล่าภาพของพวกเขาให้แกกันและกัน จากนั้นเชิญให้บางคนขึ้นมาเล่าถึงภาพของพวกเขาให้กับกลุ่มใหญ่

ส่วนที่ 2: สร้างความชัดเจนให้กับสิ่งที่จะทำต่อไป

เป้าหมายของส่วนที่ 2 :

เป้าหมายคือการช่วยกลุ่มให้คิดอย่างรอบคอบในเรื่องของรายละเอียดที่ลึกลงสำหรับโครงการที่พวกเขาต้องการทำ เพื่อให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะมีสิ่งใดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คริสตจักรและชุมชนมีความเป็นเจ้าของโครงการนี้

ขั้นตอนหลัก

1. หากมีความเหมาะสม ให้จัดทำการศึกษาพระคัมภีร์ในอิสยาห์ 65
2. ใช้ "สามเหลี่ยมแห่งความฝัน" เพื่อระดมความคิดหาวิธีต่าง ๆ ที่ควรทำเพื่อทำความฝันให้เป็นจริง
3. ใช้แบบฝึกหัด "กำลังจะไปตลาด" เพื่อดูว่าทุกคนเห็นพ้องต้องกันหรือไม่และเพื่อรวบรวมความเข้าใจเจาะลึกใหม่ ๆ ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อโครงการ

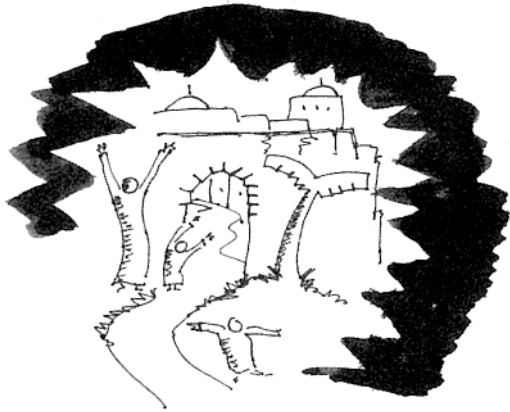
ขั้นที่ 1: การศึกษาพระคัมภีร์

นิมิตของอิสยาห์

อ่านอิสยาห์ 65:17-25

ในระหว่างการกล่าวเตือนอิสราเอลอย่างเคร่งเครียดจริงจัง พระเจ้าทรงตรัสผ่านอิสยาห์เพื่อให้คำพยากรณ์ที่สร้างแรงบันดาลใจต่ออนาคต

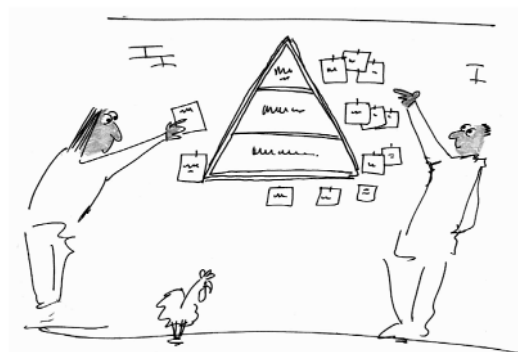
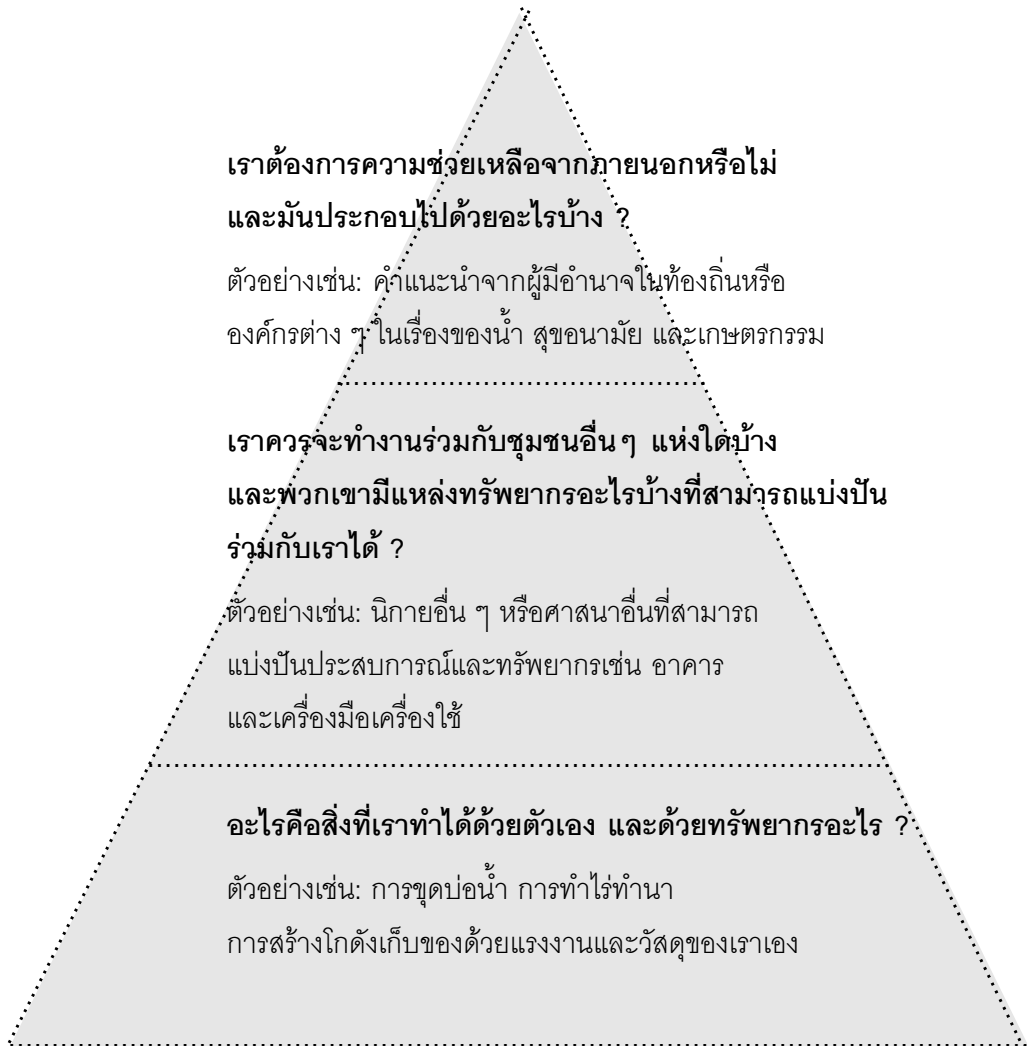

1. อะไรคือการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่พระเจ้าจะทรงนำมาให้ ?
2. สิ่งเลวร้ายอะไรบ้างที่จะหยุดเกิดขึ้น ?
3. สิ่งดีอะไรบ้างที่จะเริ่มเกิดขึ้น ?
4. ความหวังอะไรที่ท่านมีต่อชุมชนของท่าน ?
5. นิมิตของอิสยาห์ส่วนใดที่ท่านอยากให้ออกมาเป็นความจริงขึ้นมาในชุมชนของท่านมากที่สุด ?
6. ท่านมีความหวังอื่น ๆ หรือความฝันอื่น ๆ สำหรับชุมชนของท่านหรือไม่? สิ่งนั้นคืออะไร ?
7. ความรู้ที่ว่าในวันหนึ่งนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้พระสัญญาทั้งหมดของพระองค์สำเร็จได้เปลี่ยนสิ่งที่ท่านทำในตอนนี้อย่างไรบ้าง ?

ประเด็นหลัก: พระเจ้าทรงสัญญาที่จะนำการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่น่าเชื่อมายังประชาชนชาวอิสราเอล และพระองค์ทรงสัญญาที่จะทำเช่นนั้นในชุมชนของพวกเราเช่นกัน

ขั้นที่ 2: สามเหลี่ยมแห่งความฝัน

เมื่อกลุ่มเห็นด้วยความฝันในอนาคตแล้ว ให้พวกเขาระดมสมองหาวิธีในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ฝันเป็นจริง จากนั้น นำวิธีต่าง ๆ นี้มาจัดกลุ่มเข้าด้วยกันลงได้คำถามในสามเหลี่ยมด้านล่างนี้ อาจจะเป็นการดีที่จะวาดภาพสามเหลี่ยมขนาดใหญ่ที่ทุกคนสามารถมองเห็นความคิดที่แตกต่างกันนั้นได้ สิ่งนี้จะช่วยให้ทั้งกลุ่มได้จัดลำดับความสำคัญถึงวิธีที่พวกเขาสามารถที่จะทำได้ที่ดีที่สุดด้วยตัวของพวกเขาเอง

ขั้นตอนที่ 3: กำลังจะไปตลาด

จุดประสงค์

กิจกรรมนี้ถูกออกแบบมาเพื่อค้นหาว่าคนอุทิศตัวให้กับความคิดริเริ่มหรือกับโครงการอย่างไรบ้าง โปรดดูการบรรยายด้านล่างและวาดหรือเขียนบรรยายภาพเหล่านี้ลงบนแผ่นกระดาษและติดไว้รอบ ๆ ห้อง ให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงตัวโครงการและพวกเขา รู้สึกอย่างไรกับโครงการและตัวของพวกเขากำลังอยู่ ณ จุดใดของแผ่นกระดาษต่าง ๆ เหล่านี้

1. ยังอยู่ที่บ้าน - ไม่สนใจที่จะไป (ไม่สนใจโครงการนี้)
2. กำลังเดินไปที่ป้ายรถเมล์ (คิดว่าสิ่งนี้เป็นความคิดที่ดี แต่ยังไม่อุทิศตนให้กับมัน)
3. กำลังขึ้นรถเมล์ (อุทิศตนแต่ยังต้องการข้อมูลเพิ่มเติม)
4. อยู่บนรถเมล์และเพลิดเพลินกับการดูวิวผ่านหน้าต่าง (อุทิศตนให้กับมันและมีแรงจูงใจ)
5. เดินรอบตลาดเพลิดเพลินกับบรรยากาศและผู้คน (อุทิศตนอย่างเต็มตัวและพร้อมที่จะรับมือกับความท้าทาย)

เมื่อทุกคนยืนอยู่ในที่ต่าง ๆ แล้ว ให้ถามพวกเขาบางคนว่าเพราะอะไรพวกเขาจึงยืนอยู่ที่นั่น จากนั้นถามพวกเขาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะช่วยพวกเขาให้เคลื่อนไปในจุดที่อุทิศตนมากกว่านี้ ความคิดจะะลิกเหล่านี้ อาจเป็นประโยชน์ในการเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ ที่กลุ่มไม่ได้คิดถึงมาก่อนและสามารถเอาไปใช้สร้างความชัดเจนให้กับแง่มุมบางอย่างของโครงการนั้นที่คนต้องการจะทำ

แบบฝึกหัดนี้สามารถนำไปใช้ได้หลายจุดระหว่างโครงการ เพื่อค้นหาว่าคนยังคงอุทิศตนอยู่หรือไม่เมื่อเทียบกับตอนต้น หรือมีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงหรือไม่

ส่วนที่ 3: การวางแผนปฏิบัติงาน

เป้าหมายของส่วนที่ 3:

เพื่อช่วยชุมชนตั้งเป้าหมายและพัฒนาแผนการปฏิบัติงานขึ้นมา

ขั้นตอนหลัก

1. ทำการศึกษาพระคัมภีร์ในหัวข้อ "การเดินบนน้ำ" หากมีความเหมาะสม
2. วางแผนโครงการโดยทำแบบฝึกหัดรถเมล์เล็ก
3. ใช้ตารางการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแบบฝึกหัดรถเมล์เล็กให้กลายเป็นแผนขึ้นมา
4. ใช้กิจกรรมราวตากผ้าเพื่อวางแผนว่ากิจกรรมใดควรเกิดขึ้นเมื่อใด
5. ทดสอบแผนโดยใช้เหตุการณ์ต่าง ๆ
6. ตรวจสอบทวนตารางการวางแผนต่าง ๆ
7. คิดถึงโครงสร้างที่ดีที่สุดสำหรับกลุ่มเพื่อการบริหารโครงการ

ขั้นตอนที่ 1: การศึกษาพระคัมภีร์

การทรงดำเนินบนน้ำ

อุโมจาคือการนำการเปลี่ยนแปลงทางบวกมาสู่ชุมชนและเปลี่ยนแปลงครอบครัวและบุคคล **อุโมจา** เกี่ยวข้องกับการลงเสียงและต้องใช้ความกล้าหาญและความเชื่อที่บางครั้งอาจมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น หรืออาจจะพบเจอกับคนที่เราอาจจะไม่ชอบหรือมีอคติต่อพวกเขา

การศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้หนุนใจเราให้ลงเสียง ด้วยความมั่นใจที่ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและจะทรงนำเรา และช่วยเราผ่านความยากลำบากทั้งหลายที่เราอาจพบเจอ

หากท่านต้องการ ท่านอาจจะแบ่งการศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้ออกเป็นสามส่วน: การมองเห็นลม การทรงดำเนินบนน้ำ และการเพ่งมองไปที่พระเยซู

อ่านมาระโก 6:45-56

การมองเห็นลม

1. มีแง่มุมใดในโครงการนี้ที่ท่านรู้สึกกลัวอย่างที่สุด หรืออาจทำให้ท่านรู้สึกไม่ไว้วางใจในพระเจ้า
2. สิ่งเหล่านี้จะได้รับการจัดการในทางปฏิบัติ และทางจิตวิญญาณได้อย่างไร ?
3. อะไรคืออีกก้าวหนึ่งที่ท่านสามารถก้าวออกมาได้ เพื่อจัดการกับความกลัวเหล่านี้ ?
4. ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างที่พระเจ้า ทรงช่วยให้ท่านสามารถกล้าลงเสียงได้ ?

การทรงดำเนินบนน้ำ

1. ความท้าทายและปัญหาในอดีตที่ท่านเผชิญ ส่งผลต่อการเติบโตทางจิตวิญญาณ ของท่านอย่างไรบ้าง ?
2. ท่านคิดว่าทีมของโครงการจะสามารถเติบโต ผ่านความท้าทายได้โดยวิธีใดบ้าง ?
3. เราจะหาเวลาและพื้นที่ในการใคร่ครวญ ความท้าทายต่าง ๆ ได้อย่างไร และอธิษฐานเผื่อสิ่งเหล่านั้น ?

การเพ่งมองพระเยซู

1. อะไรคือสิ่งที่ช่วยเราให้ก้าวออกมาและกล้าที่จะเสี่ยง ?
2. เราจะหนุนใจกันและกันได้ได้อย่างไร ?

อธิษฐาน

เราอธิษฐานที่ท่านจะมีกำลังที่จะต่อสู้กับการเดินทางอันยาวนานนี้ - ไม่ใช่กำลังอันน่ากลัวของฟันที่ขบกัน แน่นแต่เป็นกำลังแห่งพระสิริที่พระเจ้าทรงประทานให้ กำลังที่ทนทานต่อสิ่งที่ไม่อาจทนทานได้และทะลอก มาเป็นความชื่นชมยินดี การขอบพระคุณพระบิดาผู้ทรงทำให้เราเข้มแข็งพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของทุกสิ่งที่ดี สดใสและงดงามที่พระองค์ทรงมีไว้สำหรับเรา

(โคโลสี 1:11 จากพระคัมภีร์ฉบับ The Message)

เขียนคำพูดต่าง ๆ เหล่านี้ลงบนกระดาษและนำไปติดไว้รอบ ๆ ห้อง หรืออีกวิธีหนึ่ง เขียนพวกมันลงบนกระดานดำ เชิญให้ทุกคนเลือกคำพูดหนึ่งอันที่พวกเขาคิดว่ามีประโยชน์และเล่าให้ทุกคนในกลุ่มฟังว่าเหตุใดพวกเขาจึงชอบคำพูดนั้นและมันหมายความว่าอย่างไรในทางปฏิบัติ หากการอ่านหนังสือเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขา ขอให้คนหนึ่งช่วยอ่านให้ฟัง และเชิญให้คนเลือกคำพูดคนละหนึ่งอัน

หากท่านต้องการเดินบนน้ำ ท่านจะต้องเตรียมตัวว่าอย่างแรกนั้นเท้าของท่านจะเปียก จากนั้น ท่านจะพบว่ามันคุ้มค่าที่ได้ออกก้าวแรกนั้น

เมื่อเราพุ่งความสนใจไปที่กำลังของพายุมากกว่าการสติของพระเจ้าแล้วล่ะก็ เรากำลังมีปัญหา

เมื่อท่านรับเอาความท้าทาย นี้จะสร้างคุณลักษณะให้แก่อัน แม้ว่ามันไม่ได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์แบบก็ตาม

ชีวิตของเราไม่ใช่การดูแลตัวเองแต่เป็นการแสดงความกล้าหาญและการรับใช้

พระเจ้าทรงรักท่านเมื่อท่านอยู่ในเรือ - แต่อะไรหนอที่อาจคอยท่านอยู่ข้างนอกเรือ หากท่านวางใจพระองค์มากกว่านี้ ?

เปโตรทรานดีถึงความปีติยินดี เมื่อพระเยซูทรงช่วยเขาเอาไว้ในขณะที่มีความต้องการอย่างที่สุด เมื่อท่านล้มลง พระเยซูจะทรงอยู่ที่นั่นเพื่อพุงท่านขึ้นมา - ท่านจะไม่ล้มแต่เพียงลำพัง

มันคือความตั้งใจของเปโตรนั่นเองที่จะเสี่ยงที่จะล้มเหลวและสิ่งนั้นช่วยเขาให้เติบโต

บางครั้ง เมื่อความช่วยเหลือต่าง ๆ ในชีวิตของท่านถูกดึงออกไปเสียหมด และท่านพบว่าท่านมีแค่เพียงพระเจ้าองค์เดียว ท่านจะค้นพบว่าพระเจ้านั้นเองคือทุกอย่างที่ท่านต้องการ

การออกจากเรือในขณะที่ไม่มั่นคงและน้ำก็ขุ่นนั้นก็ยากพอแล้ว แต่ในชีวิตจริงมันแทบจะไม่เป็นเช่นนั้น

ในสิ่งที่ท่านแสดงออกมาเมื่อท่านเผชิญกับพายุนั้น ได้ทำให้ท่านค้นพบว่ามီးอะไรอยู่ในตัวท่าน และตัดสินใจว่าอะไรที่อยู่เบื้องหน้าท่าน

เรามีทางเลือกที่จะตอบสนองพายุชีวิต ที่จะทนทานมันหรือที่จะโอบกอดมัน เราจะเปิดตัวต่อโอกาสที่มาในพายุเหล่านั้นหรือไม่ หรือจะแค่รออยู่ที่นั่น

ขั้นที่ 2: แบบฝึกหัดรถแมสลีก

แบบฝึกหัดนี้อาจถูกทำไปก่อนหน้ากับคริสตจักร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกสร้างวิสัยทัศน์ของพวกเขา และอาจจะมีประโยชน์ที่จะทำซ้ำอีกครั้งเพื่อช่วยให้ชุมชนเริ่มคิดว่าอะไรคือขั้นตอนสำคัญในการวางแผนโครงการ ความจริงที่ว่าคริสตจักรได้ทำแบบฝึกหัดนี้ไปแล้วครั้งหนึ่งจะช่วยให้พวกเขามีความมั่นใจที่จะทำมันอีกครั้งพร้อมกับชุมชน

ตัวอย่าง:

1. เราต้องการทำอะไร ?

- โครงการสร้างรายได้ให้กับเยาวชน

2. เหตุใดเราถึงอยากทำสิ่งนั้น ?

- คนหนุ่มสาวต้องการรายได้และความรู้สึกเติมเต็ม

3. เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ?

- ระบุสิ่งต่าง ๆ ที่คนหนุ่มสาวสามารถทำได้เพื่อสร้างรายได้
- จัดตั้งคณะกรรมการสำหรับกลุ่มย่อย
- ฝึกอบรมกรรมการในด้านทักษะและความรู้

4. เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง ?

- คนหนุ่มสาว

5. เราต้องการใครบ้าง ?

- คนหนุ่มสาว
- คนทำงานที่เป็นเยาวชน
- ผู้นำชุมชนท้องถิ่น
- ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่น

6. มีอะไรที่จะยับยั้งเราได้บ้าง ?

- คนหนุ่มสาวขาดแรงจูงใจ
- ผู้นำคริสตจักรไม่มีการสนับสนุนคนหนุ่มสาว
- ขาดความร่วมมือจากผู้นำชุมชน

7. อะไรที่อาจเป็นอุปสรรคได้บ้าง ?

- การเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด
- การขาดการอุทิศตนจากกลุ่ม
- ล้มเหลวที่จะจัดการกับเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

วางแผนสร้างให้กับแฟนของท่าน

วิธีหนึ่งในการวางแผนสร้างให้กับแฟนของท่านคือการใช้หัวข้อต่าง ๆ ด้านล่างนี้

1. อะไรคือสิ่งที่เรากำลังจะทำ ?

สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เราสามารถทำได้จริงเพื่อให้เป้าหมายสำเร็จ ตัวอย่างเช่น อาจเป็นการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างทักษะให้กับผู้หญิงและเด็กกำพร้าเพื่อที่พวกเขาจะเรียนรู้วิธีหาเงินผ่านการขายเครื่องหัตถกรรม หรือการพัฒนาวิธีทางการเกษตรต่าง ๆ

2. ทำไมเราถึงต้องการทำสิ่งนี้ ?

นี่คือภาพรวมของทิศทางที่โครงการต้องการจะทำให้สำเร็จและเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้นไปอีกด้วย เช่นเดียวกับรถเมล์เล็กที่ต้องมีทิศทางในการเดินทาง โครงการของเราที่ต้องการเป้าหมายเช่นเดียวกัน สิ่งนี้อาจเป็นความต้องการเพิ่มรายได้ให้กับผู้หญิงที่อ่อนแอหรือเด็กกำพร้าในชุมชน หรือการปรับปรุงน้ำและสุขอนามัยในชุมชน

3. เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ?

สิ่งเหล่านี้คืองานต่าง ๆ ที่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการจะต้องทำ เพื่อให้แน่ใจว่างานได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตัวอย่างเช่น การหาคนที่จะสอนกลุ่มแม่ข่ายและเด็กกำพร้าให้มีทักษะพื้นฐานด้านการตลาดและจัดหาสถานที่สำหรับการฝึกอบรมนี้

4. เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง ?

เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องคิดถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ซึ่งจะต้องถูกใช้ในโครงการนี้ อาจประกอบไปด้วยแรงงานคน เวลา ประสบการณ์หรือทักษะ เช่นเดียวกับทรัพยากรทางธรรมชาติต่าง ๆ ความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ เงิน และการอธิษฐาน เป็นเรื่องสำคัญด้วยเช่นกันที่จะพิจารณาว่าทรัพยากรใดที่กำลังตกอยู่ในความเสี่ยง หรือกำลังร่อยหรอ และความคิดในการทำโครงการนี้จะทำให้สถานการณ์ดีขึ้นหรือแย่ลง

5. ใครควรร่วมงานนี้บ้าง ?

นี่คือการพิจารณาถึงผู้ที่ควรจะมีส่วนร่วมในการออกแบบ ดำเนินงาน และประเมินผลโครงการ และควรจะรวมเอาผู้ที่ได้รับผลประโยชน์และเจ้าหน้าที่โครงการ ผู้นำคริสตจักร สมาชิกคริสตจักร และเจ้าหน้าที่รัฐของท้องถิ่นเอาไว้ด้วย

6. อะไรที่อาจยับยั้งเราไว้ได้บ้าง ?

นี่คือการมองสิ่งที่อาจจะหยุดไม่ให้โครงการได้เริ่มออกตัว สิ่งนี้อาจเป็นการต่อต้านจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชน การขาดเงินทุน หรือการขาดทักษะและประสบการณ์

7. อะไรที่อาจกีดขวางการทำงานของเรานะ ?

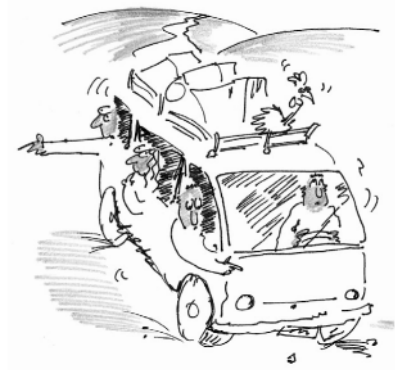
นี่คือทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจขัดขวางโครงการของเราหลังจากที่ได้เริ่มออกตัวไปแล้ว สิ่งเหล่านี้อาจเป็นความขัดแย้งในท้องถิ่น ภูมิอากาศที่ผิดปกติ ความเจ็บป่วยของเจ้าหน้าที่โครงการ หรือนโยบายของรัฐบาล

8. งบประมาณ

เมื่อท่านได้ดูกิจกรรมทั้งหมดที่โครงการจะต้องทำแล้ว เป็นความคิดที่ดีที่จะดูว่ากิจกรรมเหล่านี้จะมีค่าใช้จ่ายเท่าใด

ขั้นตอนที่ 3: ตารางการวางแผนโครงการ

ชื่อโครงการ	
สิ่งที่เราจะทำคืออะไร ?	
เหตุใดเราจึงต้องการทำสิ่งนี้ ?	
เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? 1. ใครจะเป็นคนทำอะไร ? 2. เราควรจะเริ่มงานนี้เมื่อใด ? 3. เราจะต้องเตรียมอะไรบ้าง ? 4. เราจะเริ่มเตรียมงานเมื่อใด ? 5. มีค่าใช้จ่ายเท่าใด ? - ต้องใช้เวลานานเท่าใด ? - ต้องใช้เงินจำนวนเท่าใด ?	

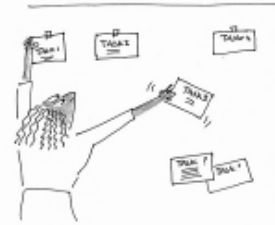
ขั้นที่ 4: การวางแผนสำหรับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

บทนำ

ณ จุดเริ่มต้นของโครงการ เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทำให้งานทุกงานมีความชัดเจน และใครจะเป็นผู้ทำงานเหล่านั้น ส่วนสำคัญในขั้นตอนนี้คือการจัดลำดับความสำคัญของงานใดจะต้องทำให้เสร็จก่อน

กิจกรรมการจัดลำดับความสำคัญ

เพื่อแนะนำให้ทราบถึงความสำคัญของการจัดลำดับความสำคัญ ให้กลุ่มอภิปรายปริศนาด้านล่างนี้ และต่อด้วยกิจกรรมราวตากผ้า

"ชายคนหนึ่งมีของสามอย่าง: หมาป่าไฮยีน่า ไบมันฝรั่งจำนวนหนึ่ง และแพะหนึ่งตัว ของทั้งหมดนี้มีค่าต่อเขาเท่าเทียมกัน เขาจะต้องข้ามแม่น้ำขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง แต่เรือสามารถพาตัวเขาไปได้กับสิ่งของเพียงหนึ่งอย่างเท่านั้น หากหมาป่าไฮยีน่าถูกทิ้งไว้บนฝั่งกับแพะ แพะก็就会被หมาป่ากิน หากแพะถูกทิ้งไว้กับไบมันฝรั่ง ๆ ก็จะถูกแพะกิน ชายคนนี้จะพาของทั้งสามสิ่งนี้ข้ามแม่น้ำอย่างปลอดภัยได้อย่างไร?"

ท่านอาจให้ชุมชนแสดงปริศนาเรื่องนี้และพยายามค้นหาคำตอบ

(คำเฉลยคือ: การเดินทางครั้งที่ 1. พาแพะข้ามไปก่อน กลับมาเรือเปล่า การเดินทางครั้งที่ 2: พาไฮยีน่าไป พาแพะกลับมาด้วยการเดินทางครั้งที่ 3: พาไบมันฝรั่งไปอีกฝั่ง กลับมาเรือเปล่า การเดินทางครั้งที่ 4: มารับแพะข้ามไปอีกฝั่ง

แบบฝึกหัดนี้สามารถช่วยให้ชุมชนใคร่ครวญถึงลำดับความสำคัญต่าง ๆ ทรัพยากรของชุมชน อย่างเช่นเรือ อาจจะมีขนาดเล็กเกินไปที่จะทำอะไรทุกอย่างในครั้งเดียว ดังนั้น จึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ งานบางอย่างอาจออกมาดีที่สุดหากทำตามขั้นตอนเฉพาะของมัน และการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งก่อนก็อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตด้านต่าง ๆ ของชุมชน ตัวอย่างเช่น การตัดต้นไม้ในบริเวณรอบ ๆ ออกจนหมดเพื่อปลูกบ้านหรือทำไร่ทำนาอาจทำให้อ่างน้ำหนึ่งดีขึ้น แต่สิ่งนี้จะนำไปสู่ปริมาณน้ำฝนที่น้อยลงและพืชผลที่คุณภาพไม่ดีในระยะยาว

กิจกรรมราวตากผ้า

บทนำ

กิจกรรมนี้เป็นการพยายามช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้เห็นภาพสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาจะต้องทำเพื่อให้โครงการสำเร็จ ให้กลุ่มได้เห็นภาพกิจกรรมต่าง ๆ บนกระดาษ จากนั้นให้กลุ่มได้อภิปรายว่าควรจัดลำดับสิ่งต่าง ๆ อย่างไร

วิธีทำตามลำดับ

1. เขียนรายการเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำเพื่อให้โครงการนี้สำเร็จลงบนกระดาษ และหนีบพวกมันเอาไว้บนราวตากผ้า หรือเชือก
2. เรียงลำดับกิจกรรมบนเชือกใหม่ตามลำดับที่ควรจะทำ
3. อภิปรายว่ากิจกรรมเหล่านี้ควรถูกจัดทำอย่างไร และต้องมีทักษะและประสบการณ์ใดบ้าง เพื่อในการทำงานเหล่านี้
4. อภิปรายว่าใครคือคนที่เหมาะสมมากที่สุดในการทำกิจกรรมแต่ละอัน และทำเมื่อใด
5. ใช้สถานการณ์ในหน้า 20 เพื่อให้ได้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในเรื่องของปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรพิจารณาเข้ามาพิจารณาด้วยในการวางแผนโครงการ

การวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ

เมื่อท่านได้ตัดสินใจแล้วว่าทำอะไรบ้างและจะทำอย่างไร ตารางด้านล่างนี้เป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับจัดระเบียบว่าท่านจะทำอะไรและทำเมื่อใด

ตารางการวางแผนงาน

	ใคร	เดือน													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
ประชุมทีม/กลุ่ม		x			x				x						
งานที่ 1		เริ่ม		เสร็จ											
งานที่ 2		เริ่ม		เสร็จ											
งานที่ 3				เริ่ม		เสร็จ									
งานที่ 4						เริ่ม				เสร็จ					
งานที่ 5						เริ่ม				เสร็จ					
งานที่ 6										เริ่ม				เสร็จ	
งานที่ 7														เริ่ม	เสร็จ

ขั้นที่ 5: สถานการณ์ต่าง ๆ

แบบฝึกหัดที่มีประโยชน์อีกอันหนึ่งก็คือ การจินตนาการว่าโครงการได้ดำเนินการไปแล้วเป็นเวลาหกเดือน และบุคคลต่าง ๆ ด้านล่างนี้คือบทบาทสมมุติ ให้ผู้เข้าร่วมสมมุติว่าพวกเขาเป็นคนเหล่านั้นและมองย้อนกลับไปและบอกเล่าถึงความรู้สึกของพวกเขาว่าสิ่งต่าง ๆ ได้ดำเนินไปอย่างไรบ้าง ให้เวลาคนสิบนาทีเพื่อคิดถึงบทบาทสมมุติของพวกเขา จากนั้น เชิญพวกเขากลับเข้ากลุ่มและให้แบ่งปันความคิดของพวกเขา ให้กลุ่มได้สังเกตด้วยว่าความคิดที่ตรงตรงกันใดบ้างที่แสดงออกถึงความกลัว ซึ่งความคิดเหล่านั้นควรจะได้รับการดูแลในแผนงานปัจจุบันของโครงการ และให้สังเกตด้วยเช่นกันว่าความรู้สึกใดเป็นสิ่งที่โครงการจะทำได้สำเร็จ และตรวจสอบว่าในแผนของโครงการได้รวมเอาสิ่งเหล่านั้นเข้าไปแล้วหรือไม่

1. สมาชิกชุมชน

ท่านมาร่วมโครงการนี้เป็นเวลา 6 เดือนแล้ว และท่านจะบรรยายทุกอย่างที่ท่านคิดว่ามันดีมาก และสิ่งที่ท่านคิดว่าน่าเป็นห่วง และเป็นเรื่องทำทนายเช่นกัน

2. ผู้นำคริสตจักร

ท่านสนับสนุนโครงการนี้มาตั้งแต่เริ่มแรก และท่านเห็นว่ากลุ่มนี้ได้ทำงานหนักกันอย่างไรร่างเพื่อที่จะจัดตั้งและบริหารโครงการมาตลอดหกเดือน ท่านจะพูดถึงสิ่งที่คุณคิดว่าโครงการนี้ได้ทำให้กับคริสตจักร และความสัมพันธ์ของโครงการกับชุมชน และผลกระทบของโครงการต่อกลุ่มที่ดำเนินการโครงการนี้

3. สมาชิกชุมชนที่เข้าร่วม

เป็นเวลา 3 เดือนแล้วที่ท่านได้เข้ามาช่วยโครงการ ท่านจะเล่าให้กลุ่มฟังว่าในระยะสั้น ๆ ที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการนั้นเป็นอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านจะเล่าให้ฟังว่าคนอื่น ๆ ในโครงการได้ต้อนรับท่านอย่างไรในสามเดือนนี้ และท่านได้ใช้ ทักษะ และประสบการณ์อะไรไปบ้าง

4. สมาชิกของกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น

ท่านได้มีส่วนร่วมในโครงการมาเป็นเวลา 12 เดือนแล้วระหว่าง การวางแผนและการออกแบบ ในระหว่าง 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้ช่วยในการบริหาร ให้ท่านเล่าให้กลุ่มฟังถึงความชื่นชมยินดี และความท้าทายต่าง ๆ ในตลอด 18 เดือนที่ผ่านมา

ขั้นตอนที่ 6: การตรวจสอบบทกวี

การได้ทำสถานการณ์ต่าง ๆ ด้านบน และให้ความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตรวจตราครั้งสุดท้าย และจะเป็นประโยชน์ที่จะทบทวนแผนงานโครงการทั้งหมดกับกลุ่มเพื่อให้แน่ใจว่าทุกอย่างนั้นถูกครอบคลุมดีแล้ว และทุกคนมีความเข้าใจที่ชัดเจนว่าพวกเขาจะต้องทำอะไรบ้าง

ขั้นที่ 7: โครงสร้างสำหรับการดำเนินงานโครงการ

เมื่อคิดถึงการดำเนินงานโครงการแล้ว เป็นเรื่องสำคัญที่จะคิดว่าโครงการจะได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มคนได้อย่างไร ด้านล่างนี้คือโครงสร้างต่าง ๆ ที่อาจมีความเหมาะสม กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่น อาจจะเหมาะกับโครงสร้างอันใดอันหนึ่งด้านล่างนี้ หรืออาจส่งกลุ่มเล็กกลุ่มหนึ่งเพื่อเป็นตัวแทนของพวกเขาในการเป็นหนึ่งในกลุ่มด้านล่างนี้

ก. กลุ่มทำงานโครงการ

นี่คือกลุ่มที่จะถูกจัดตั้งขึ้นมาสำหรับตลอดระยะเวลาของโครงการ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะมีกลุ่มทำงานโครงการหลายกลุ่มเพื่อช่วยงานโครงการต่าง ๆ ทั่วทั้งชุมชน กลุ่มทำงานโครงการต่าง ๆ นี้ อาจรายงานต่อกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นอย่างน้อยที่สุด จะต้องเป็นผู้ประสานงานที่ได้รับการเสนอชื่อคนหนึ่งหรือผู้นำคนหนึ่งที่จะทำให้แน่ใจว่ากลุ่มทำงานไปได้ด้วยดี พวกเขามีหน้าที่ในการจัดประชุมต่าง ๆ มอบหมายงานต่าง ๆ และทบทวนว่าโครงการกำลังดำเนินไปอย่างไร

ข. คณะกรรมการโครงการ

กลุ่มนี้มีความเป็นทางการมากกว่าและมีหน้าที่และการทำงานที่เจาะจง และมีศักยภาพในการดูแลโครงการหลาย ๆ โครงการในระยะเวลายาวนาน หน้าที่ต่าง ๆ อาจประกอบไปด้วย ผู้ประสานงานหรือประธาน เลขานุการ เภรัญญิก และกลุ่มสมาชิก อาจมีการเลือกตั้งสมาชิกใหม่เข้ามาด้วย และมีการ จัดตั้งระเบียบบัญญัติ ในบางกรณี กรรมการโครงการอาจดูแลชุดของคณะกรรมการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการเฉพาะ เช่น รองคณะกรรมการ สำหรับน้ำและสุขอนามัย โรงเรียน ปศุสัตว์และสุขภาพ

ค. องค์กรชุมชน

นี่คือกลุ่มที่มีสถานะตามกฎหมายที่ควรมีระเบียบบัญญัติและมีสมาชิกที่ได้รับการเลือกเข้ามาและมีโครงสร้างตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ นี่เป็นกลุ่มที่มีความเป็นทางการมากกว่าแต่มีข้อได้เปรียบด้านความถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น องค์กรนี้จึงสามารถดำเนินการขอทุนจากองค์กรตามกฎหมายหรือหน่วยงานต่างชาติ นี่อาจจะเป็นผลลัพธ์จากการทำงานของคณะกรรมการอย่างประสบความสำเร็จในตลอดหลายปี (ดูเล่มที่ 5 หน้า 14-18 สำหรับการจัดตั้งและดำเนินงานองค์กรชุมชน)

การคิดไตร่ตรอง

ท่านคิดว่าโครงสร้างใดที่เหมาะสมที่สุดกับชุมชนของท่านในเวลานี้ ?

ท่านจะต้องสร้างโครงสร้างขึ้นมาใหม่หรือไม่ หรือท่านสามารถทำงานโดยใช้โครงสร้างที่ท่านมีอยู่แล้ว

ส่วนที่ 4: การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง

ส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่คริสตจักรและชุมชนจะต้องทบทวนและคิดใคร่ครวญย้อนกลับไปดูสิ่งที่ดีและสิ่งที่น่าจะทำได้ดีกว่านี้ ในแบบที่พวกเขาได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 1: การคิดฝัน

1. เราจัดทำ "การคิดฝัน" กับชุมชนได้ดีแค่ไหน ?
2. อะไรที่ได้ผลดีที่สุด และอะไรคือสิ่งที่เราควรทำให้ดีกว่านี้ในครั้งต่อไป ?

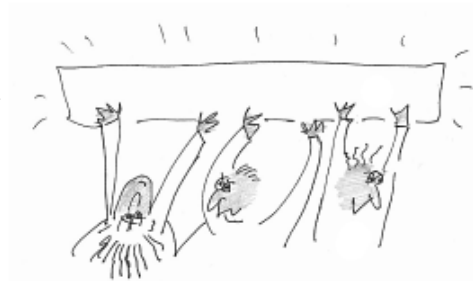

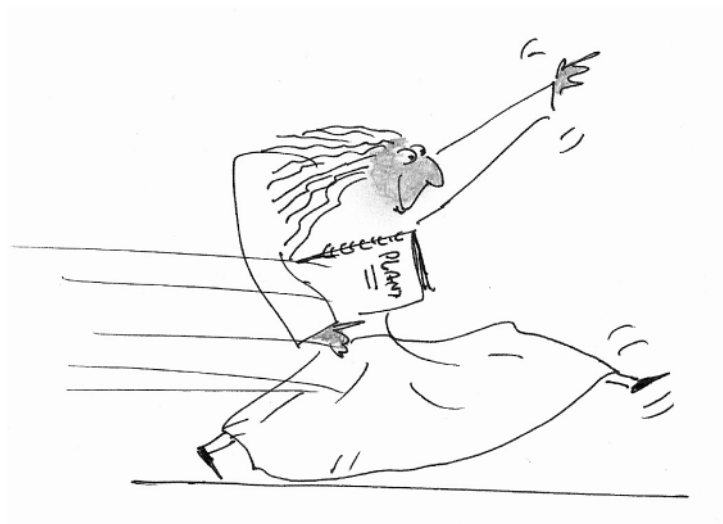
การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 2: สร้างความชัดเจนให้กับสิ่งที่จะทำต่อไป

1. มีความเข้าใจร่วมกันหรือไม่ต่อปัญหาหลักที่ชุมชนกำลังเผชิญอยู่ ?
2. เราในฐานะของชุมชนจัดลำดับความสำคัญของความต้องการที่เราอยากจะทำไปดูแลได้ดีเพียงใด ?

การคิดไตร่ตรองสำหรับส่วนที่ 3: การวางแผนปฏิบัติการ

1. เราวางแผนร่วมกันได้ดีเพียงใด ?
2. แผนการต่าง ๆ ที่เราวางแผนไว้มีความเป็นไปได้จริง และสามารถทำให้สำเร็จได้หรือไม่ ?
3. เราจะวัดความก้าวหน้าของสิ่งต่าง ๆ ที่เรตัดตัดสินใจทำได้อย่างไร ?

เล่มที่ 4

ระยะที่ 4

การลงมือปฏิบัติงาน

1. การศึกษาพระคัมภีร์	3
2. การสร้างความชัดเจนให้กับวัตถุประสงค์ของโครงการ และงานสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องทำเป็นอันดับแรก	4
3. เราจะติดตามผลโครงการของเราอย่างไร ?	5
4. เราควรมอบหมายงานอย่างไร ?	8
5. การจัดการและการให้คุณค่ากับผู้อื่น	9
6. เราจะรักษาแรงจูงใจของเราเอาไว้ได้อย่างไร ?	10
7. การสร้างทีมงาน	12
8. วิธีการจัดประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ	14
9. ทำอย่างไรให้ผู้อื่นรับทราบข้อมูลอยู่เสมอ	18
10. การเก็บรักษานบันทึกการทำงานของโครงการ	19
11. การให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ	20
12. การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง	21

ภาพรวมของระยะที่ 4: การลงมือปฏิบัติงาน

เป้าหมายของระยะนี้:

เพื่อช่วยให้กลุ่มทำงานโครงการได้คิดถึงแง่มุมสำคัญทุกด้านของการดำเนินงานโครงการในแต่ละวัน

เนื้อหาของระยะที่ 4

ระยะนี้ประกอบไปด้วยกิจกรรมและเครื่องมือมากมายเพื่อช่วยกลุ่มดำเนินงานและบริหารโครงการชุมชน กิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ นี้ไม่ควรทำทั้งหมดในคราวเดียวและควรเลือกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของท่าน

ขณะที่ท่านใช้เครื่องมือและกิจกรรมเหล่านี้ สิ่งสำคัญก็คือจะต้องคิดถึงคำถามในข้อที่ 12 เรื่องการเรียนรู้และการใคร่ครวญอยู่เสมอ

1. พระคัมภีร์ศึกษาเรื่องเนหะมีย์
2. การสร้างความชัดเจนให้กับวัตถุประสงค์ของโครงการและงานสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องทำเป็นอันดับแรก
3. วิธีติดตามผลโครงการของท่าน
4. เราควรมอบหมายงานอย่างไร ?
5. การจัดการและการให้คุณค่ากับผู้อื่น
6. เราจะรักษาแรงจูงใจของเราเอาไว้ได้อย่างไร ?
7. การสร้างทีมงาน
8. วิธีจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ
9. วิธีการแจ้งให้ผู้อื่นได้รับทราบข้อมูลอยู่เสมอ
10. การบันทึกการทำงานของโครงการ
11. การใช้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
12. การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง

1. การศึกษาพระคัมภีร์ - การนำไปปฏิบัติและการติดตามผล

เนหะมีย์สร้างกำแพง

ส่วน ก: การทำงานร่วมกัน

อ่านเนหะมีย์ 2:17 - 3:32

ในการศึกษาพระคัมภีร์ในหน้า 68 เราเห็นวิธีที่เนหะมีย์ประเมินความต้องการการซ่อมแซมกำแพงเมืองเยรูซาเล็ม ในข้อพระคำตอนนี้ เราเห็นเนหะมีย์กำลังช่วยจัดระเบียบงานการสร้างกำแพงขึ้นอย่างแท้จริง

1. มีอะไรเกิดขึ้นในข้อพระคำตอนนี้ ?
2. คนที่ทำงานมีเพียงแค่นะหะมีย์และผู้รับใช้ของท่านเท่านั้นหรือไม่ ? มีใครอีกบ้างที่เข้ามามีส่วนร่วม ? คนที่เข้ามามีส่วนร่วมคือปุโรหิต 3:1, 22, 28) ช่างทองและช่างน้ำหอม (3:8, 32) ผู้ปกครองแขวง (3:12) ผู้หญิง (3:12) ผู้ที่อยู่อาศัยที่นั่น (3:13, 23, 29) และคนเฝ้าประตู (3:29)
3. ท่านคิดว่าจำนวนของคนที่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยสร้างกำแพงนั้นช่วยให้การสร้างเป็นไปได้เร็วขึ้นหรือช้าลง ?
4. ใครที่ได้มีส่วนร่วมในโครงการคู่มือไปแล้วในชุมชนของท่าน ? ไร่ท่านหรือไม่ ? เราจะส่งเสริมใครอีกบ้างให้มีส่วนร่วมมากขึ้น ?
5. เนหะมีย์ได้ให้คนหลายระดับเข้ามามีส่วนร่วม - คนรวยและคนจน ผู้ชายและผู้หญิง ผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นและคนที่อาศัยอยู่ห่างไกล ท่านจะช่วยทุกคนที่อยากมีส่วนร่วมให้เข้ามาช่วยเหลือโครงการนี้ได้อย่างไร ?

ส่วน ข: การเอาชนะความยากลำบากต่าง ๆ

อ่านเนหะมีย์ 4:1-23

1. มีอะไรเกิดขึ้นในข้อพระคำส่วนนี้?
2. เนหะมีย์และผู้ช่วยสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่กำลังเผชิญความยากลำบากอะไรบ้าง ?
3. ท่านกำลังเผชิญความยากลำบากใด ๆ ในโครงการคู่มือหรือไม่ ?
4. เนหะมีย์มีวิธีในการตอบสนองต่อความยากลำบากอย่างไร ?
ท่านอธิษฐานขอความช่วยเหลือ (ข้อ 4) ท่านหนุนใจผู้คน (ข้อ 14) และท่านลงมือทำ (ข้อ 21-23)
5. ท่านจะตอบสนองกับความยากลำบากที่ท่านกำลังเผชิญด้วยวิธีใด ?

2. การสร้างความชัดเจนให้กับวัตถุประสงค์ของโครงการและงานสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องทำเป็นอันดับแรก

ขณะที่ท่านออกตัวโครงการนี้ เป็นความคิดที่ดีที่จะพูดคุยกันในเรื่องของวัตถุประสงค์ ขณะที่ท่านนำ การสนทนานั้น ให้รวมเอาประเด็นต่าง ๆ ด้านล่างนี้เอาไว้ด้วย

1. เตือนกลุ่มถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ตกลงกันในเรื่องวันเวลาสถานที่ของการประชุมต่าง ๆ
3. กลับมาดูหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ร่วมโครงการ
4. พูดคุยกันถึงความหวังและความกลัวต่าง ๆ สำหรับโครงการนี้
5. ระบุนความท้าทายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ และวิธีจัดการกับพวกมัน อาจเป็นความคิดที่ดีที่จะทำ แบบฝึกหัดรถเมล์เล็กในหน้า 45 ของเล่มที่ 1 อีกครั้ง โปรดให้ความสนใจในเรื่องของสิ่งที่อาจยับยั้งเรา และสิ่งที่อาจกีดขวางการทำงานของเราเป็นพิเศษด้วยเช่นกัน

3. เราจะติดตามผลโครงการของเราอย่างไร ?

ส่วนสำคัญของการดำเนินงานโครงการคือการสามารถวัดความก้าวหน้าของงานได้ในด้านที่โครงการถูกจัด
ทำไปอย่างไรและโครงการเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าการติดตามผล การติดตามผล
คือการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ช่วยให้เราทราบว่าโครงการนั้นดำเนินไปอย่างไร ส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวข้องกับ
การเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นประจำจากบันทึกการเข้างาน ข้อมูลสะท้อนกลับจากสมาชิกชุมชนใน
ด้านที่พวกเขาคิดว่าโครงการนี้มีประโยชน์อย่างไรบ้าง และเป็นการทบทวนตรวจสอบงบประมาณและ
ค่าใช้จ่ายต่างๆ อีกด้วย การติดตามผลนั้นมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งเพราะจะให้ข้อมูลมากมายที่เราสามารถ
ใช้ได้ทันตอนจบของโครงการเมื่อโครงการถูกประเมินผล

มีคำถามสำคัญสามคำถามที่จะต้องใช้ถามในขณะที่ติดตามผลของโครงการ

เราทำในสิ่งที่เราบอกว่าเราจะทำหรือไม่ ?

เราสร้างความแตกต่างหรือไม่ ?

เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรของเรา
ให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้หรือไม่ ?

หากท่านไม่ได้ถามคำถามเหล่านี้เป็นประจำ ท่านอาจพบว่าตัวเองกำลังไปในทิศทางที่ท่านไม่ยอมไป

ตัวอย่างเช่น หากท่านต้องการติดตามความก้าวหน้าของการสร้างโรงเรียนในชุมชนแล้วละก็ คำถามด้านล่างเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์แก่ท่าน

- เรามีทรัพยากรทุกอย่างที่เราต้องการเพื่อจะสร้างโรงเรียนหรือไม่ ?
- โรงเรียนกำลังถูกสร้างตามมาตรฐานที่ดีหรือไม่ ?
- ทุกคนทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือไม่
- ทักษะต่าง ๆ ถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ?
- โครงการนี้ดำเนินตามงบประมาณหรือไม่ ?

การติดตามตรวจตรางบประมาณ

วิธีที่ดีที่สุดในการติดตามงบประมาณคือการเปรียบเทียบงบประมาณนั้นกับสิ่งที่ได้ใช้จ่ายไปแล้ว (ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ) สิ่งนี้จะต้องทำอย่างเป็นประจำเพื่อสามารถทำการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ หากมีความจำเป็น

รายละเอียด	งบประมาณ	ค่าใช้จ่าย
ซื้อชุง	60,000	45,000
ซื้อซีเมนต์	20,000	22,500
ซื้อทราย	9500	10,000
ซื้ออิฐ	35,000	32,000
ค่าก่ออิฐ	25,000	30,000
หลังคาสังกะสี	12,000	9500
ยอดรวม	161,500	149,000

ตารางติดตามผล				
รายการกิจกรรมของโครงการ	กิจกรรมถูกจัดขึ้นเมื่อใด	กิจกรรมจัดได้ดีเพียงใด ? อะไรที่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้บ้าง ?	ใครควรเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม ?	กิจกรรมนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีอะไรบ้าง ?
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				

ตารางนี้มีประโยชน์สำหรับการวางแผนว่าท่านจะติดตามผลของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านกำลังทำอยู่ได้อย่างไร หากเป็นไปได้ ให้ลองและเขียนตารางนี้ลงในกระดาษแผ่นใหญ่ เพื่อที่จะสามารถมองเห็นและตรวจสอบได้ขณะการประชุมกับชุมชน และอาจเป็นประโยชน์ที่จะคิดถึงการใส่ตารางบางอันจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในเล่มที่ 2 หน้า 33-42 เพราะข้อมูลเหล่านั้นจะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างจุดเริ่มต้นโครงการและโครงการในปัจจุบันกำลังอยู่ ณ จุดใด

ทำให้แน่ใจว่าการบันทึกต่าง ๆ นั้น
มีการออกแบบที่ดี มีการเก็บรักษาอย่างดี
มีประโยชน์ มีความถูกต้อง และสามารถเข้าถึงได้

4. เราควรมอบหมายงานอย่างไร ?

หน้าที่หลักของผู้ประสานงานก็คือการคิดเรื่องมอบหมายงาน การมอบหมายงานคือการให้หน้าที่ความรับผิดชอบของงานเฉพาะบางอย่างให้กับคนอื่น ๆ

การมอบหมายงานเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้เราสามารถมีเวลาได้ และช่วยให้งานถูกทำให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยให้ทุกคนมีแรงจูงใจ มีความมั่นใจและทักษะมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดปริมาณงานของผู้ประสานงานโครงการลงไปอีกด้วย ด้านล่างนี้คือการลงมือปฏิบัติอย่างง่ายสำหรับการมอบหมายงานอย่างประสบความสำเร็จ

การปฏิบัติขั้นที่ 1: ตัดสินใจว่าจะมอบหมายงานให้แก่ใคร

การปฏิบัติขั้นที่ 2: แสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญของงานที่จะมอบหมายให้

การปฏิบัติขั้นที่ 3: ย่อยงานให้เล็กลงและตัดสินใจว่างานในแต่ละด้านนั้นต้องการความช่วยเหลือในระดับใด

การปฏิบัติขั้นที่ 4: หาเวลาสำหรับการอบรมผู้ทำงาน หากจำเป็น

การปฏิบัติขั้นที่ 5: อนุญาตให้มีการฝึกทำงานในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และขอให้ส่งข้อมูลป้อนกลับ

การปฏิบัติขั้นที่ 6: งานถูกทำภายใต้การดูแล หากมีความเหมาะสม

การปฏิบัติขั้นที่ 7: มีการพบกันเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ

การปฏิบัติขั้นที่ 8: ฉลองถึงสิ่งที่ดีและยืนยันรับรองบุคคลนั้น

5. การจัดการและการให้คุณค่ากับผู้อื่น

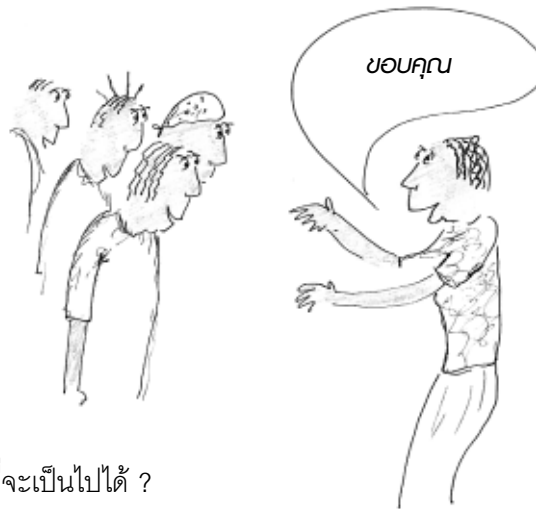
ขณะที่ดำเนินงานโครงการ ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว เราต้องการให้คนเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงหรือตรวจสอบงาน วิธีที่เราสนับสนุนและให้กำลังใจผู้อื่นจะเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจและการอุทิศตนของพวกเขาให้กับโครงการ วิธีสำคัญในการทำสิ่งนี้ก็คือการให้คุณค่ากับคนและให้ข้อมูลตอบกลับทางบวก

นี่คือวิธีบางอย่างที่จะแสดงให้ผู้อื่นทราบว่าเขามีคุณค่า

1. กล่าวต้อนรับพวกเขา ณ จุดเริ่มต้นของวัน
2. หาโอกาสที่จะขอบคุณพวกเขาสำหรับสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาทำระหว่างวันนั้น อย่างไรก็ตาม ทำการขอบคุณเล็ก ๆ
3. ขอความคิดเห็นจากพวกเขา
4. แสดงความสนใจต่อพวกเขาในฐานะที่เป็นผู้คน
5. ตรวจสอบความสำเร็จในงานร่วมกันกับพวกเขา
6. ให้โอกาสพวกเขาได้รับการฝึกอบรม
7. สนับสนุนพวกเขาให้แบ่งปันประสบการณ์ที่คริสตจักรหรือในการประชุมชุมชน
8. มอบเครื่องเขียนหรือหนังสือข้อมูลแก่พวกเขา

กฎของการให้ข้อมูลตอบกลับทางบวก

- ควรให้บ่อยครั้ง
- ควรจะแตกต่างกันไป
- ควรจะซื่อสัตย์จริงใจ
- ควรจะเหมาะสมกับความสำเร็งนั้น
- ควรจะคงเส้นคงวา
- ถูกกาลเทศะ
- มีความเหมาะสมกับคน ๆ นั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ?

งานที่จะต้องทำ

ให้เขียนรายการวิธีที่ท่านให้คุณค่ากับผู้อื่นในปัจจุบันนี้ และท่านคิดว่าจะสามารถทำอะไรให้ดีขึ้นกว่าเดิม

6. เราจะรักษาแรงจูงใจของเราเอาไว้ได้อย่างไร ?

ระหว่างช่วงอายุของโครงการ เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องช่วยทุก ๆ คนที่เกี่ยวข้องให้มีแรงบันดาลใจและรักษาแรงจูงใจของพวกเขาเอาไว้ มีหลายวิธีด้วยกันในการทำสิ่งนี้

1. กลับไปทบทวนการศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ ที่อยู่ในคู่มือนี้ รวมถึงการศึกษาพระคัมภีร์อื่น ๆ ที่ท่านเคยใช้และท่านคิดว่ามีประโยชน์
2. หาโอกาสฉลองประเด็นสำคัญของความสำเร็จในช่วงอายุของโครงการ
3. หากเหมาะสม หาโอกาสลงข่าวความสำเร็จของโครงการในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือสถานีวิทยุชุมชน
4. สำหรับบางโครงการ บางครั้งเป็นเรื่องดีที่จะจัดการแสดงสินค้าหรือเหตุการณ์ของท้องถิ่นที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยชุมชน
5. หากมีทุนทรัพย์เพียงพอ อาจเป็นเรื่องสนุกที่จะได้มอบเสื้อยืดหรือหมวกแก๊ปที่มีตราของโครงการให้แก่เจ้าหน้าที่โครงการ
6. จัดทำ "กิจกรรมจักรยาน"

กิจกรรมจักรยาน

ขณะที่ดำเนินงานและจัดตั้งโครงการต่าง ๆ ขึ้นมา เป็นเรื่องสำคัญที่จะทำงานร่วมกันเป็นทีมและแบ่งงาน และความรับผิดชอบต่าง ๆ ส่วนใหญ่แล้วจะต้องมีการรักษาสมดุลระหว่างการทำให้งานก้าวหน้าต่อไปกับการทำให้แน่ใจว่ากลุ่มหรือคณะกรรมการนั้นยังอยู่ด้วยกันและสนับสนุนกันและกัน

วิธีหนึ่งที่จะทำสิ่งนี้คือการใช้กิจกรรมจักรยาน มีการทำงานหลายอย่างที่ต้องทำเพื่อช่วยงานภายใต้ล้อหลัง และมีสิ่งที่จะต้องลงมือทำหลายอย่างเพื่อรักษาเอกภาพและจิตวิญญาณที่ดีของกลุ่มภายใต้ล้อหน้า

สิ่งที่ช่วยในเรื่องงาน

1. การริเริ่ม ทำให้กลุ่มเริ่มทำงาน เสนอข้อชี้แนะใหม่ ๆ หัวข้อใหม่ ๆ เพื่ออภิปรายหรือวางแผนร่วมกัน
2. การขอข้อมูล ดึงทรัพยากรออกมาจากกลุ่ม และระบุข้อมูลที่ต้องค้นหาจากที่อื่น ๆ
3. การให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงหรือแบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
4. การขอความคิดเห็น การตัดสินใจที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับกรทราบว่าทุกคนคิดและรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข้อเสนอแนะนั้น
5. การขอความคิดเห็น บางคนทำสิ่งนี้มากเกินไป และบางคนก็ทำน้อยเกินไป บางทีอาจจะต้องหาวิธีที่จะได้ทราบความคิดเห็นทั้งหมดในเวลาที่เหมาะสม
6. การอธิบาย ให้ตัวอย่างที่เป็นไปได้จริง เพื่อให้ประเด็นชัดเจน
7. การสร้างความชัดเจน ถามคำถาม หรือกล่าวประเด็นซ้ำโดยใช้คำพูดที่ต่างออกไปเพื่อทำให้ชัดเจนกับทุกคน
8. การสรุป กล่าวถึงประเด็นหลัก ที่ได้พูดไปแล้วอย่างสั้น ๆ

สิ่งที่ช่วยรักษาจิตวิญญาณที่ดีของกลุ่ม

1. การสนับสนุน เป็นมิตร ตอบสนองและเสริมสร้างข้อเสนอแนะของผู้อื่น และแสดงความชื่นชมผู้อื่นและความคิดของพวกเขา
2. การเป็นผู้ดูแล ให้โอกาสคนที่ไม่ค่อยพูดให้ร่วมการสนทนา
3. การสร้างมาตรฐาน ตัวอย่างเช่น "ให้เวลาองพยายามติดอยู่กับประเด็นและหลีกเลี่ยงการพูดคุยในเรื่องอื่น ๆ"
4. การวินิจฉัยความยากลำบาก ตัวอย่าง เช่น "ฉันคิดว่าฉันไม่สามารถตัดสินใจสิ่งนี้ได้จนกว่าเราจะได้ข้อมูลมากกว่านี้"
5. การแสดงความรู้สึกส่วนตัวและความรู้สึกของกลุ่ม ตัวอย่างเช่น ผมเริ่มจะเบื่อแล้ว นี่เป็นประเด็นเล็ก ๆ ที่เราใช้เวลากับมันมาครึ่งชั่วโมงแล้ว"
6. ความปรองดอง ช่วยผู้ที่ขัดแย้งกันอยู่ให้เข้าใจความเห็นของอีกฝ่าย
7. การประเมินผล สร้างโอกาสให้คนได้แสดงความรู้สึกและปฏิกิริยาต่าง ๆ ต่อการทำงานของกลุ่ม
8. การลดความตึงเครียด วางปัญหาไว้ในบริบทที่ใหญ่กว่า หรือพูดเรื่องตลกอย่างเหมาะสม

เวลานี้ให้ท่านเขียนรายการงานของกลุ่มและการดูแลความต้องการต่าง ๆ และท่านจะจัดการกับสิ่งเหล่านี้ให้ดีที่สุดได้อย่างไร ?

7. การสร้างทีมงาน

ระหว่างช่วงอายุเวลาของโครงการ เป็นสิ่งสำคัญที่จะหาโอกาสช่วยให้ทีมทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี กิจกรรมด้านล่างนี้ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยทีมตรวจสอบว่าพวกเขาเป็นทีมแบบไหน สิ่งใดที่พวกเขาสามารถปรับปรุงวิธีที่จะทำงานร่วมกันได้บ้าง

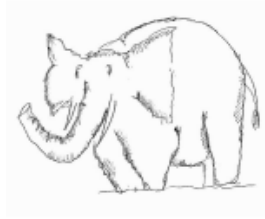
ก) เกมวาดภาพ

จุดประสงค์

เพื่อให้คิดว่าเราเป็นทีมแบบไหนและอะไรคือสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อให้ทีมดีขึ้น

วิธีทำตามลำดับ

1. อธิบายให้กลุ่มฟังว่าเราต้องคิดถึงคุณลักษณะและบุคลิกของกลุ่ม หรือองค์กร หรือคริสตจักร
2. เชิญให้สมาชิกแต่ละคนวาดภาพสัตว์ที่แสดงถึงลักษณะและบุคลิกของกลุ่ม
3. ตีความที่กำกวมและให้แต่ละคนนำเสนอภาพของตนเองและอธิบายว่าทำไมเขาจึงวาดภาพนั้น
4. ใช้กระดาษฟลิปชาร์ตหรือกระดาษแผ่นใหญ่เขียนถึงสิ่งที่ออกมาในแนวเดียวกันและสิ่งที่แตกต่างออกไป
5. อภิปรายว่าสิ่งนี้หมายความว่าอะไร เพื่อที่กลุ่มจะสามารถทำงานร่วมกันได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ทำให้แน่ใจว่าภาพต่าง ๆ นั้นใหญ่พอที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ หากผู้เข้าร่วมไม่ชอบการวาดรูป หรือไม่มั่นใจ อีกวิธีที่สามารถทำได้คือให้ภาพสัตว์ต่าง ๆ แก่พวกเขา เพื่อเลือกและพูดถึงมัน

ข) แบบฝึกหัดกระดานฟลิปชาร์ด

ลากเส้นตรงแบ่งครึ่งกระดาษฟลิปชาร์ดหรือกระดาษแผ่นใหญ่ออกเป็นสองฝั่ง เขียนบนหัวกระดาษฝั่งหนึ่งว่า "สิ่งที่เราควรรักษาเอาไว้" และอีกฝั่งหนึ่ง "สิ่งที่กลุ่มของเราควรเปลี่ยนแปลง"

เชิญสมาชิกเขียนความคิดเห็นลงบนกระดาษแผ่นเล็ก ๆ และติดลงในด้านที่เหมาะสมบนกระดาษฟลิปชาร์ดนั้น

ความเห็นต่าง ๆ เหล่านี้อาจถูกจัดเป็นกลุ่มไว้ในประเด็นต่าง ๆ และจากนั้นจึงอภิปราย

สิ่งที่เราควรรักษาเอาไว้	สิ่งที่กลุ่มของเราควรเปลี่ยนแปลง

ค) การทบทวนกระบวนการกลุ่ม

วิธีหนึ่งในการสร้างทีมของท่านก็คือ การส่งเสริมให้พวกเขาคิดทบทวนถึงการทำงานร่วมกันของพวกเขา นี่เป็นแบบฝึกหัดที่ดีที่จะทำหลังจากเหตุการณ์หรือหลังจากงานหนึ่ง ๆ บรรลุเป้าหมายแล้วหลังจากเหตุการณ์นั้น ให้ถามทีมของท่านด้วยคำถามด้านล่างนี้ และจากนั้นแบ่งกลุ่มอภิปรายถึงคำตอบที่ได้รับ

1. ทีมของท่านได้ทำอะไรที่ช่วยให้งานนั้นสำเร็จ ?
2. สิ่งใดบ้างที่เป็นอุปสรรคไม่ให้งานสำเร็จ ?
3. ท่านควรจะทำอะไรที่แตกต่างไปจากนี้บ้าง ?
4. ท่านได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับประสิทธิภาพของทีม ?

8. วิธีการจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ

บางครั้งการประชุมอาจดูน่าเบื่อและยาวนาน ส่วนที่ 8 นี้จะช่วยท่านให้คิดถึงคุณภาพของการประชุมของท่าน และท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้การประชุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงวิธีทำให้การตัดสินใจดีขึ้นและการสังเกตความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกลุ่ม

รายการตรวจเช็คในหน้าถัดไปและคำแนะนำต่าง ๆ นั้นถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้ท่านได้งานออกมาอย่างมากที่สุดจากการประชุม

ก) วาดภาพการประชุมของท่านออกมาในรูปแบบของยานพาหนะ

คิดถึงการประชุมของท่านในรูปแบบของยานพาหนะ มันควรจะเป็นอะไร ?

วาดภาพและแบ่งปันให้กลุ่มฟัง

อะไรคือแนวคิดที่เหมือน ๆ กัน ?

มีอะไรหรือไม่ที่ท่านควรจะพูดถึง ?

ข) รายการตรวจเช็คเพื่อการประชุมที่มีประสิทธิภาพ

ก่อนการประชุม

- ทุกคนเข้าใจชัดเจนหรือไม่ว่าเหตุใดเราจึงมาประชุมกัน ?
- ทุกคนมีเวลาได้รู้ตัวเพียงพอหรือไม่ว่าจะมีการประชุมกัน ?
- ผู้ร่วมประชุมต้องการวาระการประชุมล่วงหน้าหรือไม่ และต้องการเอกสารใดเพิ่มเติมหรือไม่ ?
- เราต้องการอาหารและเครื่องดื่มหรือไม่ มีการพักเบรกหรือไม่ ?
- มีการจัดเตรียมสถานที่ประชุมไว้ก่อนที่ผู้เข้าประชุมมาถึงหรือไม่ ?

ระหว่างการประชุม

- สมาชิกใหม่หรือแขกผู้มาเยือนได้รับการต้อนรับและแนะนำให้รู้จักหรือไม่ ?
- ผู้ร่วมประชุมฟังอยู่หรือไม่ ?
- การพูดคุยเป็นไปในทางสร้างสรรค์หรือไม่ ?
- มีการตัดสินใจสิ่งต่างๆ หรือไม่ ?
- ทุกคนมีส่วนร่วมหรือไม่ ?
- ประธานทำให้แน่ใจหรือไม่ว่าทุกอย่างเป็นไปตามวาระการประชุม
- การประชุมเป็นไปตามกำหนดเวลาหรือไม่ ?
- ประธานได้สรุปประเด็นสำคัญต่าง ๆ ก่อนทำการตัดสินใจหรือไม่ ?
- เลขานุการได้บันทึกการตัดสินใจ และใครจะทำอะไรต่อไปหรือไม่ ?

หลังการประชุม

- สมาชิกหลักของการประชุมได้อ่านบันทึกการประชุม ก่อนที่บันทึกนี้จะถูกส่งออกไปหรือไม่ ?
- มีการแจ้งให้ทุกคนทราบหรือไม่ว่าการประชุมครั้งหน้า จะจัดขึ้นในเวลาใด ?
- บันทึกการประชุมถูกส่งออกก่อนการประชุมครั้งต่อไปหรือไม่ ?
- มีการจัดสรรเวลาสำหรับการจัดวาระการประชุมในครั้งต่อไปหรือไม่ ?

ค) ข้อชี้แนะอย่างง่ายสำหรับการตัดสินใจ

ความท้าทายอย่างหนึ่งของการดำเนินโครงการขนาดเล็กก็คือ การทำการตัดสินใจที่ดี ส่วนหนึ่งของการตัดสินใจได้ดีก็คือการเตรียมการที่ดีล่วงหน้าและให้ข้อมูลกับคนอย่างเต็มที่ ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นจะเป็นฐานในการตัดสินใจของพวกเขา คำถามต่าง ๆ ด้านล่างนี้ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยผู้ประสานงานอำนวยความสะดวกให้กับกระบวนการตัดสินใจที่ดี

- ก) เรากำลังพยายามตัดสินใจในเรื่องอะไร ? ทำให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจเรื่องนี้อย่างชัดเจน
- ข) มีทางเลือกอื่น ๆ ที่เป็นไปได้หรือไม่ ? คิดหาทางเลือกที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจใช้การระดมสมอง
- ค) มีวิธีที่อาจจะใช้ได้ผล ? พิจารณาถึงด้านบวกและด้านลบ
- ง) เราเลือกข้อแนะนำ หรือข้อแนะนำที่เอามาผสมผสานกันอันไหน ?
- จ) เราต้องการอะไรบ้างเพื่อที่จะทำการตัดสินใจอันนี้ให้บรรลุเป้าหมาย ?
- ฉ) ใครจะทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่และอย่างไร ?

"กลุ่มจะไม่มีวันจะกลายเป็นชุมชนขึ้นมาได้
 ถ้าหากมิได้พัฒนานิสัยการฟังอย่างตั้งใจและด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน"
 อีวาน โปเบอร์ฟสกี

ง) เราสังเกตเห็นอะไรบ้างในกลุ่ม

หนึ่งในงานของผู้ที่กำลังอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มหรือเป็นประธานการประชุมกลุ่มก็คือการสังเกตว่ามีอะไรกำลังเกิดขึ้นในกลุ่ม เพื่อที่พวกเขาจะสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมที่สุด เพื่อที่จะเคลื่อนการสนทนาของกลุ่มไปยังข้อสรุปที่ประสบความสำเร็จ

เราควรจะสังเกตในสามระดับ

- ก) **เนื้อหา** กลุ่มกำลังคุยกันเรื่องอะไร ? แต่ละคนกำลังพูดเรื่องอะไร ?
- ข) **การแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูด** นอกจากสิ่งที่พวกเขาพูดแล้ว อะไรชี้ว่าพวกเขากำลังรู้สึกอย่างไรและมีปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างไร ตัวอย่าง เช่น การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ภาษากาย สีหน้าหรือลำดับการพูด
- ค) **ความรู้สึก ทศนคติ ความกังวล และแผนการที่แอบซ่อน** ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลสำคัญต่อชีวิตและงานของกลุ่ม และจะต้องเอาเข้ามาพิจารณาด้วย ความไวในการสังเกตคำพูดและการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดนั้นสามารถชี้ทางได้ว่าคนกำลังรู้สึกอย่างไร แต่สิ่งนี้ก็อาจถูกตีความผิดได้ง่าย ๆ เช่นเดียวกัน ดังนั้น หากเป็นเรื่องสำคัญแล้วล่ะก็ ควรจะมีการตรวจสอบกับบุคคลนั้น ๆ

9. ทำอย่างไรให้ผู้อื่นรับทราบข้อมูลอยู่เสมอ

ขณะที่โครงการพัฒนาขึ้นมา บางครั้งเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ที่จะแจ้งให้กลุ่มหลักต่าง ๆ หรือคนหลัก ๆ ทราบถึงความก้าวหน้าของโครงการ ซึ่งอาจประกอบไปด้วยบุคคลเหล่านี้

- ผู้นำชุมชนและผู้นำคริสตจักร
- ผู้มีอำนาจในพื้นที่
- คริสตจักรอื่น ๆ ในพื้นที่
- สำนักงานพิเศษต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น กรมป่าไม้ ชลประทาน กรมอนามัย หรือสำนักงานการเกษตร
- สมาชิกในชุมชนและกลุ่มคนที่สนใจ

อาจทำได้หลายวิธี:

- การนำเสนออย่างเป็นทางการโดยใช้ฟิลิปชาร์จ เน้นย้ำประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่ท่านต้องการจะแจ้งให้ทราบ
- แจ้งอยู่ในวาระการประชุมของสำนักงานรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่รัฐ
- ให้ข่าวหรือข้อมูลกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือวิทยุท้องถิ่น
- หากมีความเหมาะสม อาจใช้ละครหรือเพลงในการประชุมของชุมชน

10. การเก็บรักษามบันทึกของโครงการ

ขณะที่โครงการพัฒนาขึ้นมามากนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะจัดเก็บบันทึกสิ่งต่าง ๆ ของโครงการ ซึ่งประกอบไปด้วย

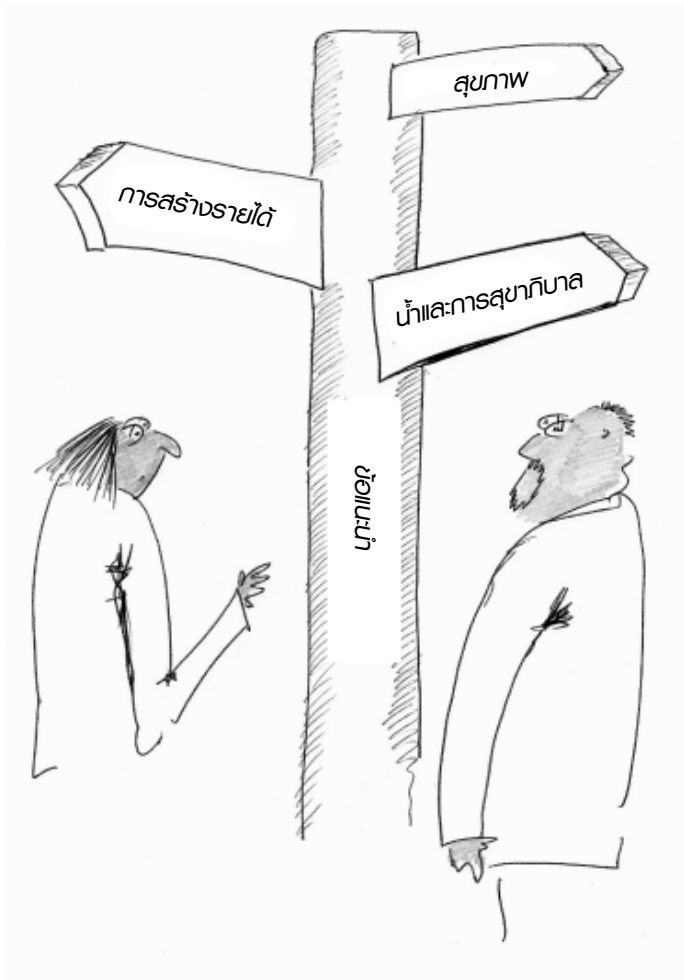
- การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน (นี่คือเรื่องราวของความต้องการต่าง ๆ ที่ชุมชนได้ระบุไว้)
- แผนงานโครงการ (นี่คือประเด็นทุกประเด็นที่ได้มาจากแบบฝึกหัดรถเมล์เล็ก)
- งบประมาณและค่าใช้จ่าย
- รายชื่อใครทำอะไร (หน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ)
- รายงานความก้าวหน้าต่าง ๆ (คือข้อมูลที่รวบรวมเอาไว้ขณะที่ติดตามดูแลโครงการ)
- แผนตารางของโครงการ (ส่วนใหญ่คือแผนตารางที่ติดไว้บนกำแพงเพื่อแสดงว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อใด)

บันทึกของโครงการควรจะถูกเก็บรักษาเอาไว้โดยคนที่เก่งในด้านการจัดการและสามารถทำให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

11. การรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องหาคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในส่วนที่ชุมชนได้บ่งบอกไว้แล้วว่าไม่มีทักษะหรือประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว จะมีหน่วยงานรัฐบาลหรือองค์กรพิเศษที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้

จัดทำรายชื่อหน่วยงานของรัฐบาลและองค์กรอื่นๆ ที่สามารถให้คำแนะนำเฉพาะทางได้ และใครที่สามารถช่วยโครงการของท่านได้บ้าง

12. การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรอง

ขณะที่ท่านใช้เครื่องมือและกิจกรรมในระยะที่ 4 เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคอยดูคำถามด้านล่างเหล่านี้เพื่อที่จะช่วยท่านให้เรียนรู้และพัฒนาชุมชนของท่านต่อไป

1. ท่านได้เรียนรู้อะไรมากที่สุดจากเครื่องมือและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านได้ใช้ไปแล้ว ?
2. ท่านจะใช้สิ่งเหล่านี้ให้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร ?
3. ท่านจะต้องปรับเปลี่ยนเครื่องมือหรือกิจกรรมเหล่านี้หรือไม่เพื่อให้เหมาะสมกับคนที่ท่านกำลังทำงานด้วย ถ้าเช่นนั้น ท่านทำอย่างไรบ้าง ?
4. มีกิจกรรมและเครื่องมือใดบ้างที่ท่านยังไม่ได้ลองใช้ ? มีอุปสรรคใด ๆ หรือไม่ในการใช้พวกมัน ถ้าเช่นนั้นแล้ว ท่านจะจัดการกับอุปสรรคเหล่านี้ได้อย่างไร ?

เล่มที่ 5

ระยะที่ 5

การประเมินผล

จุดประสงค์ของการประเมินผล	2
คำถามและเครื่องมือสำหรับการประเมินผล	3
อะไรคืองานต่อไป	11
ข้อคิดส่งท้าย	12
ภาคผนวก	13
ก. ระเบียบปฏิบัติขององค์กรชุมชน	14
ข. การปกครองที่ดี	16

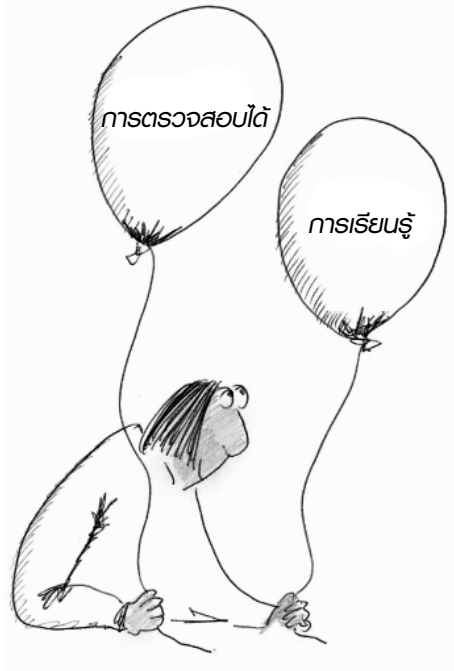
จุดประสงค์ของการประเมินผล

การประเมินผลคือการถามคำถามสำคัญสามคำถาม เมื่อโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว หรือไปถึงจุดสำคัญของกระบวนการของคู่มือได้แล้ว:

- เราทำให้สิ่งที่เราบอกว่าเราจะทำหรือไม่ ?
- เราสร้างความแตกต่างหรือไม่ ?
- เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้หรือไม่ ?

มีจุดประสงค์หลักสองอย่างในการประเมินผล

- ความโปร่งใสตรวจสอบได้ต่อสมาชิกในชุมชนผู้ที่กำลังรับบริการ และต่อผู้สนับสนุนโครงการที่ได้ให้ทุนทรัพย์หรือทรัพยากรอื่น ๆ
- การเรียนรู้ว่าเราจะพัฒนาสิ่งที่เรากำลังทำให้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร

1. การตรวจสอบได้

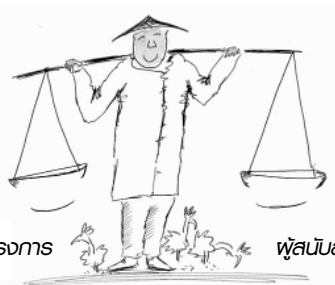
เป็นเรื่องสำคัญที่สมาชิกชุมชนที่โครงการตั้งใจจะช่วยเหลือนั้นจะสามารถไว้วางใจคนที่กำลังบริหารโครงการได้เพื่อที่ :

- พวกเขาสามารถออกเสียงได้ว่าโครงการควรถูกบริหารอย่างไร
- พวกเขาสามารถออกความเห็นได้ว่าโครงการหรือบริการนั้น ๆ กำลังสร้างความแตกต่างหรือไม่
- พวกเขาได้รับอำนาจและไม่ได้ถูกปฏิบัติเหมือนเป็นผู้รับความช่วยเหลือที่ไม่กระตือรือร้น

การที่โครงการนั้นสามารถตรวจสอบได้โดยผู้ที่สนับสนุนโครงการที่ให้ทุนทรัพย์ ทรัพยากร ทักษะ และเวลานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญเช่นเดียวกัน เพื่อเป็นการ :

- แสดงให้เห็นว่าเงินถูกใช้จ่ายอย่างถูกต้อง
- แสดงหลักฐานของการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบทางบวก
- ให้เกียรติคู่สัญญาระหว่างผู้สนับสนุนและโครงการ

2. การเรียนรู้

เป็นสิ่งสำคัญที่จะเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ และรวบรวมบทเรียนเอาไว้เพื่อที่เราจะเอาไปใช้พัฒนาวิธีทำงานในอนาคตของเราต่อไป

คำถามและเครื่องมือต่าง ๆ สำหรับการทำการประเมินผล

สามคำถามหลักสำหรับการประเมินผล

เมื่อเราประเมินผลโครงการ ก่อนที่จะไปทำโครงการต่อไป เราได้ปรับคำถามหลักสามคำถามที่เราได้ใช้ ขณะทำการติดตามผลของโครงการดังนี้

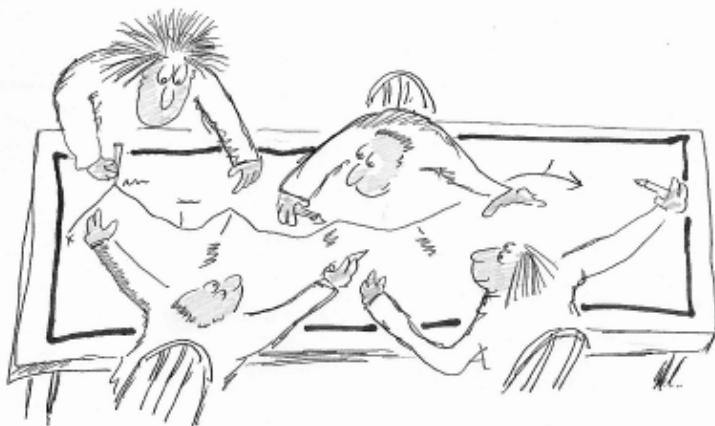
1. เรากำลังทำอะไรที่เราบอกว่าเราจะทำหรือไม่ ?

ในการตอบคำถามนี้ กลุ่มผู้ประสานงานชุมชนจะต้องดูแผนงานตัวจริงของโครงการ นอกจากนั้นแล้วพวกเขาควรจะดูข้อมูลที่ถูกรวบรวมสำหรับปัญหาต่างๆ ที่โครงการได้พยายามเข้าไปดูแล เป็นเรื่องสำคัญที่กลุ่มผู้ประสานงานจะต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกับแผนงานและข้อมูลเหล่านี้ เพื่อที่พวกเขาจะมีข้อมูลเพียงพอที่จะสามารถเปรียบเทียบและเห็นความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นไปแล้ว นับตั้งแต่ที่มีการระบุปัญหาได้

เครื่องมืออันหนึ่งที่มีประโยชน์ช่วยตอบคำถามนี้คือ เส้นกำหนดเวลา

บนกระดาษแผ่นใหญ่ ขอให้กลุ่มลากเส้นตรงตามแนวนอนผ่านกลางกระดาษ เขียนวันที่โครงการเริ่มต้น จุดเริ่มต้นของเส้น จากนั้น ทำเครื่องหมายช่วงเวลาเหตุการณ์ที่ดีของโครงการอยู่เหนือเส้นและจุดที่ไม่ค่อยดีอยู่ใต้เส้น และลากเส้นผ่านจุดเหล่านั้น ให้กลุ่มดูเส้นส่วนที่สูงและต่ำบนเส้นแบ่งเวลานั้น และอภิปรายคำถามนี้ร่วมกัน "เราได้ทำให้สิ่งที่เราบอกว่าเราจะทำหรือไม่?" ท่านอาจจะค้นหาการเปลี่ยนแปลงสำคัญต่างๆ ที่ถูกทำในโครงการได้เช่นกัน และเหตุใดมันจึงเป็นเช่นนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะเก็บเส้นแสดงเวลานั้นเอาไว้เพื่อนำเสนอให้กับคณะกรรมการชุมชนต่างๆ และผู้ได้รับผลประโยชน์เพื่อดูเพื่อแสดงถึงความโปร่งใส

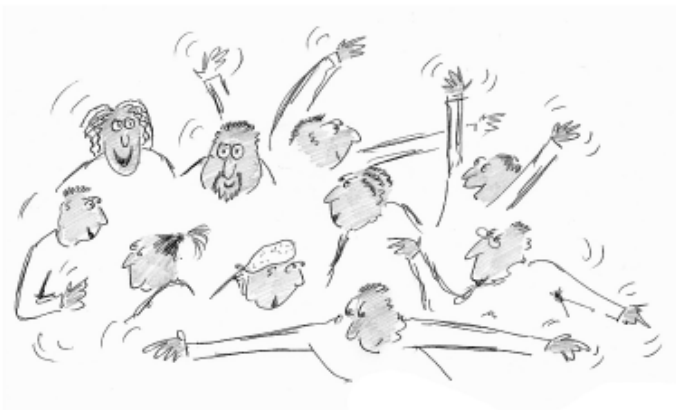

2. เราเคยสร้างความแตกต่างหรือไม่ ?

ในการตอบคำถามนี้ กลุ่มผู้ประสานงานชุมชนจะต้องคิดถึงเครื่องมือที่จะใช้ในการรวบรวมหลักฐานที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้น

ก) เรื่องราวการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ

วิธีนี้ช่วยให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมให้ประสบการณ์จากการทำงานโครงการชุมชน และความเปลี่ยนแปลงที่พวกเขาคิดว่าโครงการได้ทำให้มันเกิดขึ้น แต่ทุกคนในกลุ่มจะได้รับการส่งเสริมให้พูดถึงประสบการณ์ของพวกเขาที่มีต่อโครงการ และโครงการนี้ได้สร้างความแตกต่างในชีวิตของพวกเขาอย่างไรบ้าง การทำสิ่งนี้จะต้องถูกจัดทำอย่างยุติธรรมเพื่อทุกคนที่มีเรื่องราวจะมีเวลาอย่างเพียงพอที่จะแบ่งปันเรื่องราว

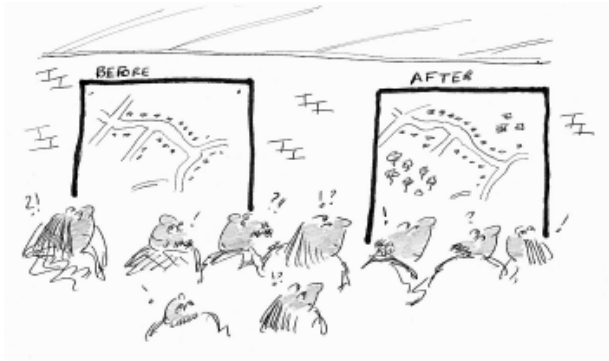
หลังจากที่แต่ละคนได้แบ่งปันเรื่องราวแล้ว ขอให้พวกเขาตั้งชื่อเรื่องของเขาและให้เหตุผลว่าเหตุใดมันจึงมีความสำคัญ เขียนสิ่งนี้บนกระดาษ จากนั้นติดบนกำแพงเพื่อที่ทุกคนจะสามารถมองเห็นได้

เมื่อเรื่องราวทุกเรื่องได้รับการตั้งชื่อแล้ว ขอให้กลุ่มช่วยจัดอันดับให้กับสามหรือห้าเรื่องที่ดีที่สุดที่สะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชนออกมา เรื่องราวเหล่านี้ควรถูกเขียนให้ครบสมบูรณ์และเอามาใช้เป็นหลักฐานในรายงาน

ข) การวาดแผนที่ชุมชน

เมื่ออยู่ในระยะสิ้นสุดโครงการ ขอให้กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นวาดแผนที่ชุมชนและนำไปเปรียบเทียบกับแผนที่ ๆ เคยวาดเอาไว้ก่อนที่โครงการจะเริ่มต้นขึ้น แผนที่มีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโครงการหรือไม่? (สำหรับรายละเอียดวิธีทำแผนที่ กรุณาดูในเล่มที่ 2 หน้า 16)

ค) ใช้สถิติในท้องถิ่น

ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการประเมินผลก็คือการรวบรวมสถิติท้องถิ่นว่าสิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยปกติแล้วมักจะมีให้อยู่แล้วในการบันทึกอย่างเป็นทางการในหน่วยงานราชการ หรือในคลินิกชุมชน กลุ่มผู้ประสานงานโครงการควรเปรียบเทียบสถิติจากเวลาก่อนที่โครงการจะได้เริ่มต้นขึ้นกับสถิติเมื่อโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว ประเด็นหลักที่จะดูก็คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านสุขภาพ ผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น การเข้าเรียนในโรงเรียนชุมชนที่ดีขึ้น

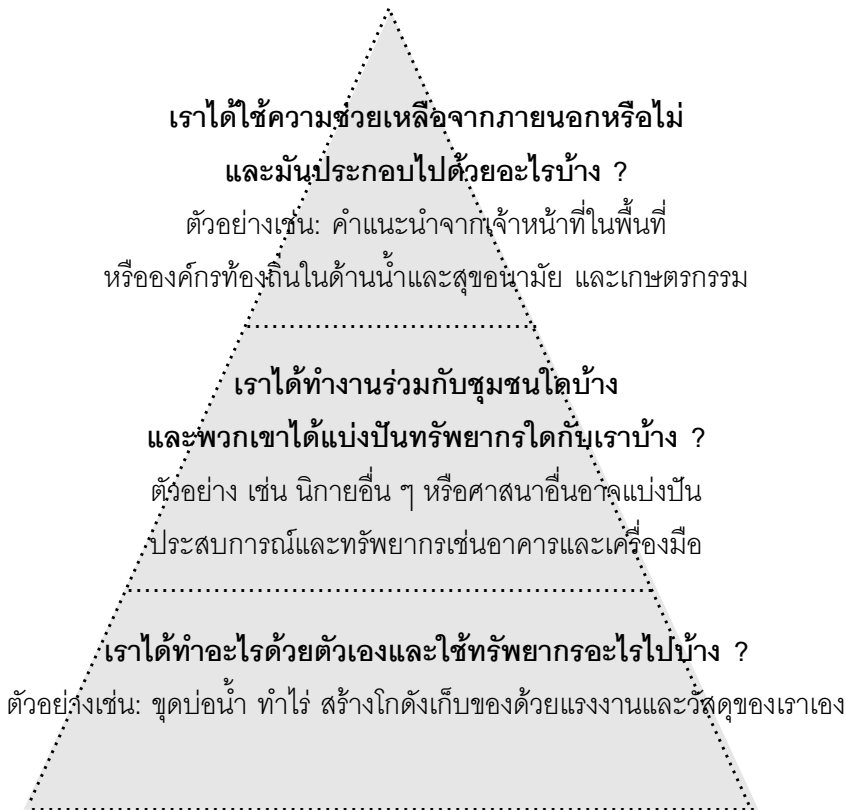
กลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นควรดูสถิติทั้งหมดนี้และทำการสรุปออกมาเป็นข้อความชี้ให้เห็นว่าสถิติที่เปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นประเด็นใดเป็นพิเศษ สิ่งนี้ควรรวมเอาไว้ในรายงานและผนวกกับสถิติที่เกี่ยวข้องเอาไว้ด้วย

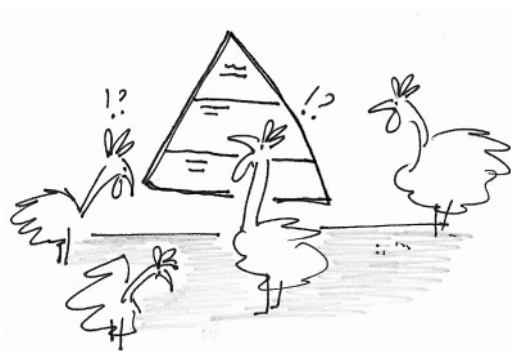
3. เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้หรือไม่ ?

ก) สามเหลี่ยมทรัพยากร

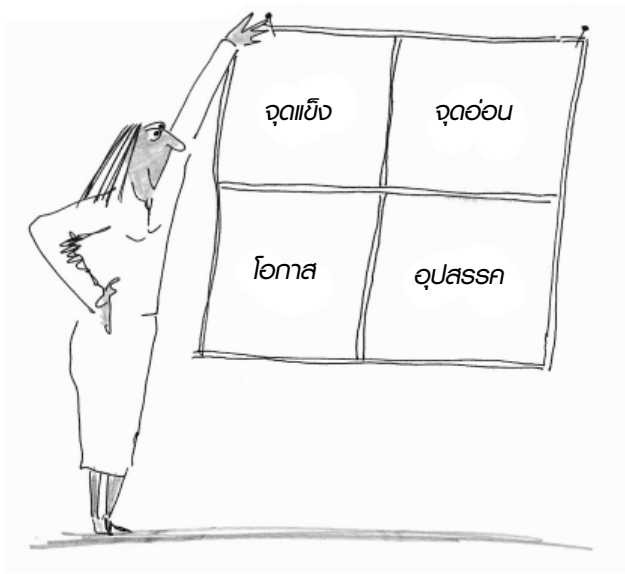
นี่คือกิจกรรมที่ดีเพื่อดูว่ามีทรัพยากรอะไรที่ถูกใช้ไปบ้างในการจัดตั้งโครงการชุมชน

วาดสามเหลี่ยมขึ้นบนกระดานดำหรือบนกระดาษแผ่นใหญ่และเขียนคำถามเหล่านี้ลงในแต่ละส่วนตามภาพด้านบน จากนั้นเชิญให้กลุ่มระดมสมองหาคำตอบให้กับคำถามแต่ละอัน คำตอบเหล่านั้นอาจเขียนบนกระดาษแผ่นใหญ่ กระดานดำ หรือเขียนลงบนกระดาษแผ่นเล็กแล้วนำไปติดไว้ที่ภาพสามเหลี่ยม จากนั้นสรุปคำตอบและเชิญกลุ่มให้คิดว่าเราจะทำอะไรแตกต่างจากนี้บ้างในครั้งต่อไป

ข) ช่องการวิเคราะห์

กิจกรรมนี้ดีสำหรับการคิดถึงภาพรวมของโครงการชุมชนว่ามันดำเนินไปอย่างไร และอาจใช้เพื่อถามว่า ทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ข้อเสนอแนะสำหรับช่องการวิเคราะห์

1. แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย จะเป็นการดีที่สุดหากท่านสามารถแบ่งกลุ่มได้ตามหน้าที่ต่าง ๆ ที่พวกเขาทำในโครงการนี้
2. ขอให้แต่ละกลุ่มวาดภาพยานพาหนะที่พวกเขาคิดว่าเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นไปของโครงการได้อย่างดีที่สุด
3. ให้กระดาษสีแต่ละกลุ่มที่เขียนว่า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ขอให้พวกเขาระดมสมองความคิดและความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการนี้ เขียนความคิดเห็นของพวกเขาลงในช่องกระดาษที่เหมาะสม
4. ขอให้แต่ละกลุ่มนำเสนอยานพาหนะของพวกเขาและช่องการวิเคราะห์กับกลุ่มใหญ่
5. ให้กลุ่มใหญ่อภิปรายถึงเรื่องที่เป็นแนวเดียวกัน และเขียนมันลงบนกระดาษแผ่นใหญ่
6. ให้อภิปรายว่าควรจะทำอะไรในระยะสั้นเพื่อพัฒนาโครงการให้ดีขึ้น (6 เดือนข้างหน้า)
7. ให้อภิปรายว่าควรจะทำอะไรในระยะยาวเพื่อพัฒนาโครงการให้ดีขึ้น (12-18 เดือนข้างหน้า)

ฉลองความสำเร็จต่าง ๆ ที่ได้รับการเน้นย้ำในแบบฝึกหัดนี้

ดึงบทเรียนออกมาจากอุโมงค์

ก่อนที่จะนำเสนอสิ่งที่ค้นพบกลับไปยังชุมชน เป็นสิ่งสำคัญที่กลุ่มผู้ประสานงานชุมชนจะตรวจดูบทเรียนต่าง ๆ ที่พวกเขาได้เรียนรู้จากระยะต่าง ๆ ของโครงการนี้ สิ่งนี้สามารถทำได้ด้วยการดูบันทึกที่ถูกเขียนไว้แล้วในส่วนของ การเรียนรู้และการคิดไตร่ตรองของแต่ละระยะ (ระยะที่ 1 - ระยะที่ 4) หรือการพูดคุยทั่วไปในเรื่องเส้นแสดงเวลา ซึ่งอาจจะง่ายกว่าเพราะเป็นรูปภาพ

"จุดประสงค์ที่แท้จริงอันหนึ่งของการเรียนรู้ก็คือ การปล่อยให้คนนั้นอยู่ในสภาพที่ถามคำถามอย่างต่อเนื่อง"
 ปีชอป เครตัน

การส่งข้อมูลป้อนกลับไปยังชุมชน

เมื่อกลุ่มผู้ประสานงานท้องถิ่นรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ข้อมูลนี้ควรจะถูกบอกเล่าให้กับชุมชนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และเพื่อให้ได้ความคิดเจาะลึกหรือการไตร่ตรองเพิ่มเติมในนาทีสุดท้ายนี้ นี่เป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำเพราะจะช่วยให้ชุมชนมีความเป็นเจ้าของข้อมูลนี้และช่วยพวกเขาให้แบ่งปันเรื่องราวความสำเร็จของโครงการนี้

โครงสร้างของรายงาน

เมื่อมีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากคำถามหลักสามคำถามแล้ว และได้รับการตรวจสอบจากชุมชนแล้ว เวลานี้ท่านสามารถจัดทำรายงานได้แล้ว ด้านล่างนี้คือโครงสร้างที่สามารถนำมาใช้เขียนรายงานได้ รายงานควรถูกเก็บไว้ในฐานะบันทึกของชุมชนต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น และควรจัดส่งให้กับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เช่นเดียวกันเพื่อแจ้งให้พวกเขาทราบ

รายงานการประเมินผล
หัวข้อสำคัญต่าง ๆ:

- ชื่อของโครงการชุมชน
- วัตถุประสงค์ของโครงการชุมชน
- วันเริ่มต้น
- วันสิ้นสุด
- งบประมาณทั้งหมด รวมถึงการช่วยสมทบจากชุมชน
- ประเด็นที่ค้นพบ

1. เราทำในสิ่งที่เราบอกว่าเราทำหรือไม่ ?
2. เราได้สร้างความแตกต่างหรือไม่ ?
 - สถิติ
 - เรื่องราวของการเปลี่ยนแปลง
 - แผนที่ก่อนและหลังโครงการ
3. เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้หรือไม่ ?
 - การตรวจดูงบประมาณและค่าใช้จ่าย
 - ข้อมูลสะท้อนกลับจากชุมชน กลุ่มผู้ประสานงาน
4. สิ่งที่ได้เรียนรู้
 - อย่าลืมที่จะดึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาจากรายละเอียด 1-4

- ข้อสรุป
- ข้อเสนอแนะ

อะไรคือสิ่งที่จะทำต่อไป

เมื่อทำการประเมินผลเสร็จสมบูรณ์แล้วนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะฉลองให้กับความสำเร็จต่าง ๆ และคิดว่า บทเรียนที่ได้เรียนรู้ไปแล้วนั้นจะถูกนำไปประยุกต์ใช้กับการเริ่มโครงการใหม่ได้อย่างไร

ตรวจทบทวนโครงการ

เริ่มต้นโครงการ

เมื่อเริ่มวงจรของโครงการใหม่ ควรพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. เรามีรายการสิ่งที่เราได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกันในโครงการที่ผ่านมาหรือไม่ ?
2. เราควรจะดูรายการลำดับความสำคัญอันอื่น ๆ ที่ชุมชนได้ทำระหว่างระยะการวิเคราะห์หรือไม่ ?
3. เรายังสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่เรารวบรวมในตอนต้นของโครงการแรกหรือไม่ หรือเราควรจะต้องทำสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ?
4. เรายังสามารถใช้กลุ่มผู้ประสานงานกลุ่มเดิมหรือไม่ หรือเราต้องขอคนอื่น ๆ ให้ตั้งกลุ่มขึ้นมา ?
5. เราต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมหรือการฝึกอบรมในการทำโครงการต่อไปหรือไม่ ?

เมื่อทุกคนได้อภิปรายคำถามเหล่านี้ไปแล้ว ให้หาวิธีฉลองสิ่งที่เรา
ได้ทำสำเร็จไปแล้ว ตัวอย่างเช่น อาจจัดงานเลี้ยงของชุมชน

ข้อคิดส่งท้าย

พระวิญญาณแห่งพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า
 เพราะพระเจ้าได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้
 เพื่อนำข่าวดีมายังผู้ที่ทุกข์ใจ
 พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาให้เล่าโลมคนที่ชอกช้ำระกำใจ
 และร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย
 และบอกการเปิดเรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจำจอง
 เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า
 และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา
 เพื่อเล่าโลมบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์
 เพื่อจัดให้บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน
 เพื่อประทานมาลัยแทนซีแก่ให้เขา
 น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์
 ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย
 เพื่อคนจะเรียกเขาว่าต้นก้อหลวงแห่งความชอบธรรม
 ที่ซึ่งพระเจ้าทรงปลุกไว้เพื่อพระองค์จะสำแดงพระสิริของพระองค์
 อีซยาห์ 61:1-3

การอธิษฐาน

พระคริสต์เป็นดั่งแสงของเรา
 ความรักของพระองค์เผาไหม้อยู่ในจิตใจของเรา
 และทรงสร้างความกระหายหาความยุติธรรมภายในเรา
 พระเยซูทรงเป็นความสว่างของโลก
 พระองค์สอนเราให้เอื้อมไปหาผู้อื่น
 เปิดหูของเรา
 ต่อเรื่องราวที่วอนขอให้เราฟัง
 พระองค์ทรงเป็นแสงและความอบอุ่น
 ชับไล่ความมืดออกไป
 และนำความหวังมาสู่เรา
 พระเยซูแสงแห่งชีวิต
 ทรงห่อหุ้มเราทุกคนไว้ด้วยความรักของพระองค์
 และโน้มใจของเรา
 สู่อำนาจของพระวิญญาณแห่งการรักษาของพระองค์
 อาเมน

ภาคผนวก

ก. ระเบียบปฏิบัติขององค์กรชุมชน

ข. การปกครองที่ดี

ก. ระเบียบปฏิบัติขององค์กรชุมชน

หนึ่งในสิ่งแรก ๆ ที่องค์กรควรจะต้องพัฒนาขึ้นมาเพื่อให้เป็นองค์กรที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ก็คือระเบียบปฏิบัติ ซึ่งเป็นเอกสารอย่างเป็นทางการตามกฎหมายที่กล่าวว่าคุณสมบัติขององค์กรจะดำเนินงานอย่างไร

ตัดสินใจเลือกว่าท่านจะเขียนระเบียบปฏิบัติให้กับองค์กรประเภทใด อภิปรายถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรของท่าน โครงสร้างใดที่มีอยู่แล้วหรือควรมี และท่านปรารถนาให้องค์กรทำงานอย่างไร ในการอภิปรายถึงประเด็นเหล่านี้ โปรดใช้แนวทางด้านล่างนี้

1. ชื่อ เขียนชื่อเต็มและชื่อย่อขององค์กร และเป็นองค์กรประเภทใด
2. สถานะทางกฎหมาย เต็มวลีที่บอกโครงสร้างของสถานะทางกฎหมายขององค์กร
3. ภารกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ให้คำจำกัดความภารกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ขององค์กร
4. สมาชิก

อภิปรายและจดบันทึก:

- ใครจะเข้าร่วมบ้างและเข้าร่วมอย่างไร ? ตัวอย่างเช่น โดยการกรอกใบสมัครสมาชิก
- หน้าที่และสิทธิพิเศษต่าง ๆ ของสมาชิก
- ค่าสมัครสมาชิก หากมี
- จะเกิดอะไรขึ้น หากสมาชิกไม่ชำระค่าสมาชิกเป็นระยะเวลาหนึ่ง ? พวกเขาจะถูกระงับการเป็นสมาชิกขององค์กรของท่านหรือไม่ ?

5. โครงสร้างและการตัดสินใจ

อภิปรายและจดบันทึก

- ควรมีโครงสร้างอะไรบ้าง เช่น การประชุมสามัญประจำปี การประชุมสามัญ คณะกรรมการบริหาร รองกรรมการ
- การแจ้งระยะเวลาให้ทราบสำหรับการประชุมบางอย่าง
- จะต้องมีการประชุมเท่าใดจึงจะถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติ
- ความรับผิดชอบเฉพาะของโครงสร้าง/ตำแหน่งที่มี
- แต่ละตำแหน่งในโครงสร้างมีอำนาจและหน้าที่อะไรบ้าง

6. ขั้นตอนการประชุม

อภิปรายและจดบันทึก

- ใครเป็นประธานการประชุม
- วาระการประชุมจะถูกดำเนินตามอย่างไร
- จะมีการออกเสียงจะเกิดขึ้นอย่างไร
- มีการบันทึกการประชุมอย่างไร อ่านและอนุมัติ

7. การเลือกตั้งผู้รับภาระสำนักงาน

อภิปรายและจดบันทึก

- ควรมีการเลือกตั้งผู้รับภาระสำนักงานเมื่อองค์กรอยู่ในระดับใด
- ผู้รับภาระสำนักงานจะถูกเลือกด้วยวิธีใด ตัวอย่างเช่น โดยการเสนอชื่อเป็นคำพูด และการยกมือ หรือ โดยการเสนอชื่อใส่ในแบบฟอร์มและหีบเลือกตั้ง
- ผลของการเลือกตั้งจะถูกประกาศอย่างไร
- ตำแหน่งที่ว่างลงจะถูกบรรจุใหม่อย่างไร

8. เจ้าหน้าที่

เมื่อองค์กรทำการว่าจ้างเจ้าหน้าที่ องค์กรจะต้องกล่าวถึงว่า

- เจ้าหน้าที่ที่ถูกเลือกมาอย่างไร
- ตำแหน่งและหน้าที่ของเขาคืออะไร
- ใครเป็นผู้รับผิดชอบตรวจสอบพวกเขา

9. การลงวินัย

อภิปรายและจดบันทึก

- มีความคาดหวังพฤติกรรมใดบ้างจากสมาชิก
- พฤติกรรมประเภทใดที่ยอมรับไม่ได้
- การสืบสวนหรือการฟังในการลงวินัยจะถูกจัดทำอย่างไร
- สมาชิกจะถูกลงวินัยและให้ออกอย่างไร

10. การควบคุมการเงิน

อภิปรายและจดบันทึก

- ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลการบันทึกด้านการเงิน และเขาอยู่ในความรับผิดชอบตรวจสอบของใคร
- ใครเป็นผู้เซ็นเช็ค
- จะต้องนำเงินไปฝากธนาคารบ่อยแค่ไหน และใครเป็นคนทำ
- ใครเป็นผู้อนุมัติการถอนเงินจากบัญชีขององค์กรที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้
- ใครเป็นผู้ร่างงบการเงิน
- ปีทางการเงินขององค์กรสิ้นสุดเมื่อใด
- การตรวจสอบบัญชีจำเป็นหรือไม่ และเมื่อไหร่และใครที่จะต้องส่งงานนี้ ตัวอย่างเช่น ปีละหนึ่งครั้งต่อการประชุมสามัญประจำปี

การผูกพัน

จดบันทึก

องค์กรนี้เกี่ยวข้องกับผูกพันกับใครบ้าง

มีความรับผิดชอบและหน้าที่ใดบ้างที่จะต้องแบกรับ

บ. การปกครองที่ดี

ก) การปกครององค์กรชุมชน (CBO)

องค์กรชุมชนทุกองค์กรต้องมีการปกครองอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความรับผิดชอบต่องค์กรนั้น ๆ ตามกฎหมาย

การปกครองคือวิธีที่องค์กรกระจายอำนาจอย่างเป็นทางการ ถูกต้องและเชื่อถือได้

คณะผู้บริหารหรือคณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อการนำและปกครององค์กรโดยรวม และทำให้แน่ใจว่างานขององค์กรของท่านถูกดำเนินไปตามระเบียบปฏิบัติขององค์กรในรูปแบบที่ตรงต่อเวลาและใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

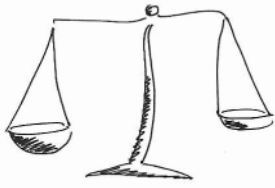
แต่ละองค์กรมีความแตกต่างกัน บทบาทของคณะปกครองก็เช่นเดียวกัน ขอบเขตของคณะผู้บริหารที่มีส่วนร่วมกับการดำเนินงานในแต่ละวันขององค์กรจะแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร คณะผู้บริหารตามกฎหมายแล้ว มีความรับผิดชอบในการทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมขององค์กรนั้นถูกจัดทำอย่างเหมาะสมอย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาจะมอบหมายงานต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ตัวอย่างเช่น คณะผู้บริหารอาจขอให้นักบัญชีจัดทำบัญชีและรวบรวมงบการเงิน แต่จะต้องทำให้แน่ใจว่าพวกเขาได้ทำการตรวจสอบงานเหล่านี้ในทุก ๆ การประชุม เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือน (มีอาสาสมัครคอยช่วยเหลือ) เป็นผู้ให้บริการและดูแลจัดการดำเนินกิจกรรมในแต่ละวันขององค์กร และคณะผู้บริหารนั่นเองที่เป็นผู้ดูแลงานนี้

ข) หน้าที่ของคณะผู้บริหาร

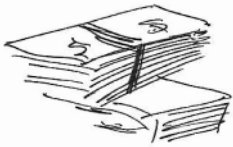
วางแผนและนโยบาย

ให้ความเป็นผู้นำ ให้การชี้แนะและแนวทางนโยบายต่องค์กรเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรจะมุ่งความสนใจไปยังงาน

กฎหมาย

ทำให้แน่ใจว่ามีการทำตามกฎหมายและข้อบังคับของทุกชาติ จังหวัดและท้องถิ่นนั้น ตัวอย่างเช่น สัญญาการให้ทุน หรือข้อตกลงกับผู้สนับสนุน การลงทะเบียน การทำประกัน ใบอนุญาต สัญญาเช่า ทะเบียน สิทธิบัตร ความผิดฐานหมิ่นประมาท สุขภาพของผู้ทำงาน และความปลอดภัย ภาษี และการจ่ายเงินเดือน

การเงิน

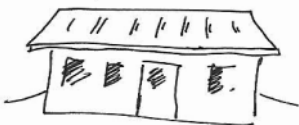
ทำให้แน่ใจว่าองค์กรสามารถทำตามสัญญาด้านการเงินทุกอย่างได้ และมี ความน่าเชื่อถือตรวจสอบได้สำหรับเงินทุนทั้งหมด ตัวอย่าง เช่น ระบบบัญชี การรักษาระบบบัญชีธนาคาร การตรวจสอบบัญชี และการรายงานด้านเงินทุนต่าง ๆ

ฝ่ายบุคคล

ทำให้แน่ใจว่าทั้งเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้ทำงานในที่ทำงานที่ปลอดภัย และพวกเขาถูกเห็นคุณค่า ได้รับความเคารพและการสนับสนุนในการทำงานของพวกเขา

ตัวอย่างเช่น การบรรยายลักษณะงาน สัญญาจ้าง นโยบายการฝึกอบรม การดูแลและสนับสนุนอย่างเป็นประจำ ขั้นตอนการลงวินัย และการให้ออก และสัญญาสำหรับอาสาสมัคร

สิ่งปลูกสร้างและเครื่องมือ

ทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครมีพื้นที่ในการทำงานอย่างเหมาะสมและปลอดภัย และเครื่องมือได้รับการดูแลรักษาและใช้งานได้ตลอดเวลา

การส่งเสริมการตลาดและการตลาด

เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรมีภาพพจน์ที่ดีต่อสาธารณชน และมีสถานะที่ดีในชุมชน

การรายงานและการตรวจสอบได้

เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรนั้นเป็นที่เชื่อถือตรวจสอบได้สำหรับลูกค้า อาสาสมัคร สมาชิก เจ้าหน้าที่ ผู้ให้ทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการทำให้ตามกฎข้อบังคับที่รายงานไว้อย่างตรงต่อเวลาและใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการมีความรับผิดชอบในการจัดทำรายการประจำปีในส่วนของกิจกรรมขององค์กร ที่จะถูกแจกจ่ายในการประชุมสามัญประจำปีขององค์กร

ค) ท่านควรจะคัดเลือกใครเข้ามาเป็นคณะผู้บริหาร ?

- ผู้ที่ต้องการมีส่วนร่วมและมีการอุทิศตนและมีความสนใจ
- ผู้ที่มาจากกลุ่มลูกค้าของท่าน
- ชุมชนท้องถิ่น ผู้นำเมืองหรือผู้นำศาสนา
- นักธุรกิจท้องถิ่น
- ผู้ที่มาจากองค์กรชุมชนที่คล้ายคลึงกัน
- ผู้ที่มาจากกลุ่มสังคมหรือชมรมกีฬา
- ผู้ที่มีทักษะเฉพาะด้านการเงิน กฎหมาย หรือการลงทุน
- ผู้ที่มีทักษะที่ใช้ได้จริงและมีความรู้ในงานของท่าน เช่น ศิลปินในชุมชน เจ้าหน้าที่อนามัย และหมอท้องถิ่น
- บางองค์กรอาจเชิญสมาชิกของผู้ให้ทุนของพวกเขา ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย อาจมีความเหมาะสมกว่าที่จะเชิญตัวแทนผู้ให้ทุน เพราะบุคคลนี้จะให้การเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างท่านกับผู้ให้ทุน และอาจมีความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ของท่านมากขึ้น อย่างไรก็ตามมันอาจจะสร้างความขัดแย้งในเรื่องของความสนใจขึ้นมา และบั่นทอนการปกครองตัวเองและการไม่พึ่งพาขององค์กรของท่าน โปรดคิดอย่างรอบคอบก่อนที่จะทำสิ่งนี้

